

КНИЖНИК

ІНДЕКС

21644

review

#10-2004

ПРО ВСІ КНИЖКИ І ВСІХ ПИСЬМЕННИКІВ

ТУРЕЦЬКИЙ КУРКОВ

ОРГАН ПАМУК

✉ замовляйте книжки поштою!

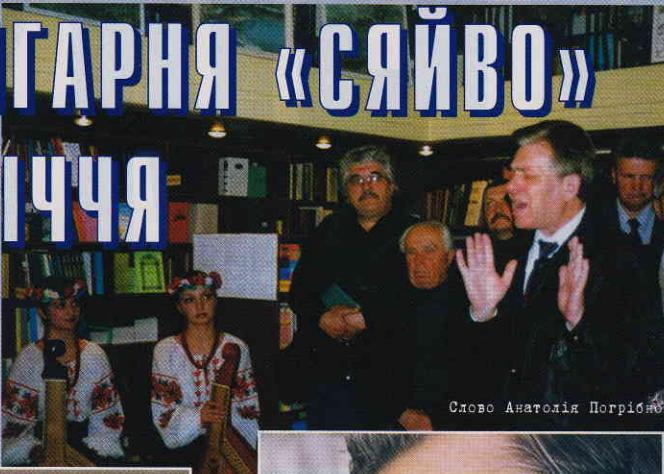
ПИСЬМЕННИЦЬКА КНИГАРНЯ «СЯЙВО» ВІДСВЯТКУВАЛА 60-РІЧЧЯ

Костянтин Кінчевко,
діловий партнер сновленого «Сяйва»

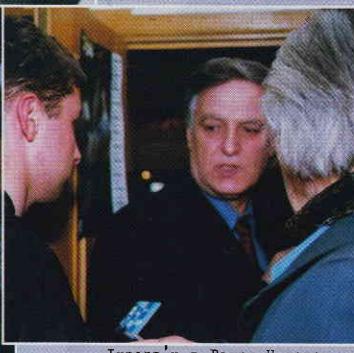

Подарунок на іменини

Слово Анатолія Погребняка

Директор «Картографії»
Ростислав Сосса

Інтерв'ю в Раула Чилачави

Сьогорічний лауреат
премії ім. І. Огієнка
за спиною багаторічної
господині «Сяйва» Марині Довгої
Леонід Кореневич

ЛІТКОНЦЕРТ

З нагоди присудження звання Заслуженого діяча мистецтв Софія МАЙДАНСЬКА влаштувала презентацію у призабутому жанрі читання творів. Щоправда, читала не вона, а майстер моновистави Галина СТЕФАНОВА. Авторка ж акомпанувала інсценізації своєї маленької повісті «По той бік студеного плину». Роль глядача у фотохроніці *Kr* виконує журналіст та літерат Тарас УНГУРЯН.

АГРЕСИВНІСТЬ НА СТОЛІ

Ольга Балахірева
та Олександр Яременко

Олег Петров

Ірия Шведал та Ганна Чміль

ДОШКА ОГОЛОШЕНЬ

Видавництво шукає фахового коректора,
звертатися: 238-65-19.

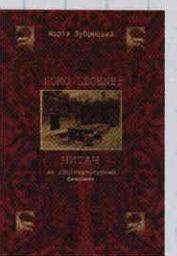
PR-менеджер шукає роботу
звертатися: 238-65-19.

Роман ІВАНИЧУК. *Через перевал*. Хі
мерний роман. — Львів: Літопис., — 190
с.(п) 14 грн.

У пошуках відповідей на загадку про
сенс буття Майстер натрапляє на речі
зовсім не тривіальні. Він почувається при-
сутнім і в сьогоденні, і в минулому часі, в
період Хмельниччини й Дорошенка. Чита-
ч тупізнає тут бағатьох своїх сучасників,
а також побачить жінку, образ якої мандрує
просторами Іваничукових творів.

Історія євро-
пейської менталь-
ності /За ред. Петра
Дінцельбахера/
Переклав з нім. Во-
лодимир Кам'янець.
— Львів: Літопис,
2004. — 720 с. (опро-
ва тверда, ціна —
34 грн.)

МАРІЯ ЗУБРИЦЬКА. *Ното leg-
енс: читання як соціокультурний
феномен*. — Львів: Літопис, 2004. —
352 с. (оправа тверда, ціна —
32 грн.)

Вперше в українському літера-
турознавстві зроблено спробу па-
норамно висвітлити основні тео-
ретичні проблеми, пов'язані з дис-
курсом читання і читання, який
сформувала літературно-крити-
чна думка ХХ століття. Виявлено та
проаналізовано ареали теоретичного пограниччя у
дискурсі читання через призму філософії, культуро-
логії, лінгвістики, естетики і етики, реторики та епісте-
мології. Авторка розглядає соціокультурний феномен
читання на тлі динамічних змін, що сприяли появи що-
раз новіших загальнокультурних та літературних візій.
народженню і циркулюванню несподіваних теоре-
тичних ідей, а також пошукові практичного втілення
розмітіх форматів комунікування читача із текстом.

ЗМІСТ

**8-9 ВІН ЗАБИРАЄ
ЛІТЕРАТУРНИЙ ХЛІБ У
ПРЕЗИДЕНТА**

**10-13 КОМУНІКАЦІЯ
І ПРОПОВІДЬ
У КИШЕНІ**

**18 Г'ЯТДЕСЯТ В
ОДНОМУ**

**20-22 АРІЙСЬКІ
СТАНДАРТИ
НАЦІЇ**

**26 ЧАЙ В ЖИТІ
ЗНАМЕНІТИХ**

**29 ЖІНОЦЬКИЙ
ПАТРЕТ ЗІ ЛЬВОВА**

Засновник і видавець:
ТОВ «Редакція газети «Книжник-Ревю».

Виходить з серпня 2000 р.

Свідоцтво про реєстрацію:

КВ №4463 від 11 серпня 2000 р.

Передрукі і переклади дозволені лише за згодою редакції. Редакція може не поділяти погляди авторів. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори публікацій, реклами та рекламодавці.

Головний редактор: **Костянтин Родик;**
перший заступник — **Галина Родіна;**
заступник — **Тетяна Щербаченко;**
верстка — **Роман Марчишин.**

За підтримки
Фонду сприяння
розвитку мистецтв.
Почесний Президент —
Анатолій Толстоухов

Адреса редакції: Андріївський узвіз, 2-в,
Київ-70, 04070.

Тел.: (044) 238-65-19, 416-05-57.

Адреса для листування: а/с 135, Київ-70, 04070
e-mail: booker@review.kiev.ua

ІНДЕКС «КНИЖНИК-REVIEW» — 21644

© «Книжник-review» 2004

Друкарські роботи забезпечило ТОВ «Тріада»,
вул. Артема, 25, тел.: 531-30-80

Зам №

Наклад — 3 000

ОРГАН ПАМУК: НЕЙТРАЛЬНА ІСЛАМСЬКА СМУГА МІЖ УМБЕРТО ЕКО ТА ФЬОДОРОМ ДОСТОЄВСКІМ

У сучасному європейському літературному процесі письменство Туреччини успішно представляє лише Орган ПАМУК — приблизно так само, як Україну в Європі презентує Андрій Курков. Їхні літературні долі велими схожі. В інтерв'ю трирічної давнини О.Памук казав: «Перша моя книжка (1979 р.) продалася накладом дві тисячі за рік, друга — шість, третя — шістнадцять, а потім — раз! — наклади злетіли до неба: книжки стали продаватися по парі сотень тисяч копій кожна». Третя книжка, після якої твори Памука стали розкуповувати, мов піріжки, — роман «Біла фортеця», що його тільки цієї весни перекладено російською в журналі «Іностранная литература». Щойно на запрошення Андрія Куркова Орган Памук побував у Києві і зокрема — в редакції Кг. Бесіду розпочали з питання, що туркам відомо про Україну?

О.П.: — Чи не єдине, що в Туреччині знають про Україну, що тут у вас є якийсь турецький бізнес.

Кг.: — А такого письменника, як Павло Загребельний в Туреччині знають? Він багато писав про Вашу країну; особливо відомий його роман «Роксолана».

О.П.: — Ні, не чув. Але про Роксолану в Туреччині знають. Правда, я не гадав, що вона й у вас також популярна.

Кг.: — Нині чи не основною темою української літератури про Туреччину є продаж українських дівчат до тамтіх «грэмів».

О.П.: — Це лише стереотип. Але людям з України в Туреччині дійсно дуже важко.

Кг.: — **Наскільки резонансним є Ваш роман «Біла фортеця»?**

О.П.: — Він достатньо популярний, його викладають в університетах. Я написав цей роман після уважного прочитання «Орієнталізму» Едварда Саїда. А ще тоді я вже навчився в Умберто Еко писати детективні історії про минуле. Я насправді перейнятій дуже різними способами написання історій. Наприклад, я свідомо намагаюся уникнути діалогу, чим значно утруднюю собі шляхи до масового читача. Писати експериментальну прозу й намагатися не втратити свого читача — важко. Я завжди хотів знівелювати цей внутрішній конфлікт і мені це вдалося.

Кг.: — **А яким Ви уявляєте свого читача?**

О.П.: — Чесно кажучи, не знаю. Мої книжки досить популярні й серед студентів, і серед домогосподарок, і поміж інтелектуалів. 200 тисяч роману «Мене звати Червоний» продалося лише в Туреччині.

Кг.: — **У своїх інтерв'ю Ви часто згадуєте Достоєвського. Ким він є для Вас?**

О.П.: — Дуже поважаю його за психологізм прози. Я перевидавав, тобто упорядковував та коментував, деякі книги цього письменника.

Кг.: — **Хіба в сучасній Туреччині читають Достоєвського?**

О.П.: — Так. Є багато перекладних ви-

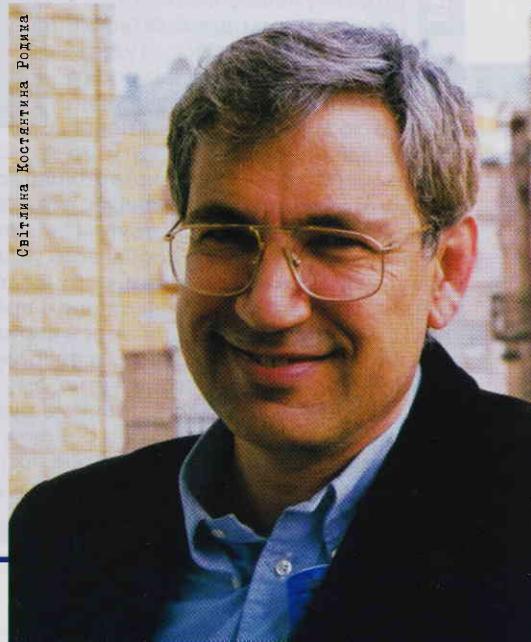
дань, окрім моїх. Він у нас відоміший за Гомера.

Кг.: — **Наскільки серйозно є проблема народоцентризму у Вашій творчості? У «Білій фортеці» можна вичитати Вашу неність до світоглядних форм патріотично-го популізму...**

О.П.: — Здається, мені вдалося уникнути проблем із популяром, тому що Туреччина є такою подвійною країною між Заходом і Сходом. Модернізм — це не лише літературна традиція. Те, що відбувається на Заході в гуманітаристиці, суттєво впливає на турецьких інтелектуалів. Це суттєва противага тій традиції, в якій письменник змушений повсякчас звертатися до народу, обслуговувати, вчити й навчатися від нього.

Кг.: — **У Вашій книзі є приблизно така фраза: погані люди перемагали не тільки зброяю, а й своїми казками. І Ваші персонажі весь час складають ті казки, тобто працюють, як професійні політологи.**

О.П.: — Яка відмінність між моїм наративом і наративом відомих провокаторів? Я захоплююся ними й хочу бути, як вони. Але не прагну, щоб мої історії «оволодівали масами».

Світлична Костянтина Родика

Світлана Тетяна Щербаченко

миною, яка частина мене є правдивою? Мое бачення філософської особистості полягає в тому, що межі «Я» не є чіткими. Для мене це не тільки психологічні питання, а й історичні, спричинені розташуванням Туреччини між Сходом і Заходом. Але я турок і пишу свої твори по-турецьки. Потім їх перекладають, викладають в європейських університетах. Але я не стежу, що кажуть стосовно моєї філософії професіонали.

Кр.: — Чому?

О.П.: — Турецькі критики були дуже добре до мене, допомагали й заохочували. Ми мали десять років гармонії й порозуміння. Але раптом мої книжки дістали міжнародний розголос — почалися проблеми. Щоправда тоді почалися щасливі роки з міжнародною критикою. Тепер же, через двадцять років після моєї «виходу в Європу», відбувається таке: закордонні критики стверджують, що я занадто турецький, надто ісламський. А турки — що я занадто західний, потураю західному читачеві. Ось така ситуація з критиками. Але не будемо узагальнювати: завжди є добрій критик, після рецензії якого ти стаєш щасливим. Але не знаю, чи це є критерієм добrego критика.

Кр.: — Робота критика в Туреччині — наскільки це престижно, резонансно?

О.П.: — За останні десять років турецькі критики втратили свою владу й престиж. Після телевізійного бума найк-

ращі критики не змогли отримати свої телевізійні програми. Основна суперечка між письменниками й критиками в Туреччині полягає в тому, що можна бути письменником, книжки якого добре продаються, і обходиться при тому без критиків. Можна написати добру книгу, телебачення на неї купиться — і її полюбити читач.

Кр.: — Тобто трапляються випадки, коли письменник видає книгу і вона, без жодного розголосу в пресі, все-таки стає бестселером?

О.П.: — По-перше, треба розмежувати книжковий огляд і появу письменника в засобах масової інформації. Після моєї останньої книжки я з'являвся в головних новинах. І коли моя книжка виходить, я можу з'явитися в новинах кількох великих телеканалів. Але це не книжкові або літературні огляди — це таке добре відоме поплескування по плечу: «О, Ви відомий письменник, книжку видали. Розкажіть нам коротко про неї». Книжка може бути навіть нейкісною, поганою, але вони все одно будуть хвалити й запрошувати прийти ще раз. І газети, зрештою, теж такі. В такій ситуації всі добри критики абсолютно справедливо ображаються.

Кр.: — Але ті критики, які ще залишилися, яка в них є трибуна? Де з'являються рецензії?

О.П.: — Переважно у спеціалізованих часописах. Існує два часописи, які займа-

ми» заради конкретного політичного чи культурницького результату. Хочу бути, як ті, що розповідають історії заради самих історій.

Кр.: — Пригодницьку «Білу фортецю» можна розглянути і як філософський трактат про проблеми залежності однієї людини від іншої, від інших ідей: коли людина тісно спілкується з кимось, вона починає уподібнюватися йому. Це проблема, над якою дискутують зараз у Європі професійні філософи.

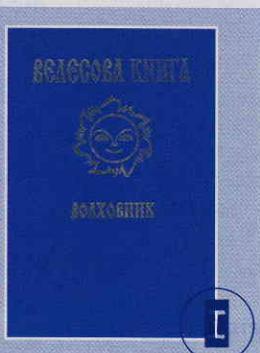
О.П.: — Так, мій розум має певний філософський напрям, мої головні герої зазвичай перейняті розмислами: яким я є, наскільки моя особистість витворена

ЧУДОВА СІМКА

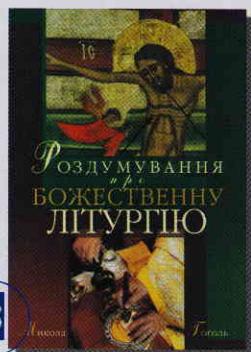
за версією експертів «Книжник-Review»

1. Велесова книга — Волховник / Літ. переклад, укладання та коментарі Г.Лозко. — Вінниця: Континент-Прим, 504 с.(п)

Наразі маємо ще одне видання Книги, яку хотіть непримирено прославляє як українську «книгу книг», а хотіть із такою ж чи ще й більшою непримиренністю гудить: мовляв, фальсифікат, підробка тощо. Перший хотіть безнадійно прагне за допомоги сухої науки не лише описати світ міту та давньоукраїнської духовної традиції, а й змусити високочолих рахуватись з виданням, яке самим фактом свого існування підважує десятиліття наукової праці останніх. І те й інше — без особливого успіху. Бо який хосен поважному вченому визнати книгу Велеса за справжню пам'ятку, а не фальсифікат, чим протиставити себе панівним поглядам? Другий хотіть своїм беззапеляційним відкіданням Велесової книги, впроваджуваним у життя зі справді совковою категоричністю, змушує замислитися над тим, що диму без вогню таки не буває. Хай там як, а навіть коли дерев'яні дошки з с. Великий Бурлук мають не тисячолітню, а лише столітню історію, в них таки найцілісніше представлено «світогляд, вірування і звичай наших пращурів».

2

3

2. Девід ГЮМ. Трактат про людську природу / За ред. та з передмовою Ернста К.Мосснера. 3 англ. пер. П.Насада. — К.: Всесвіт, 552 с.(о) За сприяння МФ «Відродження»

Перехрестили українці Юмма на Гюма (1711—1776). Це — раз. Одним із перших на українську переклали знаковий текст «творчого скептициста» — «Трактат про людську природу». Це — два. І хоча задуманий філософом трактат у п'яти томах так ніколи і не був завершений, метафізичні роздуми «Про розуміння», «Про пристрасті» та «Про мораль» настільки глибоко характеризують людську природу, що, за визначенням біографа Альберта Айнштайнса, були час-

тими гостями на столі «батька» творів відносності.

3. Микола ГОГОЛЬ. Роздумування про Божественну Літургію / Пер. зрос. М.Комара. — Л.: Свічадо, 172 с.(с)

«Божественна Літургія» є вічним повторюванням безконечного, для нас довершеного, подвигу любові», — писав у передньому слові до останньої своєї праці Микола Гоголь, яку вже по його смерті тричі перевидавав Пантелеїмон Куліш. Є щось мітичне в тому, що найбільш світлий і найбільш герметичний твір глибоко «християнського містіка й знавця психології людини» повертається до нас саме сьогодні, коли досід останніх років переконає багатьох, що жодні зовнішні

Світлана Тетяна Іщенко

ються лише книжковими оглядами й не є додатками популярних газет, і вони продаються накладом від трьох до десяти тисяч. Де-коли ці самі люди друкуються в книжкових додатках великих газет, які видаються сотнями тисяч. Таких у нас три. Але інші газети мало виділяють місця на книжкові огляди.

Кр: — Який стандартний набір технологій, що їх вживає видавець для просування книжки на ринку?

О.П.: — У мене немає авторських турнів, все відбувається в Стамбулі. З моїм видавцем укладаю контракт, де він зобов'язується витратити певну суму грошей на бігборди містом, рекламу на телебаченні й в кінотеатрах. Іноді це стає небезпечно, бо людей відштовхує надмір реклами. Але пряма реклама в газетах для видавців є обов'язковою.

Кр: — Чи дотична сучасна турецька література до європейської літератури?

О.П.: — На жаль, ні. Турецькі письменники дуже хочуть бачити себе частиною європейської літератури, але так не є. Головний настрій в нашому літературному — це скавуління, жалі і плачі: ах, вони нас не бачать, вони не звертають на нас достатньої уваги!

Кр: — Як ставиться до письменників турецька влада?

О.П.: — До недавнього часу письменник був дуже підозрілою особою — як ви знаєте, турецька влада поводилася дуже

грубо й не зважала на права людини й свободу слова. Це була майже громадянська війна, і письменників завжди в чому-ось підозрювали. Але в останні роки ситуація сильно змінилася. Тепер, коли турецький уряд прагне до Євросоюзу, запитають мене, чи я би не погодився «рекламувати» цей уряд у європейських газетах.

Кр: — В нас ситуація трохи інакша. Раніше всі письменники були куплені владою — фактично, отримували зарплатню. Отож, у літераторів до цього часу лишилася звичка чогось очікувати від влади.

О.П.: — Дуже цікаво. В Туреччині теж було це відлуння у 80-ті роки серед марксистських письменників: мовляв, зараз нас кидають у в'язниці, а за Радянського Союзу нам би гори золота давали...

Кр: — У нас і нині держава намагається трохи утримувати письменників через їхню офіційну Спілку. Але ж факти державної допомоги літераторам існують не лише на пострадянських теренах. У Скандинавії, наприклад, платять письменників за кожну заплановану в бібліотеці його книжку. Щось схоже в Туреччині відбувається?

О.П.: — Нічого такого. Пам'ятаю, як на письменницькій конференції в Австралії я довідався, що австралійський письменник заробляє удесятеро більше, ніж турецький, хоч книжки наші гарно продаються й мають більше читачів. Але понад усе був

подивований тим, що австралійські колеги сварилися між собою за гроші, які прямо чи не прямо отримували від держави.

Кр: — Чи можуть турецькі письменники утримати себе за кошти, отримані за писання?

О.П.: — Ні, дуже небагато письменників можуть існувати за рахунок літературних гонорарів. Більшість мусить заробляти як журналісти, що також є певним шляхом отримування грошей від уряду, тому, що газети підтримуються державою.

Кр: — В Україні письменників, які можуть прожити на гонорарі від своїх книжок, — два-три. А як у Туреччині?

О.П.: — Ситуація дуже схожа.
Інтерв'ю взяв Костянтин РОДИК

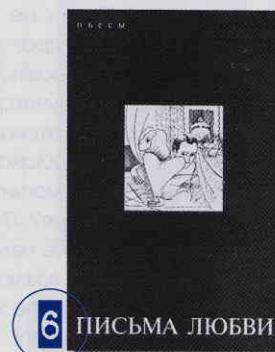

24.00

4

5

6

7

зміні не здатні зробити людину щасливою, бо ключ від щастя — у ній самій.

4. Сава ДАМ'ЯНОВ. Антологія сербської постмодерної фантастики. Серія «FEST ПРОЗА». — Л.: Піраміда, 300 с.(п)

Ніби-сінтологія постфантастики від справді доброго сербського письменника та літературознавця Сави Дам'янова водночас є й авторським пост-літпроектом, і таки збіркою різних авторів, які говорять про «добрий, милій світ» за допомоги фантазій і візій, уявних світів і снів, бо лише так, переконані письменники, можна по-справжньому говорити про сучасність. Книжку відкривають твори «патріарха» сербської постфантастики М.Павича, а

далі — Пекич, Кіш, Албахарі й всі-всі-всі талановиті й непересічні серби, які дарують читачам «неповторну візію навколошнього світу та світу самої людини».

5. Зофія МІТОСЕК. Теорії літературних досліджень / Пер. з пол. В.Гуменюк, наук. редактор В.Іванюк. — Сімферополь: Таврія, 408 с.(п) За підтримки МФ «Відродження»

У штудіях над літературними теоріями від Арістотеля до суцільного post' професор Варшавського університету зосереджує особливу увагу на таких ново- і не дуже модних літературознавчих методах аналізу, як феноменологія, діалогізм, структуралізм, семіотика, інтертекстуальність, деконструкція та гене-

тична критика. Цікава й форма викладу, в якій вузівський підручник синтезовано з енциклопедичним довідником.

6. Письма любви: Переводы американской драматургии XX века / Пер. А.Гасюка. — К.: Радуга, 192 с.(о)

Ще кажуть, любов — хвороба, що вимагає ліжка. А може, просто невдала угода, за котрої вкладаєш більше, а виймаєш менш. Хай там як, а любов — тема, яка завжди цікава й завжди володіє надзвичайним тяжінням, що захоплює в полон і сімнадцятілітніх. Аби ще більше заінтригувати, додамо, що п'єсу Альберта Герні «Письма любви» і комедію Ейба Берроуза «Цветок кактуса» став-

лять в Драмі й комедії на Лівому березі — чи не кращому сьогодні київському театрі.

7. Валерій НІКОЛЕНКО. Холостякування і шлюби: Оглядини інтимного життя письменників. Серія «Літературний всесвіт»; **Гонорар:** Факти й роздуми про багатство та бідність. — Дніпропетровськ: Пороги, 242+242 с.(п)

Смажені факти й відвертий сарказм. Автор зриває маски й показує майстрів слова, які піднімають на кипу людські слабкості й ницу природу людини, такими собі підмайстрами, які, як і прості смертні, потрапляють у ті ж банальні пастки людської природи, що повторюються зі століття в століття.

Кр

ПАСТКА ДЛЯ ІНШИХ

Взимку на російському ринку з'явився переклад нового роману Умберто Еко «Баудоліно», а навесні московський журнал «Іностранная литература» опублікував роман Органа ПАМУКА «Біла фортеця». В журнальному інтерв'ю турецький письменник вкотре освідчився у коханні італійському колезі («влияние — не то слово. Это больше касается состоянияума. Ума, восхищенного чужим гением»). Своєю чергою, «Біла фортеця» вийшла італійською раніше, ніж написаний «Баудоліно», і є всі підстави вважати, що пан Еко вельми уважно прочитав цей переклад...

Костянтин РОДИК

В Україні Памук відомий менші за Еко (хоча «Іностранная литература» переклав вже третій його роман, а в петербургській «Амфорі» вийшло дві турецькі книжки з європейських рейтингів). Проте в Європі ці два імені — одного якісного рівня (хоча до мільйонних накладів італійця Памук зі своїми 200 тисячами копій, звичайно, не дотягує).

«І я, и он — мы используем рамки историко-детективного романа для выяснения каких-то посторонних для этого жанра вещей», — каже Памук. Іншими словами, обидва дбають про масового, «непідготовленого» читача. Як це свого часу робили Свіфт або Достоєвський (улюблені письменники Еко та Памука).

Обидва письменники-інтелектуали здають собі справу, що так званий «пересічний читач» — це «полуварвар, каков он есть». Тому фабульна драматургія «Білої фортеці» нічим принципово не відрізяється від телешоу «Останній герой», а «Баудоліна» — від «Поля чудес» чи «Що? Де? Коли?». Рейтинг' понад все!

Відмінності несуттєві: головний герой Памука ліпше асоціюється з Робінзоном, Баудоліно — із Сіндбадом. Осердям дії є одне і те саме місто з різницею в кілька сторіч: столиця Візантії Константинополь («Баудоліно») та столиця Османської імперії Стамбул («Біла фортеця»). За формою обидва романі — оповідь від імені центрального персонажа.

А розповідають наші автори-ілюзіоністи незгірш за Андроннікова чи Радзінського. Оповідь у виконанні Еко та Памука — це інсценізація «1001-ї ночі», серіал з екстремального туризму, комп'ютеризовані мемуари Попелюшки. Словом — опіум для народу. Аби читач «тот краткий, что ему еще суился, срок прожил счастливее».

Так, касовий успіх книжок обох наших авторів значною мірою тримається саме на експлуатації «американської мрії»: «Вера все превращает в явь». Але на цьому алхімічному полі, де нині нероздільно володарює Пауло Коельо, Еко та Памук не затримуються. Коли читачі великого бразильця просто йдуть за міражем, Еко й Памук, образно кажучи, вивчають телеметрію цього читача — досліджують «феномен Коельо» в сучасному світі. Їх цікавлять проблеми

людської комунікації. Якщо хочете, — проблеми особистісного PR.

«Во всех этих историях говорилось о бессовестных людях, которые, пока хорошие люди дремали, побеждали их и подчищали своему порядку благодаря своему оружию, разным приспособлениям, а также своим сказкам». Наших авторів цікавлять саме оті, ними згадувані на початку, «сторонні речі» («казки»). Наприклад, чому хтось один «придумывал рассказы, чтобы жить, а этот человек мечтал жить, чтобы сочинять рассказы? Чому «надо снова все вспомнить, чтобы снова вернуть потерянную жизнь?». І чи правда, «что выдумывание новых миров в конечном счете приводит к изменению нашего?».

Еко й Памук не романтики, а прагматики, часом, навіть, — «тіпа» поручика Ржевського («какова, кроме воли Аллаха, причина силы магнитного притяжения? Печалится ли более человек от смерти возлюбленной или же от ее замужества?»). Отже, їх цікавлять технології метаморфоз. Романи «Біла фортеця» та «Баудоліно» схожі на гру під назвою «Попелюшка» з категоричним правилом: «Зроби сам!». І адресується ця гра автенторії, описаній без ілюзій: «Так у нас заведено. Ненавидим чужих до крайней степени, но уж сверх всякой крайности ненавидим своих. Если чужой нам поможет нагадить свое- му, то дай Бог ему всякого здоровья».

Поблажливо оглядаючи цей контингент, Еко й Памук змовницьки підморгують: «А может, катастрофа — это видеть превосходство других и стараться быть на них похожими?», і, поки гіпотетичний співрозмовник («не злой, а неудачный и иззвидовавшийся») ошелешено зіпає, пришиплюють його, мов комаху: «Боишься, потому что ты веришь мне больше, чем я тебе».

Ясна річ, таких діалогів у романах немає. Там із сюжетною динамікою все гаряд: калейдоскоп екзотичних пригод і —

жодної «філософії». Але направду обидва твори саме про це: про здатність забагнути іншого. І тим самим — лишитися собою. Або — стати іншим. Чи — упасти в невиліковну наркотичну залежність від когось.

«А это думать нельзя?», — питаетесь один із персонажів Еко, затурканий еквілібрістикою зміслів. Не таке вже й дитяче запитання. З одного боку, проблема людської ідентичності в сучасній європейській філософії є популярною, щоб не сказати модною. З іншого — це небезпечне заняття. «Когда мы сочиняем такие рассказы и выискиваем странные в себе, мы превращаемся в других», — ніби сам до себе бурмоче Памук. Хтозна, може, він у цей час згадав «Перевтілення» Кафки?

Мистецькі роздуми над парадоксами типу «сам як інший» зазвичай вимагають жорсткого (коли не жорстокого) жанру: чогось поміж психологічною драмою та психоделічним трилером. Та все одно треба бути обережним, аби душевні табу не виглядали у творі «душевраздирающее правильно». Ужгородський дослідник творчості У.Еко Михайло Рошко вважає, що його «піддослідний» рятується у таких випадках «іронією як вивільняючою від фанатизму стихією».

В О.Памука — «карнавальний» камуфляж: його герой у зіткненні з психічним мороком «стал употреблять слово «глупость» как волшебный ключ, открывающий любой замок». А от Ф.Достоєвській знехтував засобами захисту й дійшов висновку, що людський розум — то хвороба природи.

«Втягнувшись у гру, людина втрачає свободу, гра для гравця — як пастка», — заявляв Мілан Кундер. Фьодор Міхайлович був азартним гравцем, але його віправдовує відсутність за спиною Фрейда (й усього, що після). Умберто Еко та Орган Памук професійно обережні. Що ж до їхніх читачів... Коли вважаєте, що приемні враження від «Білої фортеці» та «Баудоліна» не є пасткою, то ось вам насамкінець дві безневинні цитатки:

«Мы думаем, что только нам потребен Бог, но иногда и Богу потребны мы».

«Демиург недоделывает все на свете. Поэт же продолжал верить, что в жизни возможны победы...»

Kr

Орган ПАМУК. Белая крепость // Иностранная литература, ч.3'2004
Умберто ЭКО. Баудолино. — Санкт-Петербург: Symposium, 544 с. (п.)

Андрій СОДОМОРА. Жива античність. — Львів: Срібне слово, 2003. - 184 с.

«Жива античність» — поетизована розповідь про великих майстрів слова Стародавньої Греції та Риму — Гомера, Сапфо, Евріпіда, Горация...

Оповідаючи про їхнє життя й творчість, автор розмірковує про одіннадцять проблем добра й зла, обов'язку, справедливості, вірності, честі, які стали канвою багатьох творів античності.

Адреса: вул. Дрогобича, 4/2, м. Львів, 79000
тел./факс (+38 0322) 74-03-81, 72-96-29
ел. пошта: ipp.polyneft.lviv.ua

Українські приказки, прислів'я і таке інше.
Уклад М.Номис, / Упоряд., прим. та вступ, ст.,
М.М.Паз яка, 352 с.

І досі не втратила свого значення збірка єтнографічних і фольклорних матеріалів українського єтнографа, фольклориста, письменника й педагога М.Номиса (1823-1900), метою якого було «зберегти для нашадків розповіді бувалих, різних українських людей, цікаві факти з минулого розвитку національної самосвідомості». Приказки, прислів'я та загадки, вміщені в книзці, охоплюють найрізноманітніші сфери життя українського народу, його звичаї та вірування. Для усіх, хто цікавиться вітчизняною культурою, джерелами духовності українського народу.

Наша адреса: 01004, м. Київ-4, вул. Пушкінська, 32. Тел./факс: (044) 228-58-04. Тел.: (044) 228-10-83, 228-11-12.

ПРИНЦИПИ МОДЕЛЮВАННЯ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ В ЕКОЛОГІЇ. Підручник затверджено МОН України. (тв.пер.)

Автор: Богобоящий В.В.

Примітки: Розглянуто основні принципи та методи моделювання й види моделей, що застосовуються в екології для вирішення задач експертної оцінки та прогнозування стану навколошнього середовища. Подано приклади застосування найбільш розповсюджених методів та огляд відомих моделей. Підручник складено для студентів екологічних спеціальностей.

Вілков В.Ю., Салтовський О.І.

Людина і світ: Навчальний посібник. - Київ: Центр навчальної літератури, 2004. - 352 с.

У посібнику викладено суть основних питань, які входять у програму «Людина і світ», дається аналіз і оцінка точок зору та найбільш поширеніх підходів з цих проблем. Видання містить додатковий короткий словник термінів та покажчик імен. Посібник розрахованний на слухачів підготовчих курсів ВНЗ України, а також на широке коло читачів, що цікавляться світоглядними проблемами.

ТОВ «Центр учебової літератури» вул. Електриків, 23,
м. Київ, 04176 (044) 451-65-95, 416-20-63,
ф. 416-01-34 office@abook.com www.cul.com.ua

Poetry International Web - Україна
Посольство Королівства Нідерландів
запрошує вас на офіційну презентацію
українського домену
POETRY INTERNATIONAL WEB

Вівторок, 18 травня, 2004
18.00 - 20.00

Британська Рада, вул. Г.Сковороди, 4/12

Економіка праці й соціально-трудові відносини. Навчальний посібник рекомендовано МОН України. (обкладинка м'яка).

Автор: П.Ю. Буряк

Рік видання: 2004

Примітки: Посібник призначений для студентів юридичних ВНЗ. Його автори висвітлюють загальну історію держави і права, досліджують історичні заходи конституційного, кримінального, цивільного права. Посібник містить комплекс завдань та хрестоматійний матеріал, необхідний для навчання за модульно-рейтинговою системою.

Українська народна казка

«Колобок»

Рерлекції у малюнках
з приводу «Почему Украина не Россия»
Андрій Кокотюха (автор і художник)

КНИЖКА РОКУ' 2004: НОМІНАЦІЯ «ПОЛІТЛІКНЕП»

ЗВУК – ІНШИЙ, ЗАПАХ – ТОЙ САМИЙ...

На одній із українських FM-станцій вже другий місяць поспіль йде проект Ляпіса Трубецького «Опера для лінівих». Два герой, Саша й Сирьожа, переповідають сюжети відомих і не дуже опер: «Кармен» Бізе, «Есмеральди» Даргомизького, «Івана Сусаніна» Глінкі, «Червоної Шапочки» Кюї, «Євгенія Онегіна» Чайковського... Багатосерійні оповіді (а як же – вплив серіалів «мільних опер»!) будуться на експлуатації образа недолуго-го бульбаша з його рівнем розуміння подій, ситуацій та мотивів дій герой. У результаті маємо повну відповідність реклами заставці проекту: «Опера – це модно і совсем не складно». Жанр високого мистецтва не пародіюється (для пародіювання необхідно, як мінімум, володіти ним), а опускається. Нова книжка Андрія КОКОТЮХІ «Почему Украина не Россия» – абсолютний аналог «Опера для лінівих», тільки на іншому матеріалі. Називайте як вам зручно – «Історія для лінівих», «Політологія для лінівих», «Економіка для лінівих» – суть від цього не зміниться.

Юрій
ЧЕКАН

Вступивши в діалог із Президентом України, котрий нещодавно підтримав російську книжкову індустрію, видавши там свою книгу «Украина не Россия» й поставивши перед собою надзвичайно актуальнє завдання «подготовить книгу об історії украино-російських взаємопоєднань». Причём не просто систематизувати собраний матеріал и изложить его в доступной форме, а по возможности убедительно доказать самым обычным людям, почему Украина не Россия», А.Кокотюха з цим завданням упорався. На рівні трамвайно-кухонних суперечок.

Надзвичайно складні питання – тонких відмінностей національних менталітетів росіян та українців, історичного вибору, мовної проблеми, процесів націєтворення, політичної історії Середньовіччя, Нового й Новітнього часу – обговорюються п.Кокотюхом з палкістю неофіта, нахабністю репортера та безапеляційністю ветерана-пенсіонера. Текст нагадує гібрид студентського реферату та недоопрацьованої журналістської заготовки. Чого варті стилістично кострубаті й неоковирні вислови на кшталт «народний фольклор» (с.19), «большая половина» (с.29), «нужно пройтись по истории возникновения, развития и упадка Киевской Руси хотя бы лёгким галопом. Ведь, как уже отмечалось выше» (с.50), «по речке (sic! – Ю.Ч.) Волге через Итиль и далее по Каспийскому морю» (с.56), «в этом утверждении есть рациональное звено» (с.74)...

Чув дзвін автор-укладач, та не завжди знає, де він. І взагалі: дзвін це – чи кала-

тання консервної бляшанки на коров'ячій шії. Тому й робить висновки щодо ментальних відмінностей українців і росіян, спираючись на фольклорні джерела, але не систематично й повно опрацьовані та коректно порівнювані, а схоплені похопцем, нашвидкоруч, верхами. Куди там школі Аннаїв! Ставить питання відверто кон'юнктурні («Что первично в фундаменте Киевской Руси: Россия или Украина?» – с.60 та безліч схожих), на які в принципі не може бути коректної відповіди. А відомо, що правильна, коректна постановка питання важливіша за відповідь. Не вміє рахувати («Вы очень удивитесь, когда узнаете, что на самом деле почти половину – 46% – населения Украины того времени составляли городские жители. ... Оставшаяся половина – 56% – частично состояла из вольных казаков» (с.118). Змішує непоєднуване й хронологічно віддалене, проводить аналогії між явищами абсолютно різних рядів та рівнів узагальнення. Дивує джерелами типу «Российские и украинские электронные СМИ» (с.138). Запрошує експертів-коментаторів, прочитавши вислови яких («Войско Запорожское во главе с гетманом Богданом Хмельницким признало своим сувереном (sic! – Ю.Ч.) московского царя» – с.134), починає сумніватися, чи читали вони словники та книжки, у яких використовуються такі мудрьоні слова – чи тільки недочули їх на популярних лекціях?

Замуляна подібними ляпами, книжка А.Кокотюхи відстоює загальновідому тезу щодо імперського характеру Росії та відсутності імперських амбіцій в Україні.

Якщо ж підвести риску, то кращим рекламним слоганом для витвору п.Кокотюхи, виданого харківським «Фоліо», буде слоган відомого «радіо-шопу»: «Купи, щоб було – і пусть валяється!».

Кр

КНИЖКА РОКУ '2004: НОМІНАЦІЯ «ПОЛІТЛІКНЕП»

– Політичний менеджмент

АПРОБАЦІЯ СТРАТЕГІЇ

Георгій ПОЧЕПЦОВ, автор багатьох книжок із іміджології, готує до виходу у видавництві «Ваклер» нову, частину якої уміщено в журналі під назвою **Стратегія як мистецтво і особливий вид аналітики**. Стратегія, за професором Почепцовым, – це «методологія роботи з невідомим» задля «розширення простору можливого», а стратегічна аналітика дозволяє «бачити сьогодення крізь призму майбутнього, що дає можливість викремлювати в сьогоденні інші пріоритети».

ВІДСТУПНИЦТВО ЕЛІТ

Експерт «Книжки року», критик та політолог **Микола РЯБЧУК** опублікував у московському журналі статю **Возможно ли пошатнуть «шантажистское государство»?**, де роблено висновок, що «украинский режим, как и югославский, может пасть лишь вследствие предательства властных элит», оскільки «единство» досягається пока при помози шантажа, но его дальнейшая эскалация и тотализация неизбежно превращает большинство «олигархов» в скрытых противников «шантажистского государства».

МІжнародний
політическо-
політичний
журнал

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

РУКА БРЮССЕЛЯ

Головний редактор культурологічного часопису «*Літературний вісник*» **Taras BOZNIK** – про значення для нас недавнього розширення Європейського Союзу: «По суті, силами ЄС реалізовується старий договір Ріббентропа – Молотова... Для Брюсселя Україна є радше курйозом... Поясніть форма політичного режиму в Україні є результатом повної ігнорування цієї країни з боку Брюсселя, а не тільки свідченням неспособності самого українського народу чи підступів Москви».

ДЕНЬ

ПРИОРИТЕТ – СОЦІОЛОГІЯ ЛІТЕРАТУРИ

З нагоди виходу книжки літературознавчих есеїв **Дефрагментація диска** її автор, відомий журналіст **Борис КЛИМЕНКО**, дав інтерв'ю **Marii MATIOS**, котра спровокувала його на формульовання низки концептів: «Художня література – це добровільний демократичний шлях олюднити себе у найлегший і найбезпечніший спосіб: через людську уяву... Вивчати в першу чергу треба не літературний процес, хоч яким би важливим він був, а процес розвитку художньої свідомості народу. А значить – спосіб побутування в цій свідомості художніх цінностей... Художня література має постійно доводити свою суспільну значущість і

ДАЙДЖЕСТ

ДОТИК НА ВІ(С)ТРІ

Північноамериканський професор Джон Дарем ПІТЕРС прагне розвінчати «комунікативну утопію». Принаймні так він сам стверджує у передмові до українського видання своєї праці «Слова на вітрі. Історія ідеї комунікації». Правда, за його-таки словами, це не заважає пану професору «широ дивуватися, що можуть дізнатися українці з такої книжки, як ця».

Юлія ЄМЕЦЬ-ДОБРОНОСОВА

Комунікація — це ризикована пригода, у якій ніхто не може дати гарантій.

Дж. Д. Пітерс

...видимість — то пастка.

Мішель Фуко

Текст Пітерса — зразок непоганої природи в науку (у сенсі того, що оголошено рамці та правила, обумовлено термінологічне поле). Хоча часом «зсуви» таки відбуваються. Автор дозволяє собі трохи піддурити інших гравців, перепрошую, — читачів. Це праця із сюжетом, зав'язкою, розв'язкою та прихованою кульмінацією.

Текст «Слова на вітрі» потрапляє в контекст досліджень із рельєфно продемонстрованим антипатосним спрямуванням. Однак Пітерс прагне звільнити поняття «комунікації» не лише від патосу, але й від вимог точності й згоди, вимог і спіртуалізму. На думку дослідника, найпривабливіша в наших контактах — вільне розсіювання, а не болісна спільність. Тому нічого скажеться на кінцеву марність наших спроб «комунікації».

Власне до концепту **розсіювання** Пітерс повертається майже в кожному розділі. Він доходить висновку, що вільне розсіювання є фундаментальнішим за поєднання. Причому такий висновок міститься вже наприкінці першого розділу. У західній культурі автор називає дві постаті, знакові для морального життя, — Сократ та Ісус. Проте вони представляють різні

наміри в конституованні смислу комунікації. Сократ — це близький, тісний діалог із пріоритетом відправника повідомлення. Ісус — вільне розсіювання, орієнтація на отримувача. Сократ — усне слово, голос. Ісус — письмо, розкидання голосів та висівання навмання.

Північноамериканський професор не переймається потребою дискусії із представниками європейської комунікативної філософії. Він запросто викладає свою точку зору. Мабуть, зі згадуваним неуникно поруч Маршаллом Мак-Люеном «Слова на вітрі» споріднені саме цим вмінням полювати за деталями ставлення до повідомлення в культурі взагалі та в літературі зокрема. На додачу — інтерпретація Пітерсом художніх текстів не паралізує дискурс «Слів на вітрі». Автор згадує про комунікацію між янголами, тваринами, прослідковує етапи розвитку радіо та телеграфу, телефону та телебачення. Присвячені саме мерцям або співчуттю до тварин параграфи можуть слугувати

що й непоганими зразками есейного майже розмислу. Проте поруч із намаганнями зберегти легкість

ням значущості щоденного проживання (мешкання) людини на Землі.

За Левінасом і Деррідою, Пітерс занурюється в осмислення іншого, з обов'язковим виходом на діалог і далі, на невпинну розмову. Здається, він має особливу пріязнь до Святого Августина як першоджерела концепції комунікації (не варто забувати, що культура є об'єднувальним для всіх людей чинником) та до парадоксів Серена К'єркегора. Можемо відзначати багато паралелей, проте, на мою думку, перейнятість і небайдужість у ставленні до предмету міркування таки виявляють в авторі те романтичне підґрунтя, яке робить його книжку важливою й цікавою для нас. «Дотик і час, — пише він, — дві неспрошувані речі, ...наші єдині гаранти широті й справжності». Ось про що турбується Пітерс: якщо ми не йдемо шляхом спрощення, ми завжди беремо на себе відповідальність, а відтак не маємо наміру дурити один одного.

Надзвичайно цінними виглядають «Ви-

СЛОВА НА ВІТРІ

Саме таку дещо провокаційну назву має «історія ідеї комунікації» Джона Дарема ПІТЕРСА. У якості підручника це видання є бестселером для студентів американських університетів. Принаймні так кажуть ті наші магістранти, які вже пройшли через вузи США. Книжка написана у звичайній для американської університетської системи манері — у формі розгорнутого огляду джерел. Тобто це не взагалі розмова з приводу, а напрочуд ретельне студіювання найважливіших досліджень згаданої тематики.

Сергій КВІТ

Пітерс досить повно представляє європейсько-американську традицію. Він починає з проблеми історичності комунікації, від Сократа й Платона, і закінчує сучасними інтелектуальними дискусіями. Власне процес масової комунікації оцінюється не так з функціонального, як насамперед з інтелектуального боку, коли людина намагається віднайти себе у глобальній взаємопов'язаності сучасного світу — всього з усім. У книжці розкривається природа різних ЗМІ в ставленні до них людини. Перед нами поступово розгортається широка картина масової комунікації, згідно з динамікою розвитку самих мас-медіа.

Пітерс — не лише сторонній спостерігач, він є також учасником дискусій.

Він говорить про неспрошуваність дотику й часу. Тобто авторське мислення виходить поза межі традиційного розділення між спроможністю створити нову оригінальну доктрину й здатністю здійснити синтез вже існуючих концепцій. Міркуючи, Пітерс внутрішньо переживає комунікативну проблематику. Він не дозволяє собі «впасти» в однобічний романтизм, як і не приєднується до численної когорти адептів відвертого цинізму, оскільки вважає, що обидва шляхи є неприпустимим спрощенням повсякденного життя. Можливо, у цій точці він є близьким до Мартіна Гайдегера з його глибинним осягнен-

висловлювання в українському виданні забагато-таки мовних «підніжок».

Пітерс полює за образами. Вони для нього виступають орієнтирами для намацування історії комунікації. Пітерс не перевертає уявлення про комунікацію взагалі. Він змінює уявлення про комунікацію продуктивну.

Але знову-таки — про вічне. Тобто — про тіло людське. Пітерс згадує його повсякчас. Проте — лише згадує. А наприкінці «Слів на вітрі» він називає саме **дотик** відчуттям, вірним безпосередності, та доходить висновку про поцінування тілесного: «Погляд, згідно з яким комунікація являє собою шлюб істинних свідомостей, недооцінює святість тіла».

Отже, «розсіювання — це не катастрофа; це — наша доля». І дотик — теж наша доля.

Трапляється, що прочитаєш назву книги неправильно. І невідступно виникає потім отє твоє хибне прочитання. Не знаю з якої ласки, але назва цього тексту прочиталася мені спочатку саме як «Слова на вістрі».

Хтозна, можливо, це наслідки внутрішньої боротьби перед вибором свободи розсіювання та діалогу, який влучає.

Kr

писки, зроблені молодшим помічником ббліотекаря», вміщені в додатку. Вони включають у себе вислови відомих інтелектуалів про людську комунікацію. Ось цитата з Євангелія від Матвія (5:37): «Нехай Ваші слова (communication в англійському перекладі «Євангелія» короля Якова) будуть так або ні: те, що більше — від лукавого». Ось ще приклад з Лео Льовентала (1967): «Справжня комунікація передбачає спілкування, передачу внутрішнього досвіду. Дегуманізація комунікації є результатом її анексії медіа сучасної культури — спочатку газетами, а згодом радіо і телебаченням».

Наприкінці видання також поданий предметно-іменний покажчик. Перед виходом у світ перекладу своєї книжки Джон Дарем Пітерс відвідав Київ, Києво-Могилянську академію, поспілкувавшись із своїми майбутніми читачами, побачивши на власні очі найдавніший і найбільш інноваційний український університет.

«Слова на вітрі» українською мовою — також наша участь у глобальній комунікації.

Kr

Джон Дарем ПІТЕРС. Слова на вітрі: історія ідеї комунікації. — К.: КМ Академія, 302 с. (6)
За сприяння МФК «Відродження»

КАМЕРА БЕЗНАДІЇ

«Спочатку тебе це дістає, і з цього кола важко вирватися», — саме так розпочинається книга Манфреда ХОБОТА «Камера любові», і саме таке гнітюче враження вона спроваджує. Відомий австрійський письменник розповідає нам про те, що любов жорстока. Краще до неї близько

не підходити, бо з її камери ніхто ще не вийшов неушкодженим. Так, вона приваблює, навіть дуже. Настільки, що закохана людина навіть забуває про небезпеку, яка непорушно стоїть за плечима цієї любові. Вічна тема метелика й світла. Письменник навмисне добирає злегка мотошинні сюжети й подає їх читачеві без коментарів — такими собі протоколами. Письменник-реаліст.

Марія КРИШТОПА

Уперте бажання кожного чоловіка проникнути у свідомість жінки. Коли чоловік — письменник, це бажання стає нав'язливим. Він вивчає свою матір, сестер, дружину, коханок, подруг, співробітниць. Бути близькою з письменником означає бути готовою колись побачити на сторінках його книги свій не вельми привабливий портрет, вади, думки. Все залежить від випадку: чи ти для читача стаєш ангелом, а чи гіперболізованим стервом. Письменник — бог. Він не пробачить тобі ні правильних вчинків, ані похибок. Але іноді він намагається заради справедливості стати тобою. У результаті цього намагання дуже мало жіночного. І не старається шукати там себе. Усвідом, що все це вигадано, до останнього почуття. У випадку з Манфредом Хоботом все дещо простіше. Автор не обтяжує себе довгими експедиціями мозковими звивинами жінки, лише часто переказує свої новелі її устами. Причаймні, він у цьому впевнений.

«Коли Бернард приділяв мені мало уваги, я мстилася тим, що ніби ненароком забувала де-небудь свою близину чи не витирала посуд. Це страшенно дратувало Бернарда...

Коли Бернард не робив того, що тішило мене, я відмовляла йому у статевому коханні. Він відповів мені на це імпотенцією. Спочатку ми намагалися зарадити цьому порножурналами, але згодом покинули...»

Загалом підхід Манфреда Хобота зrozумілий: у жіночих вчинках не повинно бути жодної логіки. Інакше чим пояснити те, що кобіта, яка не хоче свого чоловіка, допомагає йому позбутися імпотенції? Чи, може, все-таки хоче? Тоді чому відмовляє?

Але врешті доводиться погодитися, що погляд очима жінки на цей світ вдається автору найкраще. Звісно цікаво, що хлопчик-

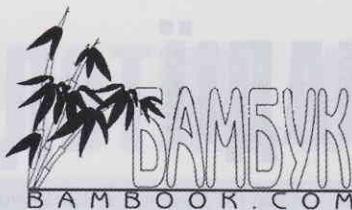
підліток продав всім учням у школі воші, щоб почався карантин («Акція»), а потім сам мучився педикульозом, але ж більше нічого, крім цих паразитів, ув оповіданні немає, як немає нічого в історії про божевільну жінку, яка давала прихисток усім бездомнім котам, а ті потім її з'їли від надміру почуттів і голоду. Любов? Так. Мабуть.

Автор доволі часто у своїй прозі переходить межі читачевого терпіння. Це можна би й пробачити, якби воно винагороджувалося. Але читач терпить даремно. У «Камери любові» є дуже хороши оповідання, але, на жаль, їх мало. Здебільшого — це просто переказування подій, часто — кримінальних. Тішить бодай те, що більшість оповідань закінчуються щасливо. Навіть, якщо героя обікрали, він стає розумнішим, а це вже добре.

Хоча, можливо, я просто не є тим вдячним читачем, для якого Манфред Хобот наповнював свої тексти злістю й жорстокістю. Може, мене відштовхують лише його переконання й світогляд, а насправді слід сприймати цю прозу за принципом: все геніальне — просте. Інакше як пояснити той факт, що Манфред Хобот отримав чимало літературних премій за свою прозу, що він — «автор дванадцяти прозових книжок, восьми збірок поезії, близько п'ятдесяти радіоп'єс і статей»? Мабуть, хтось буде захоплений «Камерою любові». Хтось відкриє для себе якусь істину, прочитавши про «казкову єгипетську царицю, яка ніколи не старіла і жила в загадковому місті, ховаючись від людей. «Вона» володіла чарівною силою і не старіла доти, поки не покохала чоловіка». Тоді цей читач скаже: ось, нарешті, письменник, який написав правду про даремність любові. Усе може бути.

Манфред ХОБОТ. Камера любові. Сер. «Excerptis excipiendo». — К: Факт, 216 с. (п)

ДАЙДЖЕСТ

90 151 ЕВРО

Король Іспанії Хуан Карлос вручив премію Сервантеса чилійському поету **Гонсало РОХАСУ**. Вручення відбулося в університеті міста Алькала-де-Енарес біля Мадрида, в якому народився великий іспанський письменник. Премія Сервантеса, яку часто називають іспаномовною Нобелівською премією з літератури, — 90 151 євро.

Рохас, як новий лавреат, напередодні вручення премії поклав початок двадцятиному безперервному колективному читанню романа «Дон Кіхот» Сервантеса в Колонному залі Клубу образотворчих мистецтв Мадрида, під час якого багато людей змінювали один одного на катедрі, читаючи вголос безсмертний твір Сервантеса. Колективне читання «Дон Кіхота» співпадає зі святкуванням Дня книжки. У країні влаштовуються книжкові виставки з розпродажами, представляючи нові твори. Особливий розмах це свято має в Каталонії, яка до того ж, відзначає день свого заступника — Святого Георгія. У Каталонії багато років тому народилася чудова традиція, відповідно до якої 23 квітня люди дарують один одному книжку й троянду. Це свято було рекомендовано керівництвом ЮНЕСКО і вже прижилося в Японії та в інших країнах.

ВІРШІ АЙНШТАЙНА

У бібліотеці Принстонського університету виявлено щоденник однієї з близьких знайомих Альберта Айнштейна, де докладно описано останні півтора року життя вченого. Вона була знайома з Айнштейном більше 25 років. У щоденнику — більше 200 записів, що стосуються щоденних занять фізика, його висловлювань з наукових та повсякденних тем, політичні погляди Айнштейна, зауваження щодо стану його здоров'я й написані ним вірші, присвячені автору щоденника.

ЗА ГРОШІ КЛІНТОН ЗГАДАЄ ВСЕ

Книжка спогадів Біла Клінтона, побачить світ наприкінці червня цього року. Гонорар автора — 10-12 млн доларів. Видавництво планує випуск спогадів одночасно англійською, німецькою, французькою, голландською, іспанською та португальською мовами. Перший наклад книжки, роботу над якою Клінтон ще не завершив, — 1,5 мільйона примірників. Книжка спогадів його дружини й колишньої першої леді Америки, а нині сенатора від штату Нью Йорк Гларі Клінтон — «Жива історія» — вийшла накладом 1,7 мільйона примірників у твердій обкладинці, і ще 525 тисяч примірників — у м'якій.

Кр

КНИЖКА РОКУ '2004: НОМІНАЦІЯ «ОБРІЙ»

НЕ ПРОПОВІДЬ І НЕ ПОВЧАННЯ

Порада досвідченого американця

Якщо одного сонячного дня ви, представник ниви гуманітарної, блукаєте книжковими крамницями й у вас наразі немає нагальної справи, однак ви повні творчих сил, весняного настрою й усяке таке, ваша творча натура (а навесні усі творчі) обов'язково вимагатиме чогось цілком нового. Тому, вагаючись між останнім виданням Забужко та книгою «Святой, серфингист и директор» Робіна ШАРМА, рука потягнулась до того, «цілком незнайомого». Запитате чому? Во ѹ досі іноді вірю книжкам і починаю знайомство з ними з останньої сторінки, а оскільки добре знаю чим закінчуються твори Р.Оксани (вони для мене є чимось «осіннім»), то книга «одного з провідних спеціалістів у світі, який допомагає людям максимально розкривати свій творчий потенціал в професійній та особистій сфері», твори якого, на поважну думку Пало Коельо «вчать і захоплюють», не може залишитись обабіч моїх рецензентських зацікавлень.

«Вам потрібно написати про це книгу, — відверто порадила мені сусідка. — Вона обов'язково стане бестселером. Зараз весь світ прагне мудрості...»

Р.Шарма.
«Святой, серфингист и директор»

Марія ХРУЩАК

І крім усього цього, у вступі зазначено, що після прочитання книги впродовж 24 годин потрібно обов'язково з кимось ділитися враженнями. От ви й маєте нагоду читати все це з приводу самовдосконалення, адже саме ця непроста річ, як то кажуть, «проходить ниткою червоною» крізь цікаву історію про дядька, в житті якого все поступово налагодилося...

Вже десь на середині історії відається, що автор — набагато кращий оратор, аніж письменник (в американців це краще виходить). Та, мабуть, важко не спокуситись поділитися своїм досвідом та мудростю, особливо якщо й професія в тебе — «провідний спеціаліст з питань лідерства в бізнесі і в житті». Мабуть, тому Шарма часто відається до цитат Іессе, де Сент-Екзюпері, Рассела й навіть Кастанеди, щоб усе виглядало серйозно й, як каже вкраїнська просунута молодь, «по-дорослому».

Вустами головного героя автор звертається до нас: «Все життя може змінити одна єдина думка, прочитана в одній-єдиній книзі». І натяк зрозумілий, щоправда, кожен бачить і прочитує те, що хоче,

КНИЖКА РОКУ '2004: НОМІНАЦІЯ «ОБРІЙ»

АВГУСТИНОВІ ІСТИНИ В КИШЕНІ

Страшенно люблю книжки маленького формату, мабуть, через те, що читаю їх переважно у транспорті й вони легко вміщаються в кишеню. Це фрагментарне читання, до якого нині причетна більшість людей, ніби саме по собі вимагає відповідних мобільних книжок, а головне — їх мобільного змісту й манери викладу матеріалу.

Анатолій ДНІСТРОВИЙ

Прекрасна книжечка **Реколекції зі Святым Августином отця Едварда СТАНЕКА**, видана Інститутом релігійних наук св. Томи Аквінського, якраз і пропонує такий мобільний формат інтерпретації вчення отця церкви. Про святого Августина нині говорять багато: складно, просто, на рівні прикраси для розмови, і на рівні більш серйозному — теологічному. Зрештою, найбільша магія цієї книги в тому, що розгортання її фабули дуже нагадує художній твір і несе фрагментарний, мимовільний характер,

а все це об'єднано реколекційними зустрічами зі святим, а відтак — і розглядом у такій послідовності найбільш значеннєвих питань, які хвилювали автора «Сповіді».

Образ св.Августина в о.Едварда Станека живий і справжній. Увагу автора сфокусовано головно на самій постаті святого, на його, якщо просто висловитися, щоденному житті, з усіма проблемами, які буденності притаманні: побут, заробітки, матеріальні статки й таке інше. Втім, і не це є важливим, а намагання показати, що велика людина не народжується в якихось скомбінованих «спри-

або ж готовий побачити й прочитати. Та мета в Шарми серйозна — витрусити читача з твердої шкарапули власного «самовдоволення та самозаспокоєння», адже у всіх негараздах творчого й осо- бистого життя, як стверджує досвідчений американець, винні ми самі. Якщо сумніваєтесь, про- ведіть переконливо прос- тий експеримент. Вказів- ним пальцем покажіть на того, хто на вашу думку ви- нен, і ви побачите, що крім вказівного, всі інші пальці вказують на Вас! Отакої.

А далі — корисні рецепти від автора, приправлені думками інших мудрих та дос- відчених. Приміром, Шопенгауэр сказав, що «майже всі ми приймаємо межі свого влас- ного бачення за межі світу». Шарма продовжує моно-діалог: щоб розши- рити власний світогляд і бачення цього прекрасного світу, слід «перестати навішувати ярлики на те, що життя про- понує», тобто потрібно змінюватись. Щоправда, попереджає, що це доволі непросто: наука стверджує, що в ме- ханізмі людського мозку передбачена ділянка (амігдальна), яка відповідає за рутинні дії та чинить супротив будь-

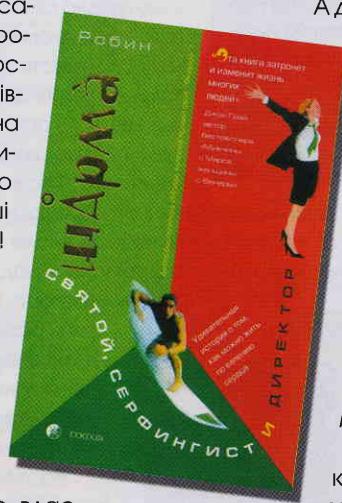
яким змінам. Звичайно, ця якість допо- магала нашим пращурям вижити в первісних умовах, та сьогодні, на жаль, умови не ті, а мозок якраз той самий. Отож і доводиться писати грубі книжки, видавати їх, читати, рецензувати etc.

А для тих, хто прагне геніальнos- ти — «виятковості та величності у житті», як виз- начає цей стан (прире- ченість, ярлик?) автор, ексклюзив-порада: «хто спостерігає уважно і діє послідовно і рішучо, виро- стає в генія». А щодо кусня хліба з маслом, то не тур- буйтесь, якщо «від вимуш- ного виживання ти перей- деш до самовідданого служіння іншим, твое життя неминуче розквітне успіхом».

Книга російською, так як каже один із популярних майстрів критичного пера, «хіба для нас, поліглотів, це перешкода» на шляху до мудрости. Та й чекати перекладу невігласам дове- деться чимало. Загалом, у книзі могло бути одне-однісінське речення-порада, на яке так натякав Шарма: «Слухай своє серце». Але що б тоді робили письменники, видавці, рецензенти і чита- чі?

Kr

Робин ШАРМА. Святой, Серфингист и Директор. — К.: Москва: Софія, 304 с.(п)

ятивих» умовах, що вона також сти- кається з низкою проблем, як і всі решта звичайних людей, що вона також вирішує ці проблеми, але не перей- мається ними настільки, щоби зневіритися чи деградувати. Інший цікавий імпульс, який пропонує ця прекрасна, не-нав'язлива й водночас вкрай важлива книжечка, — це ла- конічний аналіз тих чи інших поглядів св. Августина, які на- роджувалися, формувалися з реального життя, а не з якихось модних на той час течій чи світоглядів.

Автор прекрасно це ілюструє на прикладі манихейства, яке підкори- ло не одного тогочасного інтелектуала, і до нього досить довго вдавався сам Августин, вбачаючи в цьому «світську» моду, яку необхідно сповідувати, поки врешті не дійшов тієї істини, що дуалістич- не бачення світу (яке пропонувало ма- нихество) вкрай конфронтаційне, а значить любов не здатна виникнути там, де її «втискають» в один із полюсів тієї чи іншої бінарності. Бо любов, як кажуть христи-

янські містики, об'єднує, а розум — роз'єднує. Можливо, образним втіленням навернення Августина до християнства якраз постав св. Амвросій, який проповіду- вав просто, широко, дотепно, а головне —

надзвичайно перекон- ливо, що й схиляло на його бік людей різного походження. Гадаю, що о. Едвард Станек, пишучи цю потрібну кни- жечку, якраз і користав- ся цим методом простого доведення, а не занурювався в нудні тео- софсько-філософсько та ще не знати які складнощі інтерпретації поглядів свя- того.

Гадаю, таку книгу не- обхідно залучати в нав- чально-виховний процес. Вона може бути пре- крас-

ним навчальним матеріалом для учнів шкіл, училищ, ліцеїв. Адже змістово й водночас доступно для загалу розкриває вчення одного з найбільших велетів християнської думки.

Kr

Едвард СТАНЕК. Реколекції зі святым Августином. — К.: Кайрос, 80 с.(о)

... Лучанина Юрія СИЧУКА на- городжено престижною україно- німецькою премією ім. О. Гончара за повість Час диявола. Рецензію на книжку читайте в наступному числі Kr.

... У румунському місті Галац, де 1711 року поховано Івана Мазепу, українсь- кому гетьману відкрито пам'ятник.

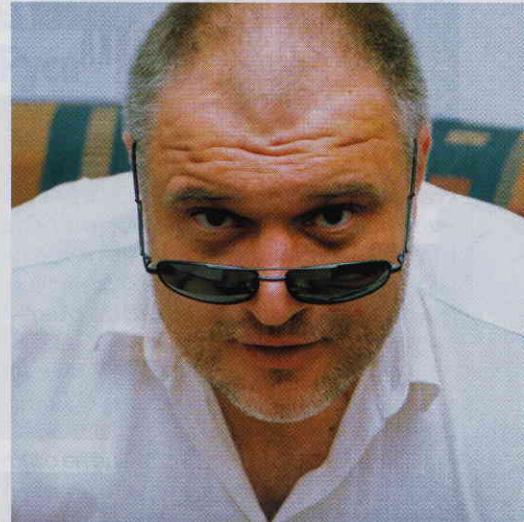
... Бразильська письменниця **Віра ВОВК**, яка народилася в Бориславі, «за активну популяризацію на теренах Бразилії української літератури» наго- роджена орденом «Княгині Ольги» 3-го ступеня. За останні 50 португальською мовою вийшло з друку сім антологій української поезії та прози, 25 випусків монографій окремих авторів — від Т. Шевченка до сучасників, а також українською мовою — антологія порту- гальських та бразильських поетів та оповідання провідних бразильських письменників.

... Видавництво «Смолоскип» оголо- сило переможців свого щорічного мол- діжного літературного конкурсу. Се- ред лавреатів другої, третьої та четвертої премій — **Богдана МАТІЯШ**, **Валерія ОСИ- ПОВА** (поезія), **Ярослава СТРИХА** (проза). Тенденція не присуджувати першу премію непокоїть: невже молодь стає все більш безталанною?

... Оголошено 9-й конкурс студ- дентських наукових робіт. Мета — «пож- вавити дослідницькі зусилля молодих та- лантів у царині українознавства». Тема 2004 року: «Мова засобів масової інформації і вплив на свідомість». Опікується молоддю Товариство української мови Київського університету та МБФ «Смолоскип».

... Вітаємо народжених кінцем травня літератів **Наталю СНЯДАНКО**, **Володими- ра ЯВОРСЬКОГО**, **Романа ІВАНИЧУКА**, **Во- лодимира ЦИБУЛЬКА** та всеукраїнського вкраїнознавця **Петра КОНОНЕНКА** з Днем народження!

Kr

БУМЕРАНГ

ЗАГАДКА ВЛАДИСЛАВА ЄРКА

Прочитавши в Kr ч.4'04 статтю «Дощ Альбіону» про останню роботу Владислава Єрка («Казки Туманного Альбіону»), починаєш раптом вірити, що опинилася в іншому часі, років 170 тому, коли Г.Квітка-Основ'яненко написав свій незабутній «Салдатський патрет». Ті ж підходи до оцінки ілюстрацій, як і в шевця Терешка, який забракував на портреті чотири: то «хаяви не такі», «підйом не так», «і в підборах брехня...» Парівняммо зі статтею: то мечі не такі, то шолом «невідомо я надійти на голову», бо не має кріплення, то налокітники неправильні і т.д. і т.п. Логічно, що авторка ставить запитання: «де правда?», після якого її похвала, що це є прекрасна ідеалізація, сприймається за насмішку над мистецькою неповторністю художника європейського рівня!

Лариса ЛЕБЕДІВНА

Постать Владислава Єрка особливо почала привертати нашу увагу з часу його співпраці з «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-Гою». Його шедеври піднесли дитячу літературу на якісно новий рівень, найперше, вони підкреслили багатовимірність і багатогранність художнього тексту, зокрема дитячого. Справді, у тлумаченні казки ми не йшли далі повчальності, тим самим збіднюючи її одвічну метафізичну цінність.

Від його робіт від позитивною енергетикою, яка зігриває глядача-читача, що є дуже важливим саме для дитячої літератури. Мікросвіт В.Єрка — не матеріальний і не матеріалістичний, попри манеру художника все деталізувати й виокремлювати до дрібниць (хоч, насправді, у його роботах немає дрібниць). Тому намарне запитувати «де правда?», бо матеріалістичним поглядом її не побачиш. Правда вимірюється тут зовсім іншим підходом до світу, зокрема, метафізичним, чи духовно-езотеричним, чи містично-філософським тощо. Якщо з таких позицій розглядати творчість Владислава Єрка, стають зрозумілими дивні візерунки на лицарських обладунках, камені з черепів, палац на дереві, символи на одязі Мерліна та багато інших символів, якими густо насищені малюнки, бо саме вони є визначальними в його картинах.

Почнемо з лицарських обладунків. На обкладинці книжки ми чітко бачимо, напри-

лад, таку магічну істоту, як змія Василиска, зображеного традиційно з північною головою роздвоєним хвостом; лицаря, який вбиває дракона, що у різних культурних традиціях трактується як перемога Добра над Злом; «дорогоцінний камінь Троянді і Хреста» із Пеліаном та його пташенятами, — один із двох символів Розенкрайцерів, де троянда й хрест означають, що душа людини (троянда) розі'ята на тілі (хресті) і тримається на трохи цвяхах; світовий Спаситель (напр. Вішну), вивергнутий із рота риби, та багато іншого.

Особливо цікавим є зображення незвичайного дерева на звороті обкладинки, до якого ведуть усі стежки, якими прямують і діти, і священик, і селянин, і лицар, і музикант... Це дерево дуже нагадує скандінавське дерево світу Ітграсиль чи будь-яке інше Дерево Життя і Дерево Пізнання Добра і Зла, яке приковує в собі найбільшу таємницю античності — містерію рівноваги. Древні індуси вважали, що дерево є Макрокосмом або Всесвітом; каббалісти уявляли собі творіння як дерево з корінням в реальності духу й з гілками в ілюзорному неоссяжному існуванні; для українців Дерево Життя — значено трохи основ світу: видимого (Яв), неви-

34.00 ₴

димого (Нав) і світу законів (Прав). Дерево також символізує і Мікрокосм, тобто людину. Символічне дерево В.Єрка є і Деревом Життя, і Деревом Пізнання, яке має відкриті двері для всіх, хто прагне духовного вдосконалення. Крім того, художник показав, як стовбур з'єднує два світи (фізично-ефірний і астральний) і є шляхом переходу як людської душі, так і свідомості з одного стану в інший. Над землею летять цілком реальні лебеді, а все, що вище — астральний світ, який здається нам просто випадковим скупченням магічних істот і казкових кораблів навколо величного білого замку. А ми, до речі, часто вживамо вислів «повітряні замки», навіть не задумуючись над тим, що вони справді існують, як ефегори, створені нашими ж думками і бажаннями, і розділяють з нами наш енергетичний простір (у Єрка не як блакитне небо, а золотисто. Жовті енергетичні скupчення, щільно насищені життям).

Вартий уваги також художній образ кам'яних брил (казка «Рицар-Ельф»), які є прекрасною знахідкою художника. Здалеку вони нагадують звичайні вапняки, але у своєму глибинному значенні це є пам'ять про найдревніше існування життя на Землі.

Черепи й кістки людей і тварин сформували це каміння, заклавши у ньому відбиток матеріальної цивілізації. А в метафізичному розумінні вони є Духом матеріальної природи, її Пам'яттою і її Душою.

Цей текст — невеличка спроба розгадати загадку творчого злету Владислава Єрка, художника-символіста й філософа-містика водночас, духовний світ якого, такий світлий і чистий, є синтезом духовно-езотеричних знань людства. Зрештою, всі ті знання закладені у кожному з нас, ми їх відчуваємо, тому з такою насолодою вираємо у себе це високе мистецтво, яке по праву можемо називати «від Бога»!

Kr

Казки туманного Альбіону. —
К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 24 с. (п.)

ДАЙДЖЕСТ

года КРИТИКА
для КРИТИКА

Критик Олександр БОЙЧЕНКО про своє ставлення до критика IBT: «IBT є прикладом того, що людина сама кує своє щастя. Те, що він наговорив у тому ж «Книжнику» про Андрушовича і про «Потяг 76», справляє враження, ніби хлоп упав з поду просто на орган мислення — і відразу сів писати статтю. І таке враження виникає часто. Хто винен, що IBT постійно годує читача рефлексіями на тему IBTa, які вже давно мусили б задовбати самого IBTa?

...Коротше, коли говорить IBT, це не означає ні добре, ні погано: це просто нічого не означає. Критика, як я її розумію, — це засіб

комунікації між текстом і читачем. IBT, як я його розумію, — це шум у каналі зв'язку».

ЛІВІВСЬКА газета

ВІДВЕРТО ПРО НАБОЛІЛЕ

Юрко ІЗДРИК нещодавно зустрічався зі своїми львівськими шанувальниками. Як повідомила ЛГ, «редактор журналу «Четвер»» зізнався присутнім, що книжка «Інший формат. Юрко Іздрик» стала улюбленою книжкою його мами з-поміж усіх, автором яких є Іздрик чи до яких він є безпосередньо причетний. А все через те, що в ній немає жодного лайливого слова. «Мене переслідує опінія маргінала і грубіяна, — сказав письменник, — і ця книжка повернула мені добре ім'я».

ПОСТУП

ТРОЇСТІЙ
НЕБОРАК

Про магічну троїстість НЕБОРАКА: «Бубабізм Неборака на організаційному рівні виявляється в площині входження у троїсту структуру, а в естетично-світоглядному сенсі його бубабізм підноситься в набагато ширші простори. Для літературної творчості Віктора Неборака, маючи на увазі саме писаний та опублікований продукт, а не організаційні й суміжні моменти, теж властива певна триедність. І дуже чітко виражена вона в трьох наразі останніх виданнях Віктора, який, успішно оминувши кризу середнього віку, книжково задекларував три свої літературні пасії — поезію, літературознавство й меморарну прозу, або ж хронікальну есеїстику». Kr

КНИГИ «ДНЯ» —

справжній історизм та доступність матеріалу

2004-й рік ми почали
з подарунка тим
нашим читачам, які
віддають перевагу

російськомовній версії газети. На початку лютого побачили світ книжки з «Бібліотеки «Дня» російською мовою. Сподіваємося, що вони будуть цікаві й читачам у Росії. Адже рік цей особливий — рік 350-літнього ювілею Переяславської ради, історичної події, яка поки що так і не отримала однозначної оцінки істориків. Зробити свій внесок у її аналіз спробував і «День», опублікувавши минулого року книжку «Дві Русі».

Україна та Росія... Країни, такі близькі — одна одній (настільки, що й досі живе та «процвітає» міф про одну країну, один народ, одну спільну історію й, отже, — продовжуєчи логічно — спільну державу), але одночасно такі різні! Чи всі ми знаємо про їхнє минуле — «спільне» й не зовсім? Чи всі історичні міфи, стереотипи та просто забобони подолано у свідомості українців і росіян? Серед авторів 68-ми статей книжки «Дві Русі», присвяченої контрверсійним сторінкам російсько-українських відносин, багато знайомих імен, які постійно з'являються на сторінках газети. Це історики, філософи, філологи, культурологи, журналісти, краєзнавці — Сергій Кримський, Юрій Шаповал, Ліна Костенко, Віктор Горобець, Володимир Панченко, Петро Кралюк...

«Дві Русі» стала другою книжкою, яка вийшла в «Бібліотеці «Дня». А першою була

«Україна Incognita», презентація якої відбулася в 2002 році на святкуванні 6-ї річниці нашої газети. Це історія життя яскравих особистостей — як всесвітньо визнаних, так і маловідомих, — чи імена прославили Україну та нерозривно пов'язані з нею. Історія духовних звершень українців — зодчих, живописців, композиторів, воїнів, поетів; історія тисячолітньої боротьби за свободу та гідне життя — все це увійшло до збірки статей про актуальні проблеми давньої, середньовічної, нової та новітньої історії України, опубліковані газетою «День» протягом 1997 — 2002 рр. під рубрикою «Україна Incognita» та на сторінці «Історія та Я». Книжку об'єднує не тільки хронологічний порядок розміщення матеріалів, а й проста аумка: всі ми — спадкоємці сотень поколінь людей, які жили

на українській землі до нас. Історія не повинна бути Terra Incognita: це наша відповідальність перед нащадками, перед майбутнім.

Обидві книжки вийшли під загальною редакцією головного редактора «Дня» Лариси Івшиной.

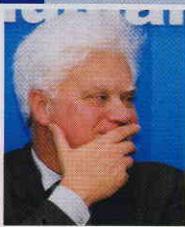
...Я готовий рекомендувати двотомник як допоміжний матеріал з історії у середній школі, й у вищих ланках навчання. Сьогодні дітям для розвитку пізнавальних нахилів важко знайти цікаву літературу, тому поява такого роду посібників з різних предметів була б дуже доречна.

Василь КРЕМЕНЬ,
міністр освіти та науки України
«День», № 213, 25.11.2003 р.

Замовляйте книги
за телефоном:
(044) 414-64-00,
e-mail: amir@day.kiev.ua

ПОРАДИ ГРАНТОДАВЦЯМ ВІД НАХАБИ-ВИДАВЦЯ

Тоді говорити!

**Леонід
ФІНКЕЛЬШТЕЙН**

І все ж таки дозво-
лю собі декілька порад, які, на мій погляд,
зроблять ваші безкорисливі дії набагато
кориснішими.

Порада 1.

Не вважайте, будь ласка, допомогу
другу-графомуану у виданні його книжки
суттєвою справою, що спрямована на
відродження українського книговидання.
Це просто допомога другу, вважайте, що
ви допомогли йому купити нові джинси
або ящик конячку. Вони, безумовно,
приємно, але, повірте, не дуже корисно.

Порада 2.

Якщо ви заробили гроши — честь вам і
слава, але це ніяк не є свідченням того, що
ви розбираєтесь в літературі. Дозвольте
вибирати твори фахівцям, тоді вкладений
вами капітал дійсно принесе користь лю-
дям.

Мене особисто весь час дратує фраза
«соціально значущі видання». Як там бу-
ло у російського класика: «А суди кто?»...

Порада 3.

Дуже раджу, шановні достойники-гран-
тодавці — якщо книжка, зроблена на ваші
гроші, продається у книгарнях України —
цикавитися її ціною. Погодьтеся, що гранто-
ва книжка повинна бути дешевша за книжку,
що випускається власним коштом ви-
давництва. Дорога грантова книжка — це
нонсенс, який аж ніяк не поліпшує ситуації
на книжковому ринку України.

Порада 4.

Якщо ви спонсоруєте видавничий про-
ект, якщо довіряєте своїм діловим партне-
рам-видавцям, не вимагайте від них жеб-
ракувати, не вкладайте гроші по краплині,
дайте можливість концептуально виконати
ваше завдання й допоможіть видавцям
вкласти в цю справу свої знання й душу.

Порада 5.

Вірте, панство, що більшість нас, ви-
давців, зацікавлені не тільки в тому, щоб
засвоїти ваші гроші, — ми хочемо, щоб ва-
ша допомога була ДІЄВОЮ.

Вельмишановні добродії гранто-
давці! Коли все це написав, перестав
боятися. Бо ті з вас, хто мене зрозуміє,
до мене прийдуть, а ті, хто не зрозуміє,
мені й не потрібні.

CAM HA CAM 3 ЧЕМПІОННОМ

ІСТОРІЯ КАРИКАТУРИ ВІД ОСТРОГРАФА КАЗАНЕВСЬКОГО

Це змістовне дослідження «сміхової культури» аналогів ув
Україні не має. «Мистецтво сучасної карикатури» готовувало-
ся майже 15 років. У книжці теорія та буття карикатури з точки
зору лавреата понад 140 міжнародних конкурсів карика-
тур у 35 країнах. Вражає географія написання: Київ — Гоно-
лулу — Нью-Йорк — Брюссель — Париж — Люксембург — Сан-
Франциско — Осака — Тегеран — Анкара — Сеул — Київ.

Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ, за влас-
ним визначенням — острограф. Читав лекції в
університетах США, Люксембургу, Японії,
Ірану, Південної Кореї та інших країн. Про ці
зустрічі зі студентами професор Аризонсь-
кого університету Дон Нільсен відгукнувся
так: «Виступи завжди були стимулюючими,
провокаційними та легко сприймалися».

Карикатура, або «проблемна
графіка», створює філософські,
соціальні, політичні та сучасні розва-
жальні малюнки, які поступово
звільнюються від вербального впли-
ву. Але не від впливу літератури. Серед героїв карикатуристів —
завжди Дон Кіхот і Буратіно, Гам-
лет і Швейк. У книзі є розділи
«Доктор Фрейд і мистецтво сучасної карикатури», «Тирани й
карикатура»... Карикатура (від
італійського *caricatura* / вантажи-
ти) розглядається у спадку ча-
су та у взаємопливі імен. Зок-
рема «параноїально-критич-
ний метод» Сальвадора Далі
вплинув на творчість американських кари-
катуристів, які стояли у витоків саме сучас-
них форм «проблемної графіки».

Володимира Казаневського надихають
підземки Нью-Йорка та «Сезони моди» у Києві.
Для підготовки книги він переглянув понад 700
каталогів виставок карикатур у 40 країнах, які
відбувалися з 1970 року. Він вважає, що «хоро-
шим подразнюючим фактором для роз-
витку сучасної карикатури є цензуруні забо-
рони. Сучасній карикатурі притаманний
бунтарський дух, вона схильна до філо-
софського осмислення дійсності».

має властивість потрясати глибинні основи
буття».

Кр.: — Володю, ти народився карикату-
ристом?

В.К.: — Після закінчення у 1973 році
Харківського держуніверситету я займався
космічною радіофізикою та писав гумористичні,
фантастичні оповідання, які друкувалися в періодиці. До речі, з малювання мав

у школі «трійки». А от мій батько — військовий літун — гарно малював, зокрема літаки. Я займався гірським туризмом і одного разу замовив друзям розмальовувати власноруч зроблений намет. Іх таланту вистачило на один бік, я вирішив домалювати, вигадав свої сюжети. Звідти і пішло... На мене вплинув знаний карикатурист Тіонін із Росії. Още вчора пив з ним горілку о шостій ранку в Полтаві в п'ятізірковому

готелі після підсумків Четвертого Міжнародного конкурсу «Карлюк — 2004», де я був головою журі. Переміг Олександр Дубовський із Дніпропетровська. Конкурс організувала мерія та рекламна агенція «Астрея». Наступний «Карлюк» буде присвячено творчості Гоголя.

Кр.: — Якою нагородою зі 140 пишаєшся?

В.К.: — Найвагомішою вважаю нагороду на фестивалі вина в Софії (2001 рік). Моя карикатура пішла на оформлення пляшки нового вина.

Кр.: — Яке місце посідає Україна на
світовій мапі проблемної графіки і які в ній
перспективи?

В.К.: — Чільне місце. І має добру перспективу. Як відзначив пан Рижов, середній вік російських карикатуристів — 54, українських — близько 30. Але гонорари наших значно нижчі. Їх підвищення може зашкодити, бо тоді острографи стануть, як жирні коти і втратять нюх. Або зовсім зникне цензура, що теж не сприяє розвитку острографів.

**Розмову підтримував
Георгій-Григорій ПІЛИПЕНКО** **Кр.**

Владимир КАЗАНЕВСКИЙ. *Искусство современной карикатуры.* — К.: Альтерпрес, 152 с. (о.)

**ФІЛОСОФСЬКІ
НАУКИ.
СОЦІОЛОГІЯ.
ПСИХОЛОГІЯ**

ГОЛОВНЕВ Александр

Конечная Вселенная: Физ.-филос. концепция. Ч.2: Физика Конечной Вселенной. — К.: ИД Дмитрия Бураго, 2003, 345 с.(о)

Збірник нормативно-правових документів психологічної служби освіти України / Укр. наук.-метод. центр практ. психології і соц. роботи; Упоряд.: В.Г.Панок, І.І.Цушко. — К.: Ніка-Центр, 2004, 338 с., 800 пр.(о)

КАРНЕГІ Дейл

Как завоевывать друзей и оказывать влияние на людей. Как вырабатывать уверенность в себе и влиять на людей, выступая публично. Как перестать беспокоиться и начать жить: Пер. с англ. — Донецк: Сталкер, 2003, 558 с.(п)

Ответы на 100 женских вопросов: Пер. с фр. — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуга», 2003, 313 с., 5000 пр.(п)

Психоделический опыт: руководство на основе «Тибет. кн. мертвых» / Отв. ред. С.В.Плотников; Пер. с англ. Г.А.Лубочко-ва. Сер. «Новейшая психология». — Л.: Инициатива; К.: Ніка-Центр, 2003, 217 с., 1000 пр.(о)

Психологопедагогічна реабілітація дітей, вилучених із секс-бізнесу / А.І.Гриценок, Т.В.Говорун, Т.С.Гурлєва та ін.: За ред. О.П.Петрашук та І.І.Цушко; Укр. наук.-метод. центр практ. психології і соц. роботи. — К.: Ніка-Центр, 2003, 246 с., 800 пр.(о)

**СЕМІЧЕНКО В.А.,
ГАЛУС А.М.**

Психология направленности: Учеб.-метод. пособие / Хмельн. гуманит. пед. инт. — Хмельницкий, 2003, 521 с., 300 пр.(о)

СИДОРОВ Игорь

Трамплин успеха. — Х.: Клуб «Гармония», 2003, 75 с., 3000 пр.(о)

Скорочтение / Авт.-сост. О.В.Козловский. Сер. «Границы совершенства». — Донецк: Сталкер, 2003, 287 с.(п)

Соціально-психологічна реабілітація людей із залежністю від наркотичних речовин: Нauk.-метод. зб. — К.: РПО «Граффіті Груп», 2003, 121 с.(о)

СПІНОЗА Бенедикт

Теологічно-політичний трактат / Пер. з латини, вступ. сл., промт., слов. імен, назв, термінів В.Литвинова. — К.: Вид-во Союзії Павличко «Основи», 2003, 237 с.(с)

ТЮНИН Борис

Магістраль человечества. — К.: Ізд-во Европ. ун-та, 2003, 198 с., 700 пр.(о)

Хиромантия / Сост. Э.В.Белик. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 256 с., 15000 пр.(п)

ЧУДИНА-ЭПТЕР Юлія

Тренування пам'яті. Сер. «Границы совершенства». — Донецк: Сталкер, 2003, 285 с., 3750 пр.(п)

РЕЛІГІЯ.

ТЕОЛОГІЯ. АТЕЇЗМ

АДЕЛАДЖА Сандей

Как быть пастором без слез. — К.: Фарес, 2003, 263 с., 3000 пр.(о)

АДЕЛАДЖА Сандей

Научитесь руководить. — К.: Фарес, 2003, 292 с., 3000 пр.(о)

АДЕЛАДЖА Сандей

Призвание, предназначение и достижение цели. — К.: Фарес, 2003, 196 с., 3000 пр.(о)

Белая и серая магия / Сост. А.Ю.Романова. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 317 с., 15000 пр.(п)

ВІЛЛСОН Білл

Чай же это ребенок? — К.: Фарес, 2003, 218 с., 3000 пр.(о)

Все о гадании / Сост. Э.М.Фантъянова. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 459 с., 15000 пр.(п)

ДЖЕЙКС Т.Д.

Женщина, ее любимый и ее Господь: Пер. с англ. — К.: Джерело життя: Оазис, 2003, 311 с.(о)

ДИФФЕНБАУ Дон

Обзор Ветхого Завета. Пер. с англ. / 2-е изд. — Донецк: Libre, 2003, 110 с., 2000 пр.(о)

Домашняя астрология / Сост. Ю.А.Исат. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 350 с., 15000 пр.(п)

КРИСТЕНСОН Эвельин

Господи, измени меня! / 2-е изд. Сер. «Для женщин о женщинах». — Черкассы: Смирна, 2003, 164 с., 5000 пр.(о)

ЛОБОС Глэдис

Магия нумерологии / Пер. с исп. Е.С.Герасим. — К.: Ніка-Центр; А.: Ініціатива; Москва: Старкрайт, 2003, 351 с., 1000 пр.(о)

МЕЛЬНИЧЕНКО Ігорь

Когда и сколько заплатили Иуде Искариоту? (Историогр. повесть) / Авт. предисл. П.П.Толочко. — К.: Парламент. изд-во, 2003, 311 с., 2000 пр.(о)

МОЛЕНКО Олег, отец

Толкование «Апокалипсиса». — Торонто; Каменец-Подольский: Абетка-НОВА, 2003, 139 с., 500 пр.(о)

МОНРО Майлс, д-р

Понимание предназначения и силы женщины. — К.: Фарес, 2003, 254 с., 3000 пр.(о)

МОНРО Майлс, д-р

Цель и сила хвалы и поклонения. — К.: Фарес, 2003, 189 с., 3000 пр.(о)

МОСКВИЧЕНКО Валерій

Карма України: Астрол. та езотерич. аналіз історії України. — К.: ВЦ «Просвіта», 2003, 134 с., 3000 пр.(о)

ІСТОРИЧНІ НАУКИ

БУШИН М.І.,

ЛАЗУРЕНКО В.М.,

СТРИЖАК Є.М.

Черкаський край в особах. 1941—2001. Сер. «Черкас. край в особах», — Черкаси: Черкас. ЦНІЕІ, 2003, 398 с., 300 пр.(п)

ВІНОКУР І.С.

Археологія України: Підручник. — Тернопіль: Навч. кн. «Богдан», 2004, 479 с.(п)

Донбас. Рік 1943. Спогади учасників Донбаської наступальної операції в роки Великої Вітчизняної війни / Упоряд. Г.В.Тепляков. — Донецьк: Донбас, 2003, 367 с., 1000 пр.(о)

Книга Скорботи України. В 4 т:

T.2. Хмельницька область / Голов. редкол.: І.О.Герасимов (голова) та ін. — Хмельницький: Поділля, 2003, 613 с., 3000 пр.(п)

НЕСТАЙКО Омелян

Великі міфи імперії: (Втеча від власної ідентичності) / 2-ге вид., доповн. — Л.: Афіша, 2003, 127 с.(о)

НЕЧИПОРЕНКО Микола

Світоті правди про долю України: Естафета поколінь. — К.: Всеукр. Союз робітників, 2003, 127 с., 4000 пр.(о)

Пам'ять жива: Правда о Великій Отч. войне глазами участников обороны и освобождения Запорожья. — Запорожье: Дикое Поле, 2003, 478 с., 2000 пр.(п)

ПАНЬКІВ Ярослав

Рімінський ансамбль «Бурлака» в моїй пам'яті: Спомини / 3-те вид. — К.: Вид-во ім. О.Теліги, 2003, 127 с., 1000 пр.(о)

Реабілітовані історію: У 27 кн. **Закарпатська область.** У 2 кн.: Кн.1 / Голов. редкол.: П.Т.Троно-ко (голова) та ін. — Ужгород: ВАТ «Вид-во «Закарпаття», 2003, 787 с., 3000 пр.(п)

Реабілітовані історію: У 27 кн. **Івано-Франківська область.** У 5 кн.: Кн.3. **Долинський, Калуський і Рожнятівський райони;** Редкол.: Б.Томенчук (голова) та ін. — Івано-Франківськ: Місто НВ, 2002, 595 с.(п)

ОСВІТА.

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

ВОЛОЩУК Євгенія

Зарубіжна література: Хрестоматія-посібник для 11 кл. загальноосвіт. навч. закладів. — К.: Генеза, 2003, 558 с. іл.(п)

ВОРОНІНГА В.І.

Українська мова: Підруч. для 10-11 кл. загальноосвіт. навч. закладів / За ред. В.А.Чабаненка. — Запоріжжя: Прэм'єр, 2003, 207 с., 5000 пр.(о)

Все готовые домашние задания. 6 класс. Решение упражнений и заданий по всем основным школьным учебникам / Сост. С.М.Отличник. 3-е изд., испр. и доп. — Х.: Торсинг, 2003, 608 с., 12000 пр.(п)

Все готовые домашние задания. 7 класс. Решение упражнений и заданий по всем основным школьным учебникам / Сост. С.М.Оличник. 3-е изд., испр. и доп. — Х.: Торсинг, 2003, 526 с., 12000 пр.(п)

Все готовые домашние задания. 8 класс. Решение упражнений и заданий по всем основным школьным учебникам / Сост. С.М.Оличник. 3-е изд., испр. и доп. — Х.: Торсинг, 2003, 12000 пр.(п)

Все готовые домашние задания. 9 класс. Решение упражнений и заданий по всем основным школьным учебникам / Сост. С.М.Оличник. 3-е изд., испр. и доп. — Х.: Торсинг, 2003, 637 с., 12000 пр.(п)

Готові домашні завдання плюс English. 5 клас. Розв'язання вправ та завдань до шкільних підручників / 3-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 400 с., 14000 пр.(п)

Готові домашні завдання плюс English. 6 клас. Розв'язання вправ та завдань до шкільних підручників / 3-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 464 с., 14000 пр.(п)

Готові домашні завдання плюс English. 7 клас. Розв'язання вправ та завдань до шкільних підручників / 3-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 463 с., 14000 пр.(п)

Готові домашні завдання плюс English. 8 клас. Розв'язання вправ та завдань до шкільних підручників / 3-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 415 с., 10000 пр.(п)

Готові домашні завдання плюс English. 9 клас. Розв'язання вправ та завдань до шкільних підручників / 3-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 463 с., 18000 пр.(п)

Готові домашні завдання плюс English. 10 клас. Розв'язання вправ та завдань до шкільних підручників / 3-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 431 с., 14000 пр.(п)

Готові домашні завдання плюс English. 11 клас. Розв'язання вправ та завдань до шкільних підручників / 3-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 448 с., 14000 пр.(п)

ГРИЦЕНКО Віктор
Урок словесності — урок життя: Нотатки вчителя літератури. — Кривий Ріг: Видавн. дім, 2003, 135 с., 1000 пр.(о)

2150 нові країні твори з української мови і літератури: 5—11 класи. — Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2004, 957 с., 15000 пр.(п)

900 новітніх творів з української мови і літератури: 5—9 класи. — Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2003, 510 с., 15000 пр.(о)

Домашніе задания на «отлично». 9 класс. / Сост. О.В.Завязкин. — Х.: Торсинг, 2004, 858 с., 15000 пр.(п)

Домашніе задания на «отлично». 10 класс. / Сост. О.В.Завязкин. — Х.: Торсинг, 2004, 699 с., 15000 пр.(п)

Домашніе задания на «отлично». 11 класс. / Сост. О.В.Завязкин. — Х.: Торсинг, 2004, 653 с., 15000 пр.(п)

Духовні криниці: Українська література (70—90-ті роки XIX ст.): Хрестоматія для 10 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Ч.1 / Упоряд.: Г.Ф.Семенюк, П.П.Хропко. 3-те вид. — К.: Освіта, 2003, 448 с.(п)

Духовні криниці: Українська література (перша третина ХХ ст.): Хрестоматія для 10 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Ч. 2 / Упоряд.: Г.Ф.Семенюк, П.П.Хропко. 3-те вид. — К.: Освіта, 2003, 544 с.(п)

Зарубіжна література. Хрестоматія: 11 клас / Авт.-упоряд. В.В.Уліщенко. Сер. «Золоте руно». — Х.: Світ дитинства, 2003, 912 с., 5000 пр.(п)

Зарубіжна література XIX століття. Хрестоматія: Навч. посіб. для 10 кл. загальноосвіт. шк. / Упоряд. О.В.Пронкевич. — Х.: Пед. преса, 2003, 592 с., 10000 пр.(п)

НЕЖИВИЙ Олексій
Борис Грінченко: вартовий рідного слова: Пед. спадщина та пробл. сучас. освіти. — Луганськ: Знання, 2003, 123 с., 300 пр.(о)

ПАПУША Ігор,
ВАСИЛЬЄВ Євген,
НАЗАРЕЦЬ Віталій
Зарубіжна література. Посібник-хрестоматія: 11 клас. — Тернопіль: Підруч. і посібники, 2003, 736 с., 5000 пр.(о)

РОМАНОВА В.Я.,
ЛІНЕНКО Е.М.

Економическая и социальная география мира: Учеб. для 10 кл. общеобразоват. шк. / Под ред. В.В.Загороднего. — Запорожье: Просвіта, 2003, 396 с., 3000 пр.(п)

СЕРГЕЕВ Сергей

Мы ждем ребенка. Сер. «Я и мой малыш». — Донецк: Сталкер, 2003, 350 с., 3750 пр.(п)

ТЕПЛИНСКИЙ М.В.,
СУЛТАНОВ Ю.І.

Література: 10 клас. Учеб. для общеобразоват. учеб. заведений с рус. яз. обучения. — К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003, 527 с.(п)

3511 країні творів третього тисячоліття з української мови, української і зарубіжної літератури. 5—11 класи / І.А.Павленко, Ю.В.Ярмоленко, Г.В.Захарова та ін. — Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2004, 879 с., 15000 пр.(о)

390 сочинений медалистов по русской и мировой литературе: 10-11 классы. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 572 с., 15000 пр.(о)

Українська література: Хрестоматія для 9 класу згідно з новими учб. програмами / Упоряд. Т.О.Харахоріна, В.С.Адаменко. — Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2004, 767 с.(п)

УЛІЩЕНКО А.Б.

Українська література: Хрестоматія: 11 клас / За ред. П.П.Хропка. — Х.: Світ дитинства, 2003, 843 с., 5000 пр.(п)

Унікальна збірка 2007. Країні учнівські твори: Укр. мова та література. Зарубіжної література: 5—11 класи / Уклад. С.С.Скляр. — Х.: Торсинг, 2003, 751 с., 5000 пр.(п)

Усвідомлене батьківство як умова повноцінного розвитку дитини: Метод. матеріали для тренера / Авт.-упоряд.: О.В.Безпалько та ін. / Під заг. ред. Г.М.Лактіонової. Бічка соц. працівника / Соц. педагога. Сер. «Благополуччя дітей та молоді: можливості соц. роботи». — К.: Наук. світ, 2003, 107 с., 500 пр.(о)

Усі готові домашні завдання. 7 клас. Розв'язання вправ та завдань до всіх основних шкільних підручників / 4-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 731 с., 14000 пр.(п)

Усі готові домашні завдання. 8 клас. Розв'язання вправ та зав-

дань до всіх основних шкільних підручників / 4-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 687 с., 14000 пр.(п)

Усі готові домашні завдання. 10 клас. Розв'язання вправ та завдань до всіх основних шкільних підручників / 4-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 544 с., 14000 пр.(п)

Усі готові домашні завдання. 11 клас. Розв'язання вправ та завдань до всіх основних шкільних підручників / 4-те вид., випр. та доповн. — Х.: Торсинг, 2003, 509 с., 14000 пр.(п)

КУЛЬТУРА

ГОЛОВИН Богдан

Нації незгасний смолоскип: Статті. Інтер'ю. Спогади. — Тернопіль: Просвіта, 2003, 340 с., 1000 пр.(о)

Автор — організатор відродження «Просвіти» на Тернопільщині — фіксує спогади про людей, які наприкінці 1980-х — на початку 1990-х відроджували «Просвіту».

ГРИЦЕНКО Олександр,
СОЛОДОВНИК Валентин

Пророки, пірати, політики і публіка: Культурні індустрії й державна політика в сучасній Україні / Укр. центр культ. дослідж. — К.: К.І.С., 2003, 168 с.(о)

Культурология: Учеб.-метод. пособие для самост. изуч. дисциплины / Т.Е.Гетало, А.А.Коннов, Н.Д.Пальм и др.; Харк. гос. экон. ун-т. — Х.: ИД «ИНЖЭК», 2003, 524 с., 1500 пр.(о)

ТИББОЛЛЗ Джейф

Лучшая книга. розыгрыш и фокусов. — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуг», 2003, 316 с., 2000 пр.(п) + 5000 пр.(о)

Семейные торжества / Сост. И.А.Сокол; Худож.-оформитель Л.Д.Киркач. Сер. «Домаш. біка». — Х.: Фоліо, 2003, 351 с., 4000 пр.(п)

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

БАШЛЯР Гастон

Фрагменты Поэтики Вогню / Пер. з фр. Р.В.Мардера; Худож.-оформитель О.С.Юхтман. — Х.: Фоліо, 2004, 143 с., 3000 пр.(о)

ВОВК Віра

Спогади / Вступ. ст. І.Дзюби. —

К.: РОДОВІД (Друк.: ПФ «Оранта»), 2003, 455 с., 1000 пр.(о)

**ГЛАДІНА Г.І.,
СЕНИНА В.К.**

Питання мовленнєвої культури та стилістики: (Навч. посіб.). Ч.3. Пунктуація / Чернігів. держ. пед. ун-т ім. Т.Г.Шевченка, Ін-т післядиплом. освіти. — Чернігів: Чернігів. обереги, 2003, 177 с., 100 пр.(о)

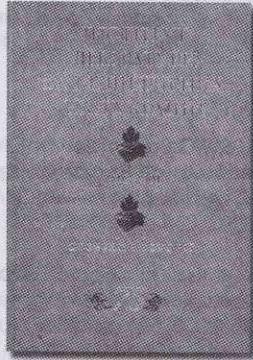
ДАНИЛЕНКО А.І.

Предикати, відмінки і діатези в українській мові: історичний і типологічний аспекти. — Х.: Око, 2003, 511 с., 300 пр.(п)

ЖУР Петро

Труди і дні Кобзаря / Вступ. ст. М.М.Павлюка. Сер. «Б-ка Шевченків. ком.» — К.: Дніпро, 2003, 518 с.; портр.(п)

Зарубіжна драма другої половини XIX — початку XX сторіччя: Посіб. для 10 кл. загальноосвіт. навч. закладів. — К.: Навч. книга, 2003, 319 с., 300 пр.(п)

Інститут літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України, 1926—2001: Сторінки історії / Відп. ред. та упоряд. О.В.Мишанич. — К.: Наук. думка, 2003, 589 с., 1000 пр.(п)

КАМЕНСЬКА Ірина

Концепт подвійного семантичного поля у творчості Ольги Кобилянської / Сум. держ. пед. ун-т ім. А.С.Макаренка. — Суми, 2003, 136 с., 300 пр.(о)

КИЧЕНКО А.С.

Мифоетические формы в фольклоре и истории русской литературы XIX века / Черкас. гос. ун-т им. Б.Хмельницкого. — Черкаси, 2003, 368 с., 500 пр.(о)

КОНДРАТЮК Андрій,

БОРОВЕЦь Борис

Поклик творчості: Бесіди про літературу і життя. — Рівне: Азалья, 2003, 279 с., 500 пр.(о)

КОСТИРЯ Іван

Межівська сторона: Кн. про-

письменників-земляків у 2-х частинах: (Лірич. сповіді, довід., твори, ст., спогади, листи). — Донецьк: Каштан, 2003, 579 с., 500 пр.(п)

ЛАПУШКІНА Наталія

Українське письменство Краматорська. — Краматорськ: Тип. «Тираж-51», 2003, 84 с., 300 пр.(о)

МАЛИШКО Валентина

Тату, я люблю тебе: Пережите / Передм. В.Яворівського. — К.: Видавн. «Просвіта» ім. Т.Шевченка, 2003, 142 с.(о)

МАТИНОВА Ганна

Середньонаддніпрянський діалект. Фонологія і фонетика. — Черкаси: Смілян. ВПП «Тясмин», 2003, 367 с., 300 пр.(о)

На ниві української філології:

36. наук. пр. / Дніпропетр. нац. ун-т; За заг. ред. І.С.Попової, Ю.Ф.Прадіда. — Дніпропетровськ: Пороги, 2003, 257 с., 100 пр.(п)

НАХЛІК Євген

Доля — Los — Судьба: Шевченко і польські та російські романтики / НАНУ. Львів, відділення Ін-ту л-ри ім. Т.Г.Шевченка. Сер. «Літературознав. студії»; Вип.8. — Л.: ТзОВ «Простір-М», 2003, 567 с., 500 пр.(о)

**НАХЛІК Є.К.,
ФЕДОРУК О.О.**

Львівському відділенню Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України — 10 років: Іст. нарис. Актуал. завдання; Біобібліогр. покажч. / НАНУ. Львів. від-ня Ін-ту л-ри ім. Т.Г.Шевченка; Передм. М.Г.Жулинського. «Біобібліографічна серія»; Вип.3. — Л.: Ліга-Прес, 2003, 137 с., 300 пр.(о)

Новейший русско-украинский словарь. Новітній російсько-український словник / Уклад.: Т.В.Ковальова, Л.П.Коврига. — Х.: Сінтекс, 2004, 1168 с., 5000 пр.(п)

ОЛІФІРЕНКО Вадим

Підручник з української літератури: історія і теорія / Донець. від-ня Центру гуманіт. освіти НАНУ. Донець. від-ня Наук. т-ва ім. Т.Г.Шевченка. — Донецьк: Схід. видавн. дім, 2003, 322 с., 400 пр.(о)

Перлинин духовності: Твори української світової літератури від часів Київської Русі по XVIII ст. В 2 кн. Кн.2: Навч. посіб. / Упоряд. В.В.Різунова; Пер., передм., комент. В.О.Шевчука. Сер. «Шкільна

бібліотека». — К.: Грамота, 2003, 479 с., 70000 пр.(п)

Словник-довідник з української лінгводидактики / За заг. ред. М.Пентюк. — К.: Ленвіт, 2003, 149 с.(о)

Українська мова. Довідник школяра / Уклад. О.А.Росінська. — Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2003, 391 с., 15000 пр.(п)

ЧАБАНЕНКО Віктор

Славістичні студії: (Зв'язки, постаті, оцінки) / Запоріз. держ. ун-т. Каф. заг. і слов'ян. мовознавства. — Запоріжжя: Фірма «Стат і Ко», 2003, 202 с.(о)

Шевченко в краю Франка:

Пам'ятники Кобзареві на Дрогобиччині / Дрогобиц. орг. Всеукр. т-ва «Просвіта» ім. Т.Шевченка, Дрогобиц. філ. Т-ва зв'язків з українцями за межами України (Україна — Світ); Упоряд. і ред. М.Шалата. — Дрогобиц: Коло, 2003, 79 с., 2000 пр.(о)

ШУМИЛО Наталя

Під знаком національної самобутності: Укр. худож. проза і літ. критика кінця XIX — поч. ХХ ст. / НАНУ. Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка. — К.: Задруга, 2003, 353 с., 500 пр.(о)

**ХУДОЖНЯ
ЛІТЕРАТУРА.
Фольклор**

АФАНАСЬЕВ Юрій

Моя естетика проста: Стихи и публицистика / Предисл. Ю.Станишевского. — Луганск: Шико, 2003, 143 с., 500 пр.(п)

АФАНАСЬЕВ Александр

Однажды: Повесть и рассказы. Сер. «Правда жизни». — К.: Нора-друк, 2003, 322 с., 5000 пр.(о)

Ю.Лісняк. Сер. «Зарубіжна класика». — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003, 354 с.(о)

БАСЫРОВ Валерий

Ропот одиночества: Поэзия. Сер. «Скарбниця «Долі». — Симф.: Доля, 2003, 207 с., 300 пр.(п)

БІЛИК Іван

Меч Арея: Роман / Вступ. сл. О.Апанович; Худож. оформлення Л.Кузнецової. — К.: Веселка; Такі справи, 2003, 359 с.: іл., 1000 пр.(п)

БІЛОВОЛ Костянтин

Басівські новації з акцентом Черненка: Із серії «Дивна книга». — Суми: ВАТ «Сум. обл. друк. «Вид-во «Козац. вал», 2003, 73 с., 1000 пр.(о)

БОРОВЕНСКИЙ Василий

Святая Родина моя: Избр. поэзия. — Алчевск: ИПЦ «ЛАДО» ДГМІ, 2003, 212 с., 150 пр.(п)

БУРАТЫНСКАЯ Людмила

Отзвенела листва..: Стихотворения. — Донецк: Каштан, 2003, 98 с., 200 пр.(о)

ВАРХОЛ Роман

Марсове поле: Поэзия. — Л.: Каменяр, 2003, 96 с.(о)

ВАСИЛЕНКО Любомира

Стежками відлуння. — Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2003, 287 с.(о)

У формі спогадів описано побут, звичаї, обряди бойківського села, а також ремесла та промисли, деякі з яких вже забути.

ВЕЛЛЕР Михаїл

Легенды Невского проспекта. — Х.: Фоліо; Санкт-Петербург: Пароль, 2004, 415 с., 5000 пр.(п)

ВІТИК (МАСТИКАШ) Віра

Думи про щастя. — Л.: Каменяр, 2003, 79 с.(о)

ВЛОЧЕВСКАЯ Йоханна

Моя Одеса: Песни. — Одеса: Маяк, 2003, 79 с.(п)

ГЕССЕ Герман

Степовий вовк: Роман / Пер. з нім. Є.Попович. Сер. «Зарубіжна класика». — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003, 251 с.(о)

ГОГОЛЬ Николай

Избранные произведения. — Запорожье: Прем'єр, 2003, 287 с., 5000 пр.(п)

ГОРДОН Олександр

Латентний Львів. — Л.: Панорама, 2003, 183 с., 700 пр.(о)

ДІКА Зоя

Золиво: Поезії. — К.: Унів. вид-во «Пульсарі», 2003, 142 с., 1000 пр.(о)

ДИЧКА Надія

Між злом і світлом: Вірші. — Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2003, 335 с., 500 пр.(о)

ДРУЖКО Марія

Камертони душі: Поезії. — Дніпропетровськ: ІМА-Прес, 2003, 64 с., 520 пр.(п)

ЕСЕНІН Сергій

Лірика / Пер. Є.Яценка. 2-ге вид., випр. і доповн. — Дніпропетровськ: Пороги, 2003, 341 с., 500 пр.(п)

ЖУК Світлана

Земля берегинь: 36. віршів. — Фастів: Поліфаст, 2003, 157 с., 1000 пр.(п)

ЖУКОВСЬКИЙ Станіслав

Межа: Вибр. поезії. — Донецьк: Нац. Спілка письменників України: Журн. «Донбас», 2003, 255 с., 650 пр.(о)

ЗАБЛУДА Анатолій

Сильце для моралі: Поезії. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003, 95 с., 1000 пр.(о)

ГАШИНОВ Юрій

ПАВЛИЧКО Дмитро

Рубаї. — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003, 167 с.(о)

ПАЛІСЕНКО Микола

Послання Черничої гори: Вірші. — О.: Маяк, 2003, 81 с.(о)

ПЕУНОВ Вадим

Таке коротке довге життя: Роман-факт. — К.: Укр. пропліт, 2003, 466 с., 1000 пр.(п)

ПІНЧУК Микола

Чому небо плаче..: Лірика. — Рівне: Волинь: обереги, 2003, 127 с., 500 пр.(о)

ПОКАЛЬЧУК Юрко

Таксі-блюз: Повісті та оповідання. Сер. «Література». — Х.: Фоліо, 2003, 317 с., 4000 пр.(о)

РЯДОВА Алла

Благословенны Небеса: Стихи. — О.: Астропрінт, 2003, 154 с., 500 пр.(о)

РЕШЕТОВА Світлана

Нев'януче сузір'я: Поет. альбом. — Артемівськ: Артемів. обл. друк., 2003, 96 с., 500 пр.(о)

СЕЛЕЗНЕВ Михаїл

Сочинения. В 3 т. Т.1: Стихотворения. Поэмы. — Дніпропетровськ: Січ, 2003, 410 с., 500 пр.(п)

Скарбниця народної мудрості / Упоряд. Т.М.Панасенко. Сер. «Перлини укр. культури». — Х.: Фоліо, 2004, 286 с., 4000 пр.(п)

СОКОЛОВ Анатолій

Горона: Сонеты о любви. — Дніпропетровськ: Гамалія, 2003, 115 с., 200 пр.(о)

СОСЮРА Володимир

Всім серцем любить Україну..: Вибр. твори / Вступ. сл. С.А.Гальченка. Сер. «Б-ка Шевченків. комітету». — К.: Криниця, 2003, 606 с., 5000 пр.(п)

СРОКАНЬ Валентин

Чорний іній: Роман. Сер. «Коронація слова», — Л.: Кальварія, 2003, 219 с.(п)

КІНО І НІМЦІ**Андрій КОКОТОХА**

Українські міста не беруть в облогу терористи. Літаки в нашій державі не захоплюють обмотані вибухівкою бандюгани... Українським суперменам ніде себе виявити у сучасних реаліях. Сучасний автор гостросюжетних романів волє, скажімо, відправити цілий взвод спецназівців у 1942 рік на один із крижаних островів Північного Льодовитого океану. І поставити перед ними завдання: знищити секретну німецьку станцію. «Наших» висаджує на крижану арктичну скелю письменник Валентин СРОКАНЬ.

«Наши» — вони справді наши, у буквальному розумінні цього слова. Хоча склад спецзагону традиційно для подібної літератури інтернаціональний (є навіть якут і норвежець), але на дві третини укомплектовано таки українцями. Характеризують національну принадливість суперменів періодичні згадки про борщ, сало, а також лапідна українська прімовка «хай йому гречь».

Фашисти теж не в тім'я біті. А їхній командир майор Гривер настільки розумний, що сумнівається в гітлерівських ідеях, ідеалах «третього рейху» і дозволяє собі подумки сперечатися з самим Гітлером, котрого запросто називає Адольфом. Майора дехто з підлеглих вважає гнилим інтелігентом. Можете не боятися: протягом трьох діб двобою фашист розчарується у війні взагалі, второголосеїї не доцільність і допоможе «нашим» виконати завдання.

Якщо очистити текст від лушпайок гірших традицій радянської військово-пригодницької літератури, отримаємо цілком пристойний і конкурентноспро-

можний бойовик, котрий в повні відповідає роздрібній ціні на таку книжку.

Оті самі «лушпайки» — єдине, що суттєво заважає читанню. Обраний автором жанр не передбащає опислення біографій кожного окремого персонажа. Двоюй «наших» і німців тут не психологічний, а саме фізичний. Де випробування фізичних сил, бо всі десантники — чоловіки високих моральних якостей, а їхні вороги — переважно боягузи, садисти та моральні потвори. Тож імена героям потребні лише для того, аби знати, кого ще не вбили.

Діалоги та внутрішні монологи дещо зважають читанню, але за бажання можна обходити ці перешкоди, як десантники з «Чорного інію» — небезпечні провалля та ворожі засідки. Зрештою, не так часто на ринку вітчизняної белетристики з'являється книжка, де сильні друзі перемагають не менш сильних ворогів.

СУВОРОВ Виктор

Освободитель: Роман. — Х.: Фоліо; Москва: АСТ, 2004, 382 с., 15000 пр.(п)

СУВОРОВ Виктор

Очищеніє: Зачем Сталин обезглавил свою армию? — Х.: Фоліо; Москва: АСТ, 2004, 347 с., 7000 пр.(п)

Суцвіття: Антол. прози літ. студії Ніжин. держ. пед. ун-ту ім. М.Гоголя / Упоряд.: О.В.Забарний, О.Є.Гадзінський. — Ніжин: Ніжин. держ. пед. ун-т ім. М.Гоголя, 2003, 264 с., 130 пр.(о)

ТЕРЛЕЦЬКА Наталка

Пришестя втечі / Передм. В.Медвідя. — К.: ВД Дмитра Бурого, 2003, 136 с., 1000 пр.(о)

ТОВСТУХА Євген

Не полишай мене, надіє: Поезія. — К.: Укр. акад. оригін. ідей, 2003, 95 с., 2000 пр.(п)

ТОЛСТОЙ Лев

Избранные произведения. — Запорожье: Прем'єр, 2003, 239 с., 5000 пр.(п)

ТУРГЕНЕВ Іван

Избранные произведения. — Запорожье: Прем'єр, 2003, 271 с., 5000 пр.(п)

Українські народні пісні / Худож.-оформлювач І.В.Оsipов. Сер. «Домашня бібліотека». — Х.: Фоліо, 2003, 249 с., 5000 пр.(п)

ФЕРРЕРО Бруно

Кола на воді: Короткі історії для душі / Пер. з польськ. Г.Тео-

дорович. — Л.: Свічадо, 2003, 72 с.(о)

ХОМИК Василь

Наша Лемківщина. — Л.: Каменяр, 2003, 127 с.; 2 арк. іл.(о)

ЦИБУЛЬКО В.М.

Книга застережень. 999 / Післямова С.Квіта; Дизайн і л. М.Москаля. — Х.: Фоліо, 2003, 143 с., 1000 пр.(п)

ЧЕМЕРИС Валентин

Убивство на хуторі біля Диканьки: Іст. детектив. Повіті. Оповідання. — Дніпропетровськ: Пороги, 2003, 284 с., 2000 пр.(п)

ШЕРЕПІЦЬКИЙ Анатолій

Горська тишина: Стихи. — К.: КМЦ «Поезія», 2004, 199 с., 300 пр.(о)

ШМУРИКОВА-ГАВРИЛЮК Ніна

Як сутінки у серці озовуться!.. Вінок сонетів. — Хмельницький: НВП «Евріка» ТОВ, 2003, 20 с., 100 пр.(о)

ЮНУСОВА Лілія

Кримсько-татарська література: Сб. произведений фольклора и литератури VIII—XX вв. — Симф.: Доля, 2002, 343 с., 1000 пр.(п)

Я хочу, чтобы песни звучали: Застол. песни / Худож.-оформитель А.С.Юхтаман. Сер. «Домашня бібліотека». — Х.: Фоліо, 2004, 447 с., 5000 пр.(п)

ЯРМУШ Василь

Правди святе зерно..: Поезії. — Тернопіль: Джура, 2003, 163 с., 1000 пр.(о)

ДИДЯЧА ЛІТЕРАТУРА

Античний театр: Есхіл, Софокл, Евріпід, Аристофан, Менандр, Плавт: Трагедії і комедії / Упоряд. та передм. В.Пашенка. Сер. «Шкільна бібліотека». — К.: Веселка, 2003, 383 с.: іл., 5000 пр.(п)

БАРКЕТ Моллі,**ТРОТМАН Фелісіті**

На крилах мрії: Наук.-попул. вид. Сер. «Історія техніки». — Х.: Ранок, 2003, 64 с., 5000 пр.(п)

БАУМ ЛІМАН ФРЕНК

Чарівник Країни Оз: Повість-казка / З англ. пер. М.Пінчевський; іл. В.А.Дунавої. Сер. «Золота бібліотека». — К.: Школа, 2003, 172 с., 10000 пр.(п)

БОЯРИНА Алина

Денис Котик и Орден Бледных

Витязей / Худож.-ил. Л.Э.Чайка; / Худож.-переплёт И.В.Осипов. — Х.: Фолио, 2003, 479 с., 5000 пр.(п)

ГАЙ Джон

Античный мир. Сер. «Древние цивилизации». — Х.: Ранок, 2003, 64 с., 4500 пр.(п)

ГАЙ Джон, КЛЕР Джон, ХОЛЛ Ричард

Крізь легенди до істини. Сер. «Давні цивілізації». — Х.: Ранок, 2003, 64 с., 5500 пр.(п)

Детям обо всем на свете: Попул. энцикл. Кн.2 / Сост.: Укр. фонд межунар. молодёж. сотрудничества. — Х.: Синтекс, 2003, 399 с.: ил. 5000 пр.(п)

Динозаври: Для дітей серед. шк. віку / Координатор сер. Д.Таболкін; Авт.-упоряд.: В.В.Мирошникова, Д.С.Мирошникова; Худож.-ілюстр. Г.В.Беззубова. Сер. «Дитяча енциклопедія». — Х.: Фолио, 2004, 301 с., 4000 пр.(п)

Кораблі: Дит. енцикл. / Авт.-упоряд. Д.І.Калмиков; Худож.-і. В.Резько. Сер. «Я пізнаю світ». — К.: Школа, 2003, 510 с., 10000 пр.(п)

МАК-КЕНЗІ Іан, ТОЛЛ ОБЕРН Джекф

Приборкуючи хвилі та глибини: Наук.-попул. вид. Сер. «Історія техніки». — Х.: Ранок, 2003, 66 с., 5000 пр.(п)

МІЛН Аллан, ЗАХОДЕР Борис

Вінні-Пух та всі-всі-всі: Казкова повість: Для мол. та серед. шк. віку / З англ. пер. Б.Заходер; Пер. укр. А.Г.Костецький. Сер. «Золота бібліотека». — К.: Школа, 2003, 303 с., 10000 пр.(п)

НЕСТАЙКО Всеволод

Казкові пригоди і таємниці: Повіті-казки: Для мол. шк. віку / Передм. А.Г.Костецького; Мал.

А.П.Василінка. — К.: Веселка; Тернопіль: Навч. кн. «Богдан», 2003, 447 с., 1000 пр.(п)

НЕСТАЙКО Всеволод

Тореадори з Васюківки: Трилогія та пригоди двох друзів: Для серед. шк. віку / Передм. Б.Й.Чайковського; Мал. Е.В.Семенова. 7-ме вид. — К.: Веселка; Тернопіль: Навч. кн. «Богдан», 2003, 437 с., 1000 пр.(п)

НОСОВ Микола

Незнайко в Сонячному місті: Роман-казка. У 2 ч.: Для мол. та серед. шк. віку / Пер. з рос. Ф.Ю.Маківчука; Іл. Т.Л.Кудіненко. Сер. «Золота бібліотека». — К.: Школа, 2003, 335 с., 10000 пр.(п)

Перлина казок / Уклад. С.А.Мірошинченко. — Донецьк: Сталкер, 2003, 318 с., 2500 пр.(п)

ПОЛТЕР Гаррі

Араконология / Худож.-оформитель И.В.Осипов. — Х.: Фолио, 2003, 334 с., 1000 пр.(п)

РАУД Ено

Нові пригоди Муфтика, Півчревичка і Мохобородька: Повість-казка: Для мол. та серед. шк. віку / Пер. з естон. О.С.Завгородній; Іл. В.Чугуєвського. Сер. «Золота бібліотека». — К.: Школа, 2003, 316 с., 10000 пр.(п)

РОСС Стюарт

Відьми: Наук.-попул. вид. / Іл. «Мак Ре Букс». Сер. «Факти чи вигадки». — Х.: Ранок: Веста, 2003, 48 с.(п)

РОСС Стюарт

Лицарі: Наук.-попул. вид. / Іл. «Мак Ре Букс». Сер. «Факти чи вигадки». — Х.: Ранок: Веста, 2003, 48 с.(п)

РОСС Стюарт

Пірати: Наук.-попул. вид. / Іл. «Мак Ре Букс». Сер. «Факти чи вигадки». — Х.: Ранок: Веста, 2003, 48 с., 5000 пр.(п)

РОСС Стюарт

Розбійники та бандити: Наук.-попул. вид. / Іл. «Мак Ре Букс». Сер. «Факти чи вигадки». — Х.: Ранок: Веста, 2003, 48 с., 5000 пр.(п)

РОСС Стюарт

Таємні суспільнства: Наук.-попул. вид. / Іл. «Мак Ре Букс». Сер. «Факти чи вигадки». — Х.: Ранок: Веста, 2003, 48 с., 5000 пр.(п)

Таємниці природи: Дит. енцикл.

/ Авт.-упоряд. О.А.Леонович; Худож. А.О.Леонович, Ю.А.Станішевський. Сер. «Я пізнаю світ». — К.: Школа, 2003, 415 с., 10000 пр.(п)

Українські літературні казки

/ Упоряд.: О.Є.Шевченко, Т.Г.Качалова; Передм. А.Г.Костецького. Сер. «Хрестоматія школяра». — К.: , 2003, 191 с., 10000 пр.(п)

Українські народні казки /

Ред.-уклад. Л.М.Безусенка. — Донецьк: Сталкер, 2003, 287 с.(п)

ЭНЗЕНЗБЕРГЕР Ханс МАГНУС

Дух числа: Математические приложения: Пер. с англ. — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуга», 2003, 270 с., 3000 пр.(п)

Явища звичайні та незвичайні:

Попул. дитяча енцикл. Сер. «Вікно у дивосвіт». — Х.: Синтекс, 2003, 95 с., 5000 пр.(п)

МИСТЕЦТВО.

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

БОССОЛИ Карло

Пейзажи и достопримечательности Крыма в рисунках Карло Боссоли: Альбом / Вступ ст. Е.Вишневский. — К.: Мистецтво, 2003, 76 с.: ил. (рус., англ.) (о)

КИБІЧ Ярослава

Назарій Яремчук: Я піснею вернуся до життя. — Чернівці: Прут, 2003, 326 с., 1000 пр.(п)

**ЛЕЙБРЕЙД А.Ю.,
ПОЛЯКОВА Ю.Ю.**

Харьков. От крепости до столицы: Заметки о старом городе / Худож.-оформитель Б.Ф.Бублик. — Х.: Фолио, 2004, 335 с., 2000 пр.(п)

Микола Лисенко у спогадах сучасників: У 2 т. Т.1 / Редкол:

А.П.Лашченко (голова) та ін.; Упоряд., передм. та комент. Р.Я.Пилипчука. — К.: Муз. Україна, 2003, 343 с.: іл., 3000 пр.(п)

РОІК Вера

Мелодии на полотне: Воспоминания. Вышивки. Отзывы. — Симф.: Крымучпедгиз, 2003, 239 с., 1000 пр.(п)

ТРЕМБІЦЬКИЙ Володимир

Національний гімн «Ще не вмерла Україна...» та інші українські гімнові пісні / Наук. тво. ім. Шевченка. 2-те вид., переробл. та доповн. — Л., 2003, 174 с., 3000 пр.(п)

ЛІТЕРАТУРА

УНІВЕРСАЛЬНОГО ЗМІСТУ

Володимир Пилипович Моренець: Бюбібліогр. покажч. / Нац. ун-т «Киево-Могилян. акад». Сер. «Вчені НаУКМА». — К.: ВД «КМ Академія», 2003, 59 с., 200 пр.(о)

Доброчинна діяльність і меценатство в Україні: Вип. 1. 2003 рік / Авт. ідеї і авт.-упоряд. В.Болгов; Відп. за вип. І.Болгов та ін. — К.: Укр. видавн. консорціум, 2003, 110 с., 5000 пр.(п)

Жіноче серце, сповнене любові: Портр. княнок на початку ХХІ ст.: 36. нарисів / Упоряд.: Г.М.Менжерес. — К.: Просвіта, 2003, 519 с.: іл.(п)

Знаменні дати: Календар-2004: Щорічник / Нац. парламент. б-ка України; Авт.-упоряд.: В.О.Кононенко (керівник) та ін. — К.: Україна, 2004, 272 с., 1000 пр.(о)

Рівень освіти населення України: За даними Всеукр. перепису населення 2001 року / Держ. ком. статистики України; За ред. О.Г.Осаулена. — К., 2003, 218 с.(о)

Спецфонд Книжкової палати України (1917—1921 рр.): Наук.-доп. бібліогр. покажч. / Уклад.: О.О.Федотова та ін. — К.: Кн. палата України, 2003, 359 с., 500 пр.(о)

Україна промислова: Довідк.-бібліогр. вид. Вип.2 / Авт. ідеї і авт.-упоряд. В.Болгов; Відп. за вип. І.Болгов та ін. — К.: Укр. видавн. консорціум, 2003, 207 с., 7500 пр.(п)

Український письменник Юрій Вухналь (І.Д.Ковтун) (1906—1937): Бібліогр. покажч. / Харк. держ. наук. б-ка ім. В.Г.Короленка. — Х., 2003, 48 с., 55 пр.(о)

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

ВІСЯЩЕВ Володимир

Наукові засади передпроектних досліджень і обґрунтувань. — Севастополь: Вебер; Донецьк, 2003, 440 с., 300 пр.(о)

ГРИФЕН Л.А.

«Капітал» и капіталізм. — К.: ЭЛМА, 2003, 144 с.(о)

ЗАВАДСЬКИЙ Й.С.

Менеджмент: Підручник. У 3 т. Т.2 / Европ. ун-т. — К., 2003, 635 с., 3000 пр.(о)

ЛЕВІКІВСЬКИЙ В.М.

Сучасні трансформації в міжнародному русі капіталу. — Чернігів: Сіверян. думка, 2003, 247 с., 1000 пр.(п)

Міжнародні стандарти аудиту:

Опор. конспект лекцій / Київ. нац. торг.-екон. ун-т. — К., 2003, 200 с., 500 пр.(о)

ПІРОЖЕНКО Оксана

Уставний капитал: бухгалтерський и налоговый учет. — Х.: ИД «Фактор», 2003, 78 с., 5000 пр.(о)

Порядок погашения налоговых обязательств: Норматив, база / Сост. В.Кузнецов . — Х.: ИД «Фактор», 2003, 589 с., 5000 пр.(о)

СОЛОШЕНКО Людмила,**ПІРОЖЕНКО Оксана**

Аренда автомобиля у физического лица / 3-е изд., перераб. и доп. — Х.: ИД «Фактор», 2003, 188 с., 7000 пр.(о)

Стратегія соціально-економічного розвитку Харківської області на період до 2011 року: (Стислий виклад). — Х.: ВД «ІНЖЕК», 2003, 203 с., 1300 пр.(о)

Страхова справа. Інтегрований навчальний комплекс: Підручник. Автоматиз. система навчання на СД та Інтернет-портал. У 2 кн. Кн.1: **Страхові послуги** / В.Т.Александров, О.М.Бандурка, О.І.Ворона та ін. — К.: НВП «АВТ»; Х.: ВЦ НТУ «ХПІ», 2003, 638 с., 500 пр.(п)

ЮРІЙ С.І.,**ІВАНУХ Р.А.,****ДУСАНОВСЬКИЙ С.Л.**

Економічні та соціальні аспекти розвитку господарського комплексу України / Терноп. акад. нар. госп-ва, Ін-т регіон. дослідж. НАНУ. — Тернопіль: Збруч, 2003, 466 с., 400 пр.(п)

ПОЛІТИКА**ВАРІЙ М.Й.**

Політико-психологічні передвиборні та виборчі технології: Навч.-метод. посіб. Сер. «Новітня психологія»; Вип. 11. — К.: Ельга: Ніка-Центр, 2003, 398 с., 1000 пр.(о)

ВЛАСЕНКО Олександр

Політика «за склом» або

таємниці виборчих технологій. — К.: Знання України, 2003, 95 с., 3000 пр.(о)

**ЗЕЛЬНИЦЬКИЙ А.М.,
УДОВЕНКО П.І.**

Політичні партії і вибори: (Довід, парт. працівника) / Ін-т упр. ефективністю процесів «Гарант квалі». — К., 2003, 596 с., 1200 пр.(п)

Політична історія України. ХХ століття: У 6 т. / Редкол.: І.Ф.Курас (голова) та ін. — К.: Генеза, 2003, 3000 пр.(п)

T.5: **Українці за межами УРСР (1918—1940)** / Керівник тому В.П.Трошинський. — 716 с.

T.6: **Від тоталітаризму до демократії (1943—2002)** / Керівник тому О.М.Майборода; Авт. тому: В.П.Андрющенко, В.К.Баран, О.Д.Бойко та ін. — 694 с.

ДЕРЖАВА І ПРАВО.**ЮРИДИЧНІ НАУКИ**

Законодавство України про працю: Зб. законодав. та політ. актів / Упоряд. М.І.Камлик. — К.: Атіка, 2003, 944 с., 4000 пр.(о)

Законодавча і нормативна база для створення і діяльності неприбуткових організацій в Україні / Упоряд. О.Сидоренко. — К.: Центр інновацій розвитку, 2003, 396 с., 700 пр.(о)

Кодекс законів про працю України: Наук.-практ. коментар / В.І.Прокопенко (керівник авт. колективу), З.Я.Козак, Л.О.Кузнецова та ін. — Х.: Фірма «Консум», 2003, 831 с., 10000 пр.(п)

ЛУНЯК М.О.

Господарське право України: Навч.-метод. посіб. / Ніжин. держ. пед. ун-т ім. М.Гоголя. — Ніжин, 2003, 327 с., 360 пр.(о)

МАРТИНЕНКО В.М.

Державне управління: шлях до нової парадигми (теорія та методологія) / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Харк. регіон. ін-т. — Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2003, 218 с., 300 пр.(о)

Молодежи о гендері / Е.І.Бородин, Ю.В.Борисова, І.В.Шпекторенко и др.; Дніпропетр. центр молодеж. сотрудничества. — Дніпропетровск: Проспект, 2003, 51 с., 2000 пр.(о)

Научно-практический комментарий уголовного кодекса Украины: От 5 апр. 2001 г. / Под

ред. Н.И.Мельника, Н.И.Хавронюка. — К.: Ізд-во А.С.К., 2004, 1215 с., 5000 пр.(п)

**СТИЧИНСЬКИЙ Б.С., ЗУБ І.В.,
РОТАНЬ В.Г.**

Науково-практичний коментар до законодавства України про працю / 4-те вид., доповн. та переробл. — К.: Вид-во А.С.К., 2003, 1023 с., 30000 пр.(п)

ПОЛЬОВИЙ Ренат

Моя боротьба. Спогади. — К.: Діокор, 2003, 135 с., 100 пр.(о)

Автобіографічна розповідь про тернистий шлях інженера-винахідника.

НАУКА.**НАУКОЗНАВСТВО****ЗАРУБА В.М.**

Антін Синявський: Життя, наукова та громадська діяльність (1866—1951): Монографія. — Дніпропетровськ: ПП «Ліра» Лтд», 2003, 283 с., 300 пр.(п)

ЗЕЛІНСЬКА Надія

Поетика приголомшеного слова: Українська наукова література XIX — початку ХХ ст. — Л.: Світ, 2003, 351 с., 300 пр.(о)

ПРИРОДНИЧІ НАУКИ

Большой спор о любительской охоте / Киев. экол.-культ. центр; Сост. В.Е.Борейко. Сер. «Охрана дикой природы»; Вып.33. — К.: Логос, 2003, 175 с., 600 пр.(о)

БОРЕЙКО Владимир

Белые пятна природоохраны / Киев. экол.-культ. центр. 2-е изд., доп. Сер. «Охрана дикой природы»; Вып.31.— К.: Логос, 2003, 289 с., 200 пр.(о)

**БОРЕЙКО Владимир.Е.,
МОРОХИН Н.В.**

Лесной фольклор. Древа жизни и священные рощи / Киев. экол.-культ. центр. 2-е изд., доп. Сер. «Охрана дикой природы»; Вып.25.— К.: Логос, 2003, 223 с., 300 пр.(о)

**БОРЕЙКО Владимир.Е.,
МОРОХИН Н.В.**

Популярный словарь по экологической этике и гуманитарной экологии / Киев. экол.-культ. центр. Сер. «Охрана дикой природы»; Вып.22.— К.: Логос, 2003, 95 с., 300 пр.(о)

ЭББИ Эдвард

Банда гаечного ключа / Київ. экол.-культ. центр. Сер. «Охрана дикой природы»; Вып.32.— К.: Логос, 2003, 239 с., 500 пр.(о)

Екологічна мережа Новгород-Сіверського Полісся / С.М.Панченко, Т.Л.Андріenko, Г.Г.Гаврись, Ю.В.Кузьменко. — Сумми: Унів. кн., 2003, 91 с., 375 пр.(о)

МОРОХИН Николай

Гусиная дорога: Размышления о судьбе природ.-культ. памятников / Киев. экол.-культ. центр. Сер. «Охрана дикой природы»; Вып.24. — К.: Логос, 2003, 178 с., 1400 пр.(о)

НАУКИ ПРО ЗЕМЛЮ**ВИШНЕВСЬКИЙ В.І.,
КОСОВЕЦЬ О.О.**

Гідрологічні характеристики річок України. — К.: Ніка-Центр, 2003, 323 с., 350 пр.(п)

ЛАШТА Віталій

Географія надслучанського краю: Наук.-пізнаваль. посіб. — Рівне: Волин. обереги, 2003, 91 с., 1000 пр.(о)

Полина Семеновна Кончинина: Страницы биографии. Архив краеведа / Артемов. гос. краеведч. музей; Сост.: А.Е.Папова, И.А.Корнацкий; Предисл. В.Н.Браткова. — Артемовск, 2003, 143 с., 300 пр.(о)

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Секс и любовь / Сост. Ю.А.Исат. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 378 с., 15000 пр.(п)

ТАЛПОШ Василь

У світі сссавців: Заохідторина: 280 запитань та відповідей. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003, 136 с., 3000 пр.(о)

РАДІОЕЛЕКТРОНІКА.**ЗВ'ЯЗОК.****АВТОМАТИКА.****ОБЧИСЛЮВАЛЬНА
ТЕХНІКА****АБЛАН Дэн**

LightWave 6/7 для дизайнера: Искусство трехмерного дизайна: Пер. с англ. — К.: ООО «ТИД «ДС», 2003, 856 с., 1000 пр.(п)

Методи оптимізації складних систем: Навч. посіб. / Кузьмін І.В., Биков М.М., Москвіна С.М., Кузьмін А.І.; Вінниця, держ. техн.

ун-т. — Вінниця: ВДТУ, 2003, 164 с., 85 пр.(о)

ЖИЛОВО-КОМУНАЛЬНЕ ГОСПОДАРСТВО. ПОБУТОВЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Рецепты и советы моей свекрови / Сост. А.Дороговцева. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 574 с., 15000 пр.(п)

Рукоделие / Сост. И.А.Сокол; Худож.-оформитель Л.Д.Киркак. Сер. «Домашняя библиотека». — Х.: Фолио, 2003, 479 с., 4000 пр.(п)

Хозяину в подарок: 1000 полезных советов / Сост. П.И.Акунин. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 478 с., 15000 пр.(п)

ЧИЖИК Т.Б.
Самоучитель по вязанию. — Донецк: Донеччина, 2003, 605 с., 3000 пр.(п)

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО. СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ НАУКИ

Все о птицеводстве / Сост. В.Булгаков. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 383 с., 15000 пр.(п)

ДЖИМОВ Михаил Немецкая овчарка. Сер. «Семейные любимцы». — Москва: ООО «Изд-во АСТ»; Донецк: Сталкер, 2003, 363 с.(п)

ДЖИМОВ Михаил Ротвейлер. Сер. «Семейные любимцы». — Москва: ООО «Изд-во АСТ»; Донецк: Сталкер, 2002, 364 с., 2500 пр.(п)

ЕРЕМИН Геннадий Слива и алыча. — Х.: Фолио: АСТ, 2003, 302 с., 4000 пр.(п)

ЗАТОЯКИН Олег Пчеловодство. Практическое руководство. Сер. «Мое хозяйство». — Донецк: Сталкер, 2003, 351 с., 3750 пр.(п)

ЗУБЕЦЬ Михайло
Вибрани твори / Упоряд. Б.Я.Панасюк. — К.: Аграр. наука, 2003, 591 с.(п)

Кавказские, азиатские овчарки и другие волководы / Авт.-сост.

В.Б.Высоцкий. Сер. «Домашние любимцы». — Донецк: Сталкер, 2003, 349 с., 2500 пр.(п)

КУМИНОВ Евгений, ЖИДЕХИНА Татьяна

Смородина. Сер. «Домашняя библиотека». — Х.: Фолио, 2003, 255 с., 4000 пр.(п)

Машини та обладнання для агропромислового комплексу. У 5 кн. Кн. 1 / Під ред. В.І.Кравчука, В.Т.Александрова. — К.: АВТ, 2003, 605 с.(п)

Микола Петрович Момотенко.

Життя — Україні / 2-ге вид., доповн. / Упоряд.: В.Ф.Шпак та ін. — К.: Аграр. наука, 2003, 231 с., 500 пр.(п)

Нетрадиционные садовые культуры / Сост. Е.П.Куминов. Сер. «Домашняя библиотека». — Х.: Фолио: АСТ, 2003, 254 с., 4000 пр.(п)

ПІВЕНЬ І.О., ЕРМОЛАЄВА В.М.

Малорозповсюджені овочеві культури: Довідник. — Л.: Каменяр, 2003, 126 с., 2000 пр.(о)

Секреты современного пчеловодства в вопросах и ответах: 3000 полезных советов / Сост. Э.В.Белик. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2004, 300 с., 15000 пр.(п)

ХАРЧОВА ПРОМИСЛОВІСТЬ

Алкогольная кулинария / Сост. И.А.Сокол; Худож.-оформитель И.В.Осипов. Сер. «Домашняя библиотека». — Х.: Фолио, 2003, 319 с., 4000 пр.(п)

Блюда из цыплят и кур / Авт.-сост. В.Н.Жукова. Сер. «Вкусные рецепты». — Донецк: Сталкер, 2003, 319 с., 2500 пр.(п)

Восточные сладости / Авт.-сост. В.Н.Жукова. Сер. «Вкусные рецепты». — Донецк: Сталкер, 2003, 319 с., 2500 пр.(п)

Все об украинской кухне / Сост. Д.Бильк. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 350 с., 15000 пр.(п)

Классическая и современная французская кухня / Авт.-сост. В.Н.Жукова. Сер. «Вкусные рецепты». — Донецк: Сталкер, 2003, 319 с., 2500 пр.(п)

ЛАГУТИНА Лидия, ЛАГУТИНА Светлана
Лучшие блюда русской кухни.

— Донецк: Донеччина, 2003, 367 с., 5000 пр.(п)

Лучшие блюда мировой кухни

/ Сост. К.А.Похлебкина. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 575 с., 15000 пр.(п)

Лучшие рецепты для микроволновой печи

/ Сост. О.Домодедова. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2004, 318 с., 15000 пр.(п)

На праздничном столе

/ Сост. В.А.Круковский. — К.: Изд-во А.С.К., 2003, 416 с., 50000 пр.(п)

Популярные европейские десерты

/ Авт.-сост. О.В.Остренко. Сер. «Вкусные рецепты». — Донецк: Сталкер, 2003, 319 с., 2500 пр.(п)

1000 рецептов православной кухни

/ Сост. И.Р.Киреевский. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2003, 381 с., 15000 пр.(п)

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я.

МЕДИЧНІ НАУКИ

АКСЕНОВ Алексей

Лечение сахарного диабета. Сер. «Я не колдун, я — Знайхарь». — Донецк: Сталкер, 2003, 285 с., 1250 пр.(п)

БЕЛОПОЛЬСКИЙ Юрий

Здоровье вашего мужчины. Сер. «Здоровье в вашем доме». — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуга», 2003, 318 с., 4500 пр.(п)

БЕРКОВ Борис,
БЕРКОВА Галина

Золотые рецепты народной медицины. Популярная семейная энциклопедия. — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуга», 2003, 319 с., 3000 пр.(п)

ВОСТОКОВ Виктор

Как излечить 200 самых распространенных болезней. Сер. «Известные целители лечат». — Донецк: Сталкер, 2003, 281 с., 3750 пр.(п)

Домашний лечебник

/ Сост. А.М.Гопаченко; Худож.-оформитель Л.Д.Киркак. Сер. «Домашняя библиотека». — Х.: Фолио, 2003, 399 с., 4000 пр.(п)

КОМАРОВСКИЙ Е.О.

Здоровье вашего ребенка и здравый смысл его родственников / 4-е изд., доп. Сер. «Домашняя библиотека». — Х.: Фолио, 2003, 543 с., 3000 пр.(п)

МАЛАХОВ Геннадий

Золотые правила питания.

Сер. «Болезни. Профилактика и лечение». — Донецк: Сталкер: Генеша, 2003, 431 с.(п)

Нетрадиционная медицина:

Пер. с англ. Сер. «Здоровье в вашем доме». — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуга», 2003, 318 с., 5000 пр.(п)

Похудение и ваша группа крови

/ Сост. О.В.Завязкин. — Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2004, 223 с., 15000 пр.(п)

СЕРДЮК Александр

Глубинная медицина: Экология тела человека. — Запорожье: Дикое Поле, 2003 (п) Кн. 1. — 210 с., 3000 пр. Кн. 2. — 252 с., 1000 пр.

СПОК Бенджамина

Ребенок и уход за ним / Пер. с англ. А.В.Дубровского. — Х.: Фолио; Москва: ООО «Изд-во «Астрель», 2003, 670 с.(п)

ФИРСОВ Л.Ф.

Лечебное голодание. — К.: Здоров'я, 2003, 89 с., 1000 пр.(п)

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА.

СПОРТ

ВАЦЕБА Оксана

Спорт української діаспори: Бібліогр. покажч. — Л.: НВФ «Укр. технології», 2003, 81 с.(п)

СТЕПАНЮК Світлана,

ВАЦЕБА Оксана

Студентський спортивний рух: історія та сучасність / Львів: держ. ін-т фіз. культури. — Л.: НВФ «Укр. технології», 2003, 59 с., 300 пр.(п)

ХОСИДЗАКИ КУДЗО

Учи-рю Каратэ-До. Принципы и техника школы (5 кю — 2 кю). Сер. «Боевые искусства. Классич. школы Окинав. каратэ». — Х.: СПОРТ-ПРЕСС, 2003, 119 с.: ил., 500 пр.(п)

ХОСИДЗАКИ КУДЗО

Учи-рю Каратэ-До. Путь от ученика до мастера (1 кю — 4 дан). Сер. «Боевые искусства. Классич. школы Окинав. каратэ». — Х.: СПОРТ-ПРЕСС, 2003, 110 с.: ил., 500 пр.(п)

Підготувала головний бібліограф науково-бібліографічного відділу Національної парламентської бібліотеки України
Галина ВОЛЯНСЬКА

ІХ МІЖНАРОДНА КНИЖКОВА
ВИСТАВКА-ЯРМАРОК

ЗЕЛЕНА ХВИЛЯ

www.expodessa.od.ua

5 - 7
СЕРПНЯ

ОДЕСА

ТЕАТР МУЗИЧНОЇ КОМЕДІЇ
ІМ. МИХАЙЛА ВОДЯНОГО

РОЗДІЛИ ВИСТАВКИ

- Книговидання: художня, навчальна, технічна, спеціальна, науково-популярна, дитяча література
- Видавничі рішення: друк, додрукова підготовка, електронне книговидання
- Поліграфічні послуги і матеріали
- Канцтовари. Все для школи. Сувеніри
- Роздрібна торгівля на площі перед театром

СПЕЦІАЛЬНІ ЕКСПОЗИЦІЇ

- «Дитинство. Отроцтво. Юність»
- «Університетська книга»
- «Поліглот»
- «Електронні навчальні видання»

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАХОДИ

- Семінар і круглий стіл «Актуальні проблеми видавничої справи і книготоргівлі в Україні»
- Презентації книжкових новинок
- Виставка робіт художників-ілюстраторів книги
- Цикл літературних вечорів «Живі класики»
- Конкурс «Одеса на книжкових сторінках»
- Фотовернісаж «У пошуках одеської харизми»
- Вручення премій: «Творець міфів Одеси», «Бібліофіл», «Кращий бібліотекар Одеси»

Засновники:

Одеська облдержадміністрація; Одеський міськвиконком; Головне управління зовнішньоекономічних зв'язків, європейської інтеграції і туризму Одеської облдержадміністрації; Управління у справах друку й інформації Одеської облдержадміністрації

За підтримки: Державного комітету телебачення і радіомовлення України

Міжнародний інформаційний спонсор: "НГ-EXLIBRIS"

Національний медіа-патронат: "КНИЖНИК-REVIEW"

Організатори:

**ЭКСПО
ЮГ
СЕРВИС**

ЧП "ЕКСПО-ЮГ-СЕРВІС"
тел./факс: (0482) 37-65-11
(048) 728-60-68, 777-60-68
e-mail: info@expodessa.od.ua
<http://www.expodessa.od.ua>

ДВАТ "ОДЕСАКНИГА"
Україна, 65039, м. Одеса,
вул. Артилерійська, 3
тел.: (048) 728-98-30
тел./факс: (0482) 63-34-01

СТУДЕНТСТВО МІЖ КОХАННЯМ І МОРАЛЮ

Науковий співробітник Інституту психології АПН **Ольга ВАСИЛЬЧЕНКО** оприлюднила дані психосемантичного дослідження студентів 3-4 курсів кількох столичних ВНЗ із проблеми етнічної ідентичності. «У кризовому суспільстві саме етнічна ідентичність спроможна забезпечити людині відчуття безпеки і позитивної ідентичності», — вважає науковець. «В уявленнях респондентів типовий українець — це той, кого люблять, а типова українка — це та, яка любить. Українець відчуває себе сильним, розумним, веселим, людяним — коли його люблять. Українка — навпаки... З одного боку, це таємне бажання кожної жінки (усвідомлені чи підсвідомі) бути хоч іноді слабкою, довірливою і не дуже розумною; таємне бажання чоловіка бачити її саме такою, а себе поряд з нею — захисником, порадником і авторитетом. З другого боку, це маска, яку жінка одягає для досягнення своїх цілей». І один вельми несподіваний висновок: «На думку респондентів, «соціально успішною» є людина, якій притаманний високий рівень цілелокладання і цілеспрямованості поведінки, але яка нехтує нормами моралі і задяє власної вигоди використовуючи інших людей, принижуючи їхню особистість... Жіночий та чоловічий автостереотипи майже збігаються, тільки жінка трохи цілеспрямованіша, більш схильна порушувати моральні настанови та потурати власним бажанням».

ПСИХОАНАЛІТИЧНА ІНДУЛЬГЕНЦІЯ КРИТИЦІ

Редактор європейського психоаналітичного журналу **Сержіо БЕНВЕНУТО** розглядає відмінність психоаналізу «от любой другой интерпретативной процедуры, например, от художественной или литературной критики». Стосовно спільніх характеристик, то це лише те, що «каждая интерпретация — это лишь догадка, по сути, не верифицируемая».

КУДИ ВЕДЕ ЗАГАЛЬНЕ ВИБОРЧЕ ПРАВО?

Кандидат філософських наук **Олена КІНДРАТЕЦЬ**, розмірковує про критерії визначення сильної держави, доходить висновку, що «в Україні... відбувається політична деградація... В цих умовах не виключена можливість встановлення авторитарного режиму не лише тому, що не маємо громадянського суспільства, але й через привабливість авторитаризму для частини населення, в уявленнях якої він асоціюється з порядком».

Кр

«...ЗАДУМАЛИ СЫГРАТЬ КВАРТЕТ»

О же ж ці демократичні процедури — суцільна втрата часу! Коли Фредерік Бегбеде вирішив визначити 50 кращих книжок ХХ століття, то, замість писати свої бестселери, поклав кілька місяців роботи. Спочатку опітав усіх літературних критиків для укладання списку з 200 назив. Потім через крупнішу книготорговельну мережу Франції та найбільшу газету «Монд» звернувся до покупців-читачів з проханням скоротити цей перелік учтетверо. Надійшло шість тисяч відповідей. Так народився широковідомий нині в Європі «Top-50».

Костянтин РОДИК

А міг би й не гаяти часу: скласти реєстр власних літсмаків — і по тому. Все-таки Бегбеде! Авторитет, вважай, «живий класик».

В Україні ж не треба бути навіть кимось на кшталт Бегбеде — і видати цілу книжку під категоричною назвою **50 знаменитих українських книг**.

Серед кого знамениті саме ці твори — не розголошується. Достеменно відомо лише, що книжку «сделал» жіночий квартет, де двоє — кандидатки від філології, одна — від педагогіки, і остання — просто «Елена Викторовна».

«Эта книга рассчитана не на специалистов по истории украинской литературы, а на широкого читателя», — читаємо на обкладинці. Дарма дискримінували фахівців — їм буде цікаво розгадувати чотирісторічний кросворд авторської передмови: хто такі, наприклад, П.Руши, С.Зиновьев, лептописец Грабович, В.Петренко, Т.Михайличенко, Е.Ташковский?* А хто такі Юlian (М.Яловий), Н.Переченко або А.Госкал, не відають навіть укладачі академічної «Історії української літератури ХХ століття».

А скільки цікавого надібає «широкий читач»! Наприклад, довідається, що Олесь Гончар та Володимир Малик — безбатьченки (бо у змісті лише у них двох відсутнє по-батькові). З того ж змісту легко ідентифікувати затятих «націоналістів»: **Павло Загребельний** проти «нормального» **Павел Тычиня**; **Василь Барка** — проти **Василий Стефанік** (Симоненко, Стус); усі **Миколи** (Кулиш, Костомаров, Хвильовий, Жулинський) — проти **Миколая** Зерова та Владимира **Миколаєвича** Сосюри. Утім, націоналізм тут поміркований: жодного тобі **Василь**, **Микола**, не кажучи вже про **Володимир** або **Михайло** (Антонович на тлі Антоненка-Давидовича та Аандруховича виглядає просто як контекстуальний випендрюжок). А от як бути з Евгеном (Плужником) — цілковита загадка для читача будь-якої орієнтації.

Рецензувати предметний покажчик (які «знамениті» книжки тут явно зайві, а котрих кричущо бракує) немає сенсу, бо авторки — «мають право мати право». Але концепція самої назви — «...знаменитых книг» — ніяк текстуально не вмотивована. Тобто, нариси не

містять аналізу суспільного резонансу задекларованих видань — це, радше, розповіді про країн (знов-таки, на думку авторок) твори. Приміром, роман П.Загребельного «Диво» важко визнати і за найрезонанснішу його книжку, і за найкращий твір. Те саме стосується «Стежки в траві» В.Шевчука. «Ознаменічена» «Перверзія» Ю.Андрюховича має набагато скромніше портфоліо порівняно з «Рекреаціями». Так само «Час прекрасний» Ю.Покальчука значно поступається у розголосі ранішій книжці «Те, що на споді».

Але що дивно в усій цій історії: якби ото «широкий» (тобто, російськомовний) читач справді зацікавився тими рекомендованими 50-ма книжками — було б чудово. За незначним виключенням — це варти уваги книжки. Та й стиль викладу — незрідка жваній і спостережливий. Непросто, скажімо, читаючи «Пикник на льду» Андрія Куркова, збагнути, що всередині книжки «живеть понастоящему ни у кого нет настроения». А про Оксану Забужко — взагалі пісня: «Писательница создает собственный имидж, который пугает мужчин духом конкуренции, самостоятельности и отваги... производит впечатление воинственной сильной личности, которая могла бы, будь на то ее воля, достичь высот в политической карьере и даже стать главой государства... «Полевые исследования украинского секса» — это первый в украинской литературе женский роман, где артикулирован женский гнев».

Проте, шкоди від цієї книжки таки більше, ніж користі. Вона дезорієнтує російськомовного читача щодо реального «золотого запасу» української літератури самопальним імперативом: «50 знаменитых украинских книг». Гадаю, видавництво «Фоліо» не ставило собі це на меті. Але ж і підставляти так відомій книжковій марці не личить...

* Насправді: Павло Русин, Клімантій Зиновів, Григорій Граб'янка, Михайло Петренко, Гнат Михайличенко, Євген Пашковський

Кр

Валентина АНДРУСЕНКО, Лариса ЗАГРЕБЕЛЬНАЯ, Елена КОЗИНЬ, Ілля ПЕТРОВА. 50 знаменитых украинских книг. Сер. «100 знаменитых». — Х.: Фоліо, 2004. 509 с. (п.)

СВЯТЕ ПИСЬМО ОКСАНИ ЗАБУЖКО

Писати про новодруки з прізвищем ЗАБУЖКО на обкладинці — справа небезпечна та невдачна. Небезпека в тому, що кожен раз, згадуючи всує прізвище цієї письменниці не з тими наголосами, не з тими думками і не в тому контексті, в якому прийнято говорити на теренах України та й загалом у всьому світі про постати, наприклад, Тараса Шевченка в дні 9-10 березня кожного року, можна нарватися на неприємності.

Андрій
КОКОТЮХА

Мое особисте неприйняття ідей фемінізму жодним чином не стає на перешкоді прочитанню «фемінних» книжок, не зменшує популярності їхніх авторів і не впливає на видавничу політику видавництв, котрі їх видають. Щиро переконаний: в своїх поглядах я не одиночий. Тому оригінальне видання стає чи не головним чинником того, що апологети маскулінності бодай візьмуть книжку «про фемінізм» до рук, перегорнути її і позаздрять блою заздрістю: от же ж видають, от нас би так...

Невдачність письма про «нову» Забужко полягає у відсутності справді нових, свіжих текстів з-під її пера. Найбільш визначні романи, повісті та есеї датовані другою половиною минулого десятиліття. Те, що друкується нині в періодиці, свідчить про участь п.Оксани в літературному та суспільному житті, але жодним чином не стає її саме літературними здобутками. Хоча, якщо вірити тій-таки пресі, пані Оксана пише новий роман і, швидше за все, під осінь він мусить побачити світ. Справді, в нашій державі ставати за письменницький конвеєр і видавати нагору мінімум по тексту в рік поки що єкономічно невигідно.

Тому наразі поговоримо не про нову книгу, написану Забужко, а про нову книгу Забужко, видану харківською «Актою».

Аналізувати тексти, зібрани під тонкою обкладинкою «Вибраних творів», сьогодні рука не піднімається, адже ця проза, за словами самої авторки, «не раз друкована й передрукована, пропущена крісі сотні критичних м'ясорубок, і заяложена-замацана десятками тисяч читацьких дотиків». Справді, чоловіки як не сприймали «Польові дослідження з українського сексу», так і дали не сприймають.

Отож, як поверхові, так і докладні аналізи «Казки про калинову соліку», «Дівчаток», «Інопланетянки» та «Польових досліджен...» уже зроблені. Між іншим,

саме в такій послідовності згадані тексти вміщені в книзі вибраних творів Забужко. У цьому — перша «фішка» видання. Адже, за хронологією та логікою, з «програмного» роману слід було почати. Та «Акта» сміливо ламає усі традиційні уявлення та канони про подібні видання. Ще одне оригінальне рішення — не давати нумерацію сторінок цього пухенького томика. Де-не-де, незрозуміло, за яким принципом, номер сторінки в середині книжки зазначено, але, за очевидною задумкою видавця, подібне виглядає швидше поліграфічним недоглядом. Хоча в змісті написано, який текст на якій сторінці вміщено. Аби полегшити читачам життя, текст від тексту виділено червоним аркушем, та дотепники можуть, поплювавши на пальці, порахувати сторінки шляхом перегортання. Коротше, без жодної іронії, «Акта» приготувала самій авторці та її шанувальникам незлій, оригінальний, не позбавлений легкого інтелектуального стьобу дарунок.

Між іншим, я знаю ще одну категорію книжок, де зазвичай немає нумерації сторінок. Це Святе Письмо. Біблія, скажімо, чи Новий Заповіт. Можливо, твори Оксани Забужко, особливо «програмний», стали для когось Святым Письмом. У цьому немає нічого поганого, навпаки — в нашому нинішньому житті взагалі лишилося мало святого. Навіть на Кобзаря й «Кобзар» уже зазіхають внутрішні вороги нації... Отже, лишається лише позаздрити пані Оксані за стильне видання, а також за те, що з її творчого доробку вже можна сміливо робити вибране, тобто — краще з кращого. Аби не одна прикра обставина.

Твори Забужко активно видаються, а конкретно «Польові дослідження...» — перевидаються. Це свідчить, з одного боку, про стабільну популярність письменниці (передусім у філологічних та

феміністично налаштованих читацьких колах), а з іншого — про той факт, що всі, хто хотів, Забужко вже прочитали. Чи заплативши за книжку свої гривні, чи позичивши твір на пару вечорів у знайомих. А осікльки після прочитання книгу не палять, а ставлять на полицю, то представники наступних читацьких поколінь зможуть без особливих проблем знайти романи пані Оксани або в книгарні, або в бібліотеці, або в друзів.

Сама Оксана Забужко під час акції «Письменники за прилавком» у книгарні «Наукова думка» наприкінці цієї зими заявила в телекамеру на всю Україну: «Всій Україні Забужко не потрібна». Справді, «Польові дослідження...» та інше, написане письменницею, не мусить входити в кожну хату. Це стосується також книжки буквально кожного письменника, і не лише українського, у якому б жанрі він не працював. Хоч він Маркес, хоч Чейз, хоч Кінг, хоч Коельо. Отже, Оксана Забужко, а разом з нею Юрій Андрухович, Тарас Проказько, Іздрик, Сергій Жадан та Іван Андрусяк — письменники не для натовпу. Тобто, наклади творів Забужко цілком задовольняють і письменницю, і її читацьку аудиторію.

Аби ситуація грава на користь розповсюдження української книги, читацька аудиторія навіть «елітного» письменника неодмінно зросла б. Переконаний: в кожному селі знайдеться вчителька, котра мріє купити книгу Забужко, але не має такої змоги. По райцентрах таких вчительок може бути мінімум десяток. Лише за таких розкладів видання «Вибраної прози» Оксани Забужко, яке, між іншим, коштує недешево, може себе виправдати. До речі, формат цієї книжки дуже схожий на іноземні видання, котрі в Америці та Європі продаються в супермаркетах. На жаль, така практика до України ще не дійшла. Тому, зібралиши та видавши «Вибрану прозу», видавництво «Акта» зробило подарунок Оксані Забужко, її шанувальникам, але в жодному разі не збільшило її читацьку аудиторію.

Оксана ЗАБУЖКО. Вибрані твори. — Х.: Акта, 550 с.(о)

СКЛЕРОЗ ЧИ ЕВРОПА?

«У них дуже слова такого, «терзані», нет». Це не про нас, це про західну цивілізацію. Дуже суперечливе твердження, але наявних німецьких та англійських словників для його спростування мені не вистачило. Дійсно, численні синоніми пропонують різноманітні муки, але, на жаль, лише в тлесному розумінні. Нічого кращого за «confusion» мені не трапилось, а це, погодьтеся, звучить зовсім не-серйозно, навіть дещо смішно.

Євген КАЛЕНЮК

У книзі взагалі повно таких ось суперечливих сентенцій, які, проте, не так легко спростувати. На відміну від європейців, американців, ми приречені на довічні гризоти, докори сумління, борсання між крайностями й нічого путнього з нас не вийде, бо суперечливість закладено в нашій природі. Це ефект межі — географічної, етнічної, релігійної, на якій розташована Україна. А будь-який фізик підтверджить, що найбурхливіші й найцікавіші процеси відбуваються саме на межі різних матеріалів, полів, теорій врешті. Ось людина із Західної України опиняється в Східній і дивується, що тут гривні ще й досі називають рублями. А ось він просить тутешню дівчину розповісти про

своє дитинство й чує, що її батька зарізали на танцях у Трускавці — і все, зміна декорацій, бо що тут ще скажеш? Ніби й умовилися, що один народ, ніби й на одній землі живемо, ніби й інтереси мають бути спільні, ніби й турків з татарами разом били, коли треба було, а ось маємо — рубль та «піво», пластуни та НАТО. Ми дуже схожі, й це ой як заважає нам ставитися один до одного серйозно. Нас чають кішки, лякають вовки, захоплюють дельфіни, але мавпи тільки смішать. Ми дивуємося розсудливості німців, заздримо витонченості французів, схиляємося перед працелюбністю японців, але наші сусіди, карикатурно подібні на нас самих, є тільки об'єктом глузування.

У книзі дві повісті, й обидві вони пропонують різні варіанти пошуку себе в цьому

світі тим, кого втрапило народитися в Україні. Герой першої, підхопивши у своєму секс-турні країною страшну хворобу — смертельну тугу, не витримує тиску середовища обіднаних вокзалів, запльованих туалетів, готелів, населених тарганами, тікає до стерильної Німеччини в міцні обійми пишнотілої фрау Герінг, яка приїздила до нас, мов у якийсь Еквадор, подивитись на діку екзотику. Герой другої, з'їздивши до тієї ж Німеччини ще на початку Незалежності, не прийняв західного розкресленого буття й повернувся до свого східноєвропейського Еквадору пити спирт із глюкозою та розмірковувати про те, що немає нам місця ніде й не потрібні ми нікому, навіть нам самим.

Книгу написано швидше російською, аніж українською, і цитата на початку ненармани мовою оригіналу. Річ у тім, що в сучасній українській мові теж непросто відшукати адекватний відповідник слову «терзані». Може, це свідчить, що ми стрімко наближаємося до Європи? А може, це просто склероз?

Александр АПАЛЬКОВ. Львів — Луганськ — Біл. Сер. «Бібліотека журналу «Склянка часу». — Канів: Склянка часу, 132 с. (п.)

НЕ БІЙТЕСЯ ЧОЛОВІЧОЇ ПРОЗИ

Мене жахають фільми й книги, автори яких переслідують одну мету — показати знущання над людиною, її страждання. Кількість такого продукту дає підстави думати, що чимало людей зі мною не погодяться. Хтось скаже, що це загартовує нерви, вчить легше ставитися до життя. Хтось — що завдяки таким фільмам і книгам ми зможемо подивитися на по-ведінку людини в екстремальних ситуаціях, на межі життя й смерті. Цікаво ж дізнатися, приміром, як повільно божеволітиме жінка, яку живцем закопали. Вдячний рецептент може порадити: а мені добре, зі мною таке навряд чи станеться...

Інна КІСЕЛЬОВА

Беручи до рук книгу **Андрія КРИШТАЛЬСЬКОГО** Чорноморець, матінко, подумала, що маю справу саме з таким «гостросюжетним романом». Обкладинка нагадала радянські книги «про війну» (суворий чоловік у криваво-вогняних відблисках). Закладка — народну пісню про Чорноморца-знуцальника... Я помілилася. Ні, жахіть і страждань у романі вистачає (вороги подбали, щоб створити українцям пекло на землі), але вони — не самоціль. Ідеється справді про війну, та про іншу.

Сюжет роману побудовано на реальних історичних фактах. Дія відбувається на Волині в повоєнні роки, але для людів, яким небайдужа доля України, до кінця боїв ще далі. Колишні селяни стають на захист своєї землі, адже «війна легко робить з хло-

па воїна. Бо селюк — хлібна м'якушка, а повстанець — запечена до чорноти, зашкірубла шкоринка. Вгризи її — і відчуєш усю гіркоту життя». Вони захищали землю від німців, тепер боронять від інших зайд — москалів, які, нав'язуючи свою владу, ідуть по трупах, заливають землю кров'ю, прохромлюють дітей багнетами, гвалтують жінок, кидаюти до криниць старих, спаляють цілі села. Нема як жити, нема де сховатися. Гірко жартують повстанці: «За княжих часів копали підземні ходи, прийшли монголи — копали, треба ж було якось ховатися від орди. В період козаччини теж рили, щоправда — підкопи під ворожі фортеці. За ляхів копали, під німогою заривалися в ґрунт, під москалями теж буримо землю. Орди ко-

чують — зі сходу на захід і навпаки, а ми наче кроти. Інші міста собі вибудовують, палаці, музеї, а українець — той скованки потаємні облаштовує, щоб вижити, якщо не на своїй землі, то бодай під нею». Але жити треба, бо життя одне й ти молодий.

Герой роману легендарний сотник Сянько Чорноморець, як і має бути, — мрія кожної жінки. Не одна вважає за честь бути в нього хоч двадцятою. Проте читач не знайде смакування сексуальних подробиць у цій книзі, вони цнотливо заховалися між трьома крапками і «коли було вже по всьому». Серце Чорноморця криється в бою, ніжне в коханні, чутливе до людського горя (ну ж бо, знайти героя гостросюжетного роману, який би почував жаль до ворогів). Його жінки — віддані, відчайдушні й героїчні, здатні на палку любов, самопожертву й подвиг.

А смерть тут не така вже і страшна, адже постріли — це просто «яскраві вогненні квітки», які закликають розцвіті «квіти крові». Тож, шановні панни, не бійтеся чоловічої прози!

Андрій КРИШТАЛЬСЬКИЙ. Чорноморець, матінко. — Луцьк: Терен, 228 с. (п.)

ГЕНОЦИД ВСЕСВІТНЬОГО ЗЛА

Демонстративне відлучення українців від власного історичного спадку під акомпанемент маніпуляційного промивання мізків дедалі більше виявляється звичайним хамством. Війна, оголошена хамами, породила рух спротиву. Спротив потребує міцного підґрунтя. Підґрунтям є спадщина перемог. Замкнене коло духовно-фізичного мілітаризму — єдине, що лишилося нації Святослава, з якої неперсоніфіковані товариши так наполегливо прагнуть виліпіти колективну Сердючку.

Володимир АЛМАШИН

Праця завідувача Лабораторії психоінформатики Центру з інформаційних проблем територій НАН України, головного редактора журналу «Перехід-IV» **Ігоря КАГАНЦЯ** під назвою **Арійський стандарт** спрямована у сьогодення: «Україні потрібно не гайно створити власну державу, оскільки те, що нині називається державою, скоріш нагадує зовнішню паразитичну структуру». І далі: «Чим пізніше почнеться трансформація нинішньої України, тим радикальніших і жорсткіших форм вона набиратиме. Тому для всіх буде краще, якщо розпочати її як найскорше». До подібної ультимативності, власне, спричинив своїми діями аж ніяк не **І.Каганець**.

Горезвісна «виваженість» насправді є уособленням всесвітнього зла. Якщо «вива-

женість» не потрібна, значить треба бути рішучим, сильним і розумним. Інакше — виродження, дегенерація та кретинізм: «Нинішнє пресування свідомості українців ідеями меншовартості, страху і безперспективності нагадує пропагандистську кампанію з метою зниження вартості підприємства перед його дешевою приватизацією». Автор називає речі своїми іменами: навколоїшній ідіотизм є спланованим, ба більше — матеріально вигідним для його організаторів та виконавців. Механізмом окупації є грандіозна меґаінформаційна війна. Проте **І.Каганець** робить висновок, несумісний з аморальнюю логікою агентів впливу дохлої чайки при битті дороzi. Він кваліфікує існуючі правила при як аргумент

на користь відновлення природного стану речей: «Врешті-решт, це нормально, що в ситуації глобальної кризи і загострення боротьби за ресурси весь світ і всі сфери людського життя перетворилися на бойовий простір». Коли хтось має програти, краще бути переможцем. «Арійський стандарт» розкриває жорстоко табуйовану в українському суспільстві тематику — тематику причин та наслідків з позиції активної нейтралізації шляхом самореалізації.

Поза всяким сумнівом, праця **І.Каганца** викликає хвилю обурення широких кіл пацифістської громадськості та її спонсорів. Це й не дивно, адже кожен щирий пацифіст, гортаючи сторінки «Арійського стандарту», відчуватиме неабияку приkrість: у книзі не лише ставиться дiагноз, але й iдентифікується ворог, подається технологія звільнення та сяюча мета.

Нарешті, приваблює та простота, з якою матеріал подається. «Арійський стандарт» є типовим прикладом книги для широких верств населення. Народу, втомленого гніючим тягарем непосильної «виваженості».

КНИЖКА РОКУ '2004: НОМІНАЦІЯ «МИНИУВІШНА»

АРІЙСЬКІ АПОКРИФИ

Наслідком багатовікового українського бездержав'я стала відсутність прийнятної національної ідеї. Тому після здобуття незалежності вітчизняні інтелектуали підняли голови — закипіла активна робота зі з'ясуванням історичних коренів, без чого, як відомо, українську ідею не витвориш. На зміну всіляко нав'язуваного комплексу «молодшого брата» та меншовартості прийшли інші тенденції. З кінця 80-х — початку 90-х в українській літературі зусиллями Л.Силенка, С.Плачинди, Ю.Шилова та інших з'явився новий напрямок досить оригінальної боротьби з негативними моментами радянського ідеологічного впливу.

Павло НЕЧИТАЙЛО

Як виявилось, від нас давно приховували те, що українські землі були колисью світової цивілізації, саме звідси походять усі наймогутніші культури та держави світу, руси, народи та релігії. За С.Плачиндою, саме українці витворюють не тільки давньогрецьку культуру, але й фантастичним чином дістаються до Мезоамерики й, маскуючись під інків й ацтеків, зводять там грандіозні міста й піраміди, Трою зруйнували теж українці (за Ю.Шиловим), а Ісус Христос був етнічним галичанином (за І.Каганцем)...

Усе це було б смішно, якби не було так сумно. Адже подібні тези стають популярними серед наших урядовців й подекуди такі висловлювання можна почути з вуст народних депутатів. А відповідають дійсності чи ні декларовані у таких книжках «істини» — вже не важить. Студіювати томи, випущені під

приром Академії Наук у більшості зацікавлених вітчизняною історією не вистачає наснаги та терпіння. Тим більше, що творці квазінаукового напряму в сучасній історографії не обтяжують себе довгими логічними побудовами та нудним фактологічним доказовим апаратом. Щоб обґрунтувати ту чи іншу тезу почасти авторові достатньо власної харизми. Особливо вражаюче діють на читача прийоми, що мають більший стосунок до поезії, а не до науки — усілякі метафористичні співставлення та порівняння.

Уже хрестоматійними є виведення індійського бога Вішну від українського дерева вишні, а японських самураїв від давнього козацького звичаю власноручного переходу у вищі світи шляхом самогубства (харакі) — «самурай» означає «сам у рай». В переважній більшості творів є претензія на релігійність: вони містять елементи месіанства, пророкування, застереження, мо-

рально-етичні настанови. Тому це не просто науково-фантастична література, це квазірелігія, що, за визначенням професора А.Л.Залізняка, підпадає категорії «кризових культів». Таке явище з'являється під час загибелі одних етносоціальних організмів і народженні інших. Яскравим прикладом є хвиля подібної літератури у Російській імперії початку ХХ ст.

Твір Ігоря Каганца написано цілком в жанрі літератури «кризових культів». Він є достатньо еклектичним явищем, що поєднує в собі елементи психології, філософії, історії та релігії. Авторові вистачило вміння та зусиль, щоб витворити не тільки цікаву, але й достатньо практичну книгу. На відміну від монографій своїх попередників, Ю.Шилова, С.Плачинди, Ю.Канигіна, твір І.Каганца — не просто виклад «альтернативної історії». Прочитавши «Арійський стандарт», можна зрозуміти суть української національної ідеї та те, чому ми так довго не мали власної державності. Виявляється, українці заснували в Евразії стільки державних утворень, що на творення свого просто не вистачало часу. Пан Ігор навіть вивів цілу теорію, за якою периферія завжди технологічно більш розвинута за духовний центр, що дав поштовх її розвитку. Тож виходить, що вся давня й сучасна Європа та Азія животіє тільки завдяки існуванню потужного українського духовного центру, звідки «вся і всі!» Монографія наглядно ілюструє креа-

тивну допомогу наших предків у творенні шумер-акадської цивілізації. Є вражаючі смішні моменти: «У любовній пісні-діалозі «Якби не мати моя...» описана розмова-сварка між Інанною та Думузі (шумерським богом, опікуном скотарів), який нагадує розмову-сварку Одарки та Карася із «Запорожця за Дунаєм». Без коментарів!

Після прочитання цього бестселеру мені вже боятися нічого, адже мій народ дав початок одній із наймогутніших світових релігій — християнству. Адже, за схемою автора, біблійні галати — то і є галичани, що у II ст. приходять на Близький Схід. Тому Ісус Христос є українцем! Більше того, Син Божий не втратив своєї національної ідентичності. «Насправді ж останні слова Спасителя «О Лельо, О Лель, лем в мя ся останні» — «О Тату, о Тату, лише ти в мені остався — були сказані галілеїською мовою, якою Марія від народження розмовляла від народження зі Своїм Сином. Для тодішніх юдеїв, які прийшли подивитися на розп'яття Спасителя, ці слова були зовсім незрозумілі. Зате вони не потребують перекладу навіть для теперішніх українців карпатського регіону, звідки галілеяні 24 століття тому переселилися в Палестину». Після цього факту вже малоцікавою подробицю здається те, що архангели Михаїл та Гавріїл є трансформованими арійськими (читай українськими) божествами.

Книжка позбавляє бажання дискутувати з автором. Та й чи потрібно це, адже релігійні постулати мають сприйматися на віру. Утім, І.Каганець використовує посилання на джерела та літературу, що є претензією на науковий твір. Науковий підхід насамперед відрізняється від публіцистичного ретельним добором джерел та скрупульозним ставленням до фактів. Цілком коректним є пе-

ревірка достовірності останніх, тим більше, що сучасні можливості інформаційного суспільства дозволяють це зробити. Безпечним авторитетом в царині антропології для І.Каганця є Ю.Петухов, великий апологет арійських традицій. Наслідуючи його автор пише, що біла раса вже з часу свого виникнення була, безперечно найпрогресивнішою й мала навіть самоназву: «руси-бореали». А негроїди та монголоїди перебувають на значно нижчому еволюційному рівні через змішування з нижчими піввидами та видами «хомо» — пітекантропами, синантропами, неандертальцями. Ні І.Каганця ні Ю.Петухова не обходить те, що ці окремі види розділяють сотні тисяч років, й навіть те, що сучасна антропологія відмовилася від подібних тверджень уже давно. За нормальными біологічними законами таке змішання виглядало як схрещення шимпанзе з гориллою — останнє можливе тільки в лабораторних умовах.

З особливим пієтетом автор ставиться до відкриття у гротах Кам'яної Могили на Мелітопольщині найдавнішої в світі писемності. Це феноменальне відкриття А.Кіфшина полягає в тому, що останній серед петрогліфів доби палеоліту, мезоліту, епохи бронзи та природних тріщин у гротах та печерах, що подекуди утворюють суцільну мішанину, повиокремлюючи знаки протошумерської абетки, довільно їх моделяючи. З таким самим успіхом давню писемність можна шукати на стінах у звичайних місцях громадського користування. На таких от авторитетах і «фактах» побудована монографія І.Каганця.

Найбільше подивовує, що автор присвячує цілій розділ критиці ідеологічної доктрини Третього рейху. «...праці німецьких антропологів цього періоду вражают драматич-

ним розриванням між науковою сумлінністю і політичною доцільністю ... ідеологи Третього рейху міфодизайн ставлять вище археології, антропології і взагалі науки». «Блаженні віруючі» І.Каганець, мабуть, не згадається, наскільки ці речі змісту його твору. З ідеологами Третього рейху його споріднє не тільки расизм та арійська теорія. До цього додається ще й анти-семітізм. Добру половину книги автор бореться з гебреями та семітами, усіляко викриваючи їх злочини проти України та людства, нівелює семітські антинаукові концепції та фальсифікації (див. розділи 7, 8).

Майже певен, що після публікації моїх думок апологети «Переходу IV» назвуть мене сіоністським агентом, запроданцем, провокатором та агентом інформаційної війни, котра, за І.Каганцем давно ведеться проти України. Хай буде так! Проте, коли ми вже станемо мудріші? Відомий український археолог Б.Мозолевський, апелюючи до спроб притягнути носіїв трипільської культури до процесу українського етногенезу, вказував: що старша нація, то більче вона до могили. А Микола Томенко вже давно висловлював думку, що цілком могла б стати наріжним каменем для плеканої української ідеї: «Українці не гірші й не кращі за інших — вони інші!». Чому всій цивілізації Европі не соромно виводити свої етноси й народи з раннього середньовіччя, а ми вкотре (!) показуємо зворотній бік нашої міншовартості? У нас є своя, неповторна українська історія, свої герої, — коли ми перестанемо присвоювати собі чужих, бути «батьківщиною мамонтів» та посміховиськом для цілого світу?

Kr

Ігор Каганець. Арійський стандарт: Українська ідея епохи великого переходу. — К.: А.С.К., 336 с. (п.)

ДО УВАГИ ВИДАВЦІВ!

«Книжник-review» започатковав інформаційну сторінку **Дошка оголошень**. Окрім іншого, тут публікуватимуться списки книжок, які щойно вийшли з друку (рубрика **Hot-book**), та повідомлення про видання, що готовуються до друку (рубрика **Незабаром**).

1. Бібліографічний рядок (автор, назва, місто, видавництво, обсяг, тип обкладинки).	4,80 ₴	Максимум оперативності! Цілеспрямований пошук покупцем конкретної книжки. Доцільне на етапі підготовки видання до друку.
2. Адреса видавництва, контактні телефони.	4,80 ₴	Максимальна безпосередність! Прямий зв'язок із потенційним покупцем.
3. Бібліографічний рядок із ілюстрацією обкладинки.	9,60 ₴	Максимальна наочність! Візуально-емоційне ставлення до конкретної книжки, полегшена ідентифікація її на прилавку. Доцільне на етапі виведення книжки на ринок.
4. Бібліографічний рядок з короткою (до 300 символів) анотацією.	19,20 ₴	Мінімум максимуму! Лаконічно — про змістовну та жанрову специфіку книжки. Доцільне на етапі виведення книжки на ринок.
5. Бібліографічний рядок з ілюстрацією обкладинки та короткою анотацією.	33,80/23,80*	Максимум мінімуму! Достатній комплекс інформації, який дозволяє вести цілеспрямований пошук на ринку
6. Бібліографічний рядок з ілюстрацією обкладинки, короткою анотацією та адресою й контактами видавництва.	38,60/28,60*	Максимум максимуму! Повний комплект інформації про новинку, достатній для успішного цільового вибору потенційного покупця.

Для користування новою послугою досить обрати тип публікації, надіслати до редакції бібліографічний опис книжки (відскановану обкладинку; коротку анотацію; адресу й контакти видавництва), сплатити відповідну суму на р/р редакції, зазначивши назву платежу: **за розміщення на «Дошці оголошень» Блок №**

Максимальна активність! Якщо Ви надішлете також 2 примірники книжки в редакцію, вона братиме участь у VI Всеукраїнському рейтингу «Книжка року'2004» та матиме **максимальний** доступ для рецензентів часопису «Книжник-review».

*Ціна в часописі/ціна на сайті.

ПРОГРАМА ЧЕТВЕРТОЇ КИЇВСЬКОЇ МІЖНАРОДНОЇ КНИЖКОВОЇ ВИСТАВКИ-ЯРМАРКУ «КНИЖКОВИЙ САД – 2004» (19 – 22 ТРАВНЯ)

19 травня, середа

11.00 — Відкриття виставки-ярмарку.
Центральна виставкова зала.
11.30–12.30 Огляд виставки-ярмарки почесними гостями, керівниками держави, зарубіжними представниками.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ:

11.30-13.00 — Програма випуску соціально значущих видань (виставка книг, створених і виготовлених за державним замовленням).

• Зустріч в «Письменницькій вітальні» (участі беруть Павло Загребельний, Іван Драч, Борис Олійник, Дмитро Білоус, Юрій Мушкетик, Дмитро Павличко, Іван Дзюба, Микола Жулинський, Микола Луків, Петро Осадчук).

• Виставка «Книги народних депутатів України, випущені видавництвами України» (презентує Парламентська бібліотека за участь народних депутатів України).

Центральна виставкова зала.
12.00-13.00 — Прес-конференція організаторів виставки-ярмарку для вітчизняних та зарубіжних засобів масової інформації.

Прес-центр.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВИДАВНИЧИХ ПРОЄКТИВ

12.00-13.30 — Державне спеціалізоване видавництво «Мистецтво».

Кобзарська світлиця.

12.00-13.30 — Державне спеціалізоване видавництво «Веселка».

Арт-галерея.

12.00-13.30 — Приватне підприємство, видавництво «Махаон».

Медіа-центр.

Зустріч у Медіа-парку (НТКУ, НРКУ, газети «Урядовий кур'єр», «Українське слово»).

14.00-15.30 — Видавництво правничої літератури «Юрінком Інтер».

Медіа-центр.

14.00-15.30 — Державне спеціалізоване видавництво «Лібідь»: «Я так її, я так її люблю» (Тарас Шевченко українською і російською мовами).

Арт-галерея.

14.00-15.30 — Книги Донеччини.

Кобзарська світлиця.

16.00-19.00 — Всеукраїнські збори видавців, поліграфістів, книгорозповсюдючих, приурочені доно профспільні видавництв, поліграфії, книгорозповсюдження.

Концертний зал.

20 травня, четвер

10.00-18.00 — Ділові зустрічі, обмін досвідом, підписання угод.

10.00-12.00 — Працює «Письменницька вітальня» (участі беруть Андрій Курков, Юрій Покальчук, Василь Шкляр, В'ячеслав Медведів).

Центральна виставкова зала.
10.00-12.00 — Зустріч у «Медіа-парку» (газети: «День», «Молоді України», «Робітнича газета»; журнали: «Книжник-review», «Друкарство», «Друк і книга»).

ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВИДАВНИЧИХ ПРОЄКТИВ

9.30-10.40 — Видавничо-торговельна фірма «А.С.К.»

Медіа-центр.

9.30-10.40 — Видавництво Луганського державного педагогічного університету ім. Т.Шевченка. Електронний підручник і його використання.

Арт-галерея.

10.45-12.30 — Інститут передових технологій.

Медіа-центр.

10.45-12.30 — Державне спеціалізоване видавництво «Освіта».

Арт-галерея.

ДЕНЬ КНИГИ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

10.00-10.30 — Офіційне відкриття Дня книги Республіки Польща.

Презентація Інституту книги у м. Кракові.

10.30-11.30 — Прес-конференція.

Кобзарська світлиця.

16.30-17.30 — Круглий стіл «Польсько-українські культурні зв'язки на сучасному етапі».

Кобзарська світлиця.

12.00-13.30 — Всеукраїнський рейтинг «Книжка року». Відкрите засідання експертної ради (веде засідання головний редактор журналу «Книжник-review» Костянтин Родик).

Кобзарська світлиця.

16.00-17.00 — Благодійна акція «Книги — дітям» (видавничий дім «Самміт-книга», Фонд інтелектуальної співпраці «Україна — ХХI століття»).

Центральна виставкова зала.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВИДАВНИЧИХ ПРОЄКТИВ

13.00-14.30 — Видавництво ім. О.Теліги.

Арт-галерея.

13.00-14.30 — Державне спеціалізоване видавництво «Україна».

Медіа-центр.

14.45-15.45 — Видавництво «Піраміда». Презентація книг прози Марії Матюс.

Арт-галерея.

14.45-15.45 — Видавництво «Сонат» (АР Крим м. Сімферополь).

Медіа-центр.

15.10-16.30 — Видавничо-торгівельна фірма «Перун».

Кобзарська світлиця.

16.30-18.00 — Державне спеціалізоване видавництво «Світ».

Медіа-центр.

16.30-18.00 — Видавництво «Черкаська брама» (м. Черкаси): «Полотняний літопис України».

Арт-галерея.

16.30-18.00 — «Мовна ситуація в контексті українських реалій». Видавничий дім «Києво-Могилянська академія»: книга Лариси Масенко «Мова і суспільство. Постколоніальний вимір».

Кобзарська світлиця.

14.00-18.00 — Відкриття відділу білоруської книги в Будинку книги, м. Чернігів».

Кобзарська світлиця.

16.30-17.30 — Круглий стіл «Спільній українсько-білоруський видавничий проект». Підписання угоди про співробітництво у сфері перекладу між Національною спілкою письменників України та Спілкою письменників Білорусі.

Кобзарська світлиця.

10.00-18.00 — Ділові зустрічі, обмін досвідом, підписання угод.

10.00-12.00 — Зустріч у «Медіа-парку» (газети: «День», «Молоді України», «Робітнича газета»; журнали: «Книжник-review», «Друкарство», «Друк і книга»).

ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВИДАВНИЧИХ ПРОЄКТИВ

9.30-10.40 — Видавничо-торговельна фірма «А.С.К.»

Медіа-центр.

9.30-10.40 — Видавництво Луганського державного педагогічного університету ім. Т.Шевченка. Електронний підручник і його використання.

Арт-галерея.

10.45-12.30 — Інститут передових технологій.

Медіа-центр.

10.45-12.30 — Державне спеціалізоване видавництво «Освіта».

Арт-галерея.

14.00-15.00 — Видавництво «Ранок» (м. Харків): «Книги, народжені для дітей».

Медіа-центр.

14.00-15.00 — «Стародруки України». Презентація старовинних українських видань.

Центральна виставкова зала

15.00-16.30 — Видавництво Міжрегіональної академії управління персоналом.

17.00-18.00 — В-во «Фарес» (м. Київ): «Соціально-духовні видання».

Арт-галерея.

Працює журі конкурсу «Українська книга нової доби».

Круглі столи, семінари

11.40-13.00 — «Книжкові стандарти. Гаузева інформативна документація та її застосування у видавництвах, поліграфічно-видавничих підприємствах України». Організатор: ВАТ «Український науково-дослідний інститут поліграфічної промисловості ім. Т.Шевченка» (м. Львів).

Медіа-центр.

11.40-13.00 — «Авторське право в Україні». Організатор: Державне агентство України з авторського права та суміжних прав.

Арт-галерея.

15.00-16.30 — Сучасні тенденції розвитку української літератури (фаховий семінар для вчителів української літератури за участю відомих вчених-літературознавців). Організатор — журнал «Книжник-review» (м. Львів).

Медіа-центр.

11.30-13.00 — «Авторське право в Україні». Організатор: Державне агентство України з авторського права та суміжних прав.

Арт-галерея.

15.00-16.30 — Сучасні тенденції розвитку української літератури (фаховий семінар для вчителів української літератури за участю відомих вчених-літературознавців). Організатор — журнал «Книжник-review» (м. Львів).

Медіа-центр.

На Алеї поезії — Ганна Чубач, Володимир Коломієць, Вадим Крищенко, Степан Галібарда, Леонід Горлач.

Арт-галерея.

12.00-18.00 — Ділові зустрічі, обмін досвідом, підписання угод.

10.00-11.30 — Видавництво «Картографія».

Кобзарська світлиця.

10.00-11.30 — Видавництво «Бук-рек».

Арт-галерея.

10.00-11.30 — Видавництво «Український письменник». Поетичний тритомовик «Небо України», книга 1.

Медіа-центр.

11.30-12.00 — Благодійна акція «Книги — дітям».

Центральна виставкова зала.

12.00-14.00 — Підбиття підсумків конкурсів. Вручення відзнак, дипломів, почеcних грамот, премій та сувенірів.

Закриття виставки.

Центральна виставкова зала.

НА СТЕНДАХ ПРЕЗЕНТУЮТЬ НОВІ ВИДАННЯ:

Видавництва: «Дніпро», «А.С.К.», «Юніверс», «Техніка», «Київська правда», «Кондор», «Ін Юре», «Генеза», «Музична Україна», «Українська енциклопедія ім. М. Бажана», а також видавничі організації Автономної Республіки Крим, Хмельницьчини, Полтавщини, Черкащини, Одеїшини.

Книжкові фабрики: «Атлас», «Гlobus», «Поліграфніга», Білоцерківська книжкова фабрика.

У рамках виставки-ярмарку «Книжковий сад — 2004» організовуються

КОНКУРСИ:

«Книга нової доби» (видання 2003-2004 років) за номінаціями:

ДЛЯ ВІДСВІВНИЦІВ

• «Погляд історії» (краще українське видання історичної тематики);

• «Світ дитини» (краще дитяча книжка);

• «З глибини знання» (краще енциклопедичне видання);

• «Підручник для тебе» (кращій підручник, посібник);

• «На тлі епохи» (краще науково-пізнавальне видання);

• «Велич слова» (краще словникове видання);

• «Рідними шляхами» (краще довідкове, картографічне видання);

• «Моя столиця» (краще видання про столицю України — Київ);

• «Діамант в оправі» (краще мініатюрне видання);

• «Літературні міфи» (краще видання про міфологію);

• «Грані кристалу» (країщий видотівник-поліграфіст книжкової продукції);

• «Спеціальні конкурси

• На краще тематичне оформлення книжкового стенду;

• На краще висвітлення книжкової тематики в періодичному друкованому виданні;

Літературно-мистецькі зустрічі, вікторини.

ЗАХОДИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕЙИНГУ «КНИЖКА РОКУ»

На виставці-ярмарку протягом 4 днів працюють:

• Прес-центр, письменницька вітальня,

• Медіа-парк,

• Алея поезії

• Інформаційно-культурний центр,

• Ігровий майданчик видавництва, «Ранок».

Засновники та організатори виставки-ярмарки: Державний комітет телебачення і радіомовлення України, Українська асоціація виробників поліграфічної продукції, Національний комплекс «Експоцентр України».

Виставка-ярмарок здійснюється за підтримки: Комітетів Верховної Ради України, Міністерств культури і мистецтв, освіти і науки України, Київської міської державної адміністрації, Національної спілки письменників України, Асамблеї ділових кіл, Промінвестбанку, Фонду інтелектуальної співпраці «Україна — ХХІ століття», Книгоготоговельної компанії Видавничий дім «Самміт-Книга», Асоціації підтримки української популярної літератури.

Інформаційні партнери: Щоденна всеукраїнська газета «День», Національна телекомпанія України, Національна радіокомпанія України.

Інформаційні спонсори «Книжкового саду — 2004»:

телеві та радіокомпанії: Радіостанція «Голос Києва», ТРК «Кіїв»;

газети: «Григорій кур'єр», «Робітнича газета», «Молодь України», «Літературна Україна», «Книжковий ярмарок», «Українське слово», «Вечірній Київ»;

журнали: «Книжник-review», «Друкарство», «Друк і книга», «Ринок поліграфічної продукції», «Палітра друку», «Бізнес-прінт», «Вісник телерадіо».

ДО ЗІР КРІЗЬ ТЕРНЯ

Майбутнім редакторам від Бога — 14*

Письменник (і редактор) трагічної долі (кінчив життя в еміграції самогубством) Василь Гайдарівський у розмові з поетом В.Біляєвим казав так: «Саме виловлення мовних і друкарських помилок — це функція доброго коректора. А редактор, крім досконалого знання мови, стилів і смаків, мусить відчувати пульс, дихання твору. Він не сміє пропустити жодного недогляду автора. Справжній редактор — додатковий творчий чинник для автора. Він мусить також мати відвагу і обов'язок, чуєте — обов'язок! — підказати, а де треба, наполягти на потрібних поправках, додатках, скороченнях і змінах...»

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

З НЕБА НА ЗЕМЛЮ

До згаданого необхідного мінімуму редакторської ерудиції: «знання мови, стилів, смаків» треба додати ще й глибоке знання літератури — класичної та сучасної, а також історії, плюс знання — хай і не аж дуже глибокі — кількох іноземних мов.

НОМО GONRARUS чи НОМО HONORARIUS?

Деякі сучасні писателі, бажаючи показати свою освіченість, або справити гумористичний ефект, називають свої твори чужомовними словами. Один такий скорохвацький автор назвав свою книжку **Homo gonorarus**, де йшлося про людей, що прагнуть гонорарів. Очевидно, що першим, кого мала б «зняти на зуб» згадана книжка, це сам автор, бо він якраз і є представник «гонорарної людини». У гонитві за нібито чужим йому гонораром і славою гуморис-

та він оскальдився, довівши, що марно тер штани на університетській лаві, бо не засвоїв елементів латини, яку мусив вивчати. Латинською ж мовою «гонорарна людина» — **homo honorarius**. Як тут не згадати монологу ревізора з комедії Гоголя: «З кого сміється? Із себе сміється!». Нема сумніву, що твір гумориста ніхто не редактував, а якщо й редактував, то такий же ерудит, як і автор.

Кортячка ошелешувати читача іноземними словами у назві книжок має неабияке поширення. Читаю таку назву: **Personae verbum** і тут таки в дужках переклад (**Слово іпостасне**). Питається, нащо така подвійна бухгалтерія? Чи не досить назви в одній мові? Воно й українська назва так само замудра. 90% читачів не зрозуміють, що воно таке **іпостасне слово**. Автор, безперечно, не «спускався» до консультацій з редактором. І сам собі пошкодив.

ПУШКІН чи ЛЕРМОНТОВ?

Говорить письменниця і її слова йдуть у друк: «Я отак дивлюсь **печально**, як ото **Пушкін** писав, **на наше покоління**, і думаю...» На жаль, писав це не **Пушкін**, а **Лермонтов**. Письменниця помилилася. Цю помилку треба ставити на карб не її, а редактору. Редактор, зрештою, теж може не знати, хто писав ці рядки. Але володіючи досвідом, він у цій ситуації мав би віддати слова письменниці так: «Я отак дивлюсь **печально**, як ото **один поет** писав, **на наше покоління**, і думаю...» Такий варіант покриває недоліки знань і письменника і редактора. Письменниця й редактори є люди і їм властиво помилитися і дечого не знати. Але на таку можливість у розумного редактора завжди знайдеться вихід. Коли не знаєш чийогось імені, а знаєш його фах чи покликання, зігноруй ім'я і вживай тільки фах.

ЦІЛУЙ ЇЇ, ЦІЛУЙ ЇЇ! чи ЦІЛУЙ, ЦІЛУЙ, ЦІЛУЙ ЇЇ!?

У літературознавчій статті автор цитує рядок із поезії Олександра Олеся: «**Цілуй її, цілуй її** — знов молодість не буде!». Знаєш поклався на свою пам'ять, але наша

пам'ять не бездоганна, як у комп'ютері, а має провали. Тим-то редактору варто перевіряти цитати, наводжувані у творах письменників. О.Олесь насправді писав трохи інакше: «**Цілуй, цілуй, цілуй її** — знов молодість не буде!». Отож редактор дістає ще й додаткове навантаження — перевіряти цитовані вислови у довірених його опіці творах. Хай яка це величезна робота, але її не можна нехтувати: хоч кара й велика — треба відбувати...

ЧИ БУДЕ ДІВЧИНА, ПРИЙШОВШІ НА ПОБАЧЕННЯ, ЧЕКАТИ ПАРТНЕРА ПІВГОДИНИ?

Досить досвідчений і підкутий автор у доволі цікавому й оригінальному оповіданні змушує молоду дівчину чекати на свого кавалера цілих півгодини. Цей факт у творі засвідчено так: «Лера мене дочекається» хоч я **забарюся аж на цілих півгодини...** Очевидно, автор не пройшов за молодих літ університету побачень, або якщо й пройшов, то забув. Зі своєї власної практики знаю, що більше як 5-10 хвилин дівчина не буде чекати приходу на побачення свого партнера. Звичайно, всяке правило має винятки, але у згаданому творі виняткових ситуацій і так чимало, тож навряд, чи доцільно переобляжувати твір винятковими ситуаціями. Можливо, що захоплений сюжетом читач не зверне уваги на згаданий факт, але цього не можна сказати про читачку. Гонорова читачка не повірить наявному вгорі пасажу. Щоб уникнути зайніх надзвичайних ситуацій, краще факт спізнення героя на побачення не згадувати, або згадати, не наголошуючи на тривалості запізнення. Можна же сказати коротше: «Лера мене дочекається, хоч я і **забарюся...**» Можна факт спізнення на побачення не згадувати зовсім, і це нічого не змінить в оповіді. Скрупульозна точність в описові подій не завжди сприяє донесенню описаного до читацької свідомості.

Як бачимо обов'язки редактора вимагають від нього неабиякої ерудиції. Редактор мусить мати до своїх послуг велику бібліотеку. Найпрактичніше, звичайно, відвідувати публічну бібліотеку, бо мати вдома твори усіх своїх та зарубіжних класиків, на ділі, неможливо. Отже, той, хто думає, що редакторська праця — це свого роду відпочинок, глибоко помилується. Редактор, якщо це справжній редактор, працює більше й «мозольніше», ніж письменник. Талановитий письменник на крилах свого хисту літає у хмарах, відриваючись від землі. Приземлювати письменника і є покликання Редактора.

* Зберігаємо правопис автора

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ ТЕЛЕБАЧЕННЯ
І РАДІОМОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КОМІТЕТ З ІНФОРМАЦІЇ
АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ЯЛТИНСЬКОЇ МІСЬКОЇ
РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТИВ

ОАО «КРИМКНИГА»

ЯЛТИНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР

вул. Руданського, 8. (район речового ринку)

27—29 ТРАВНЯ
м. Ялта

VII МІЖНАРОДНИЙ КНИЖКОВИЙ ЯРМАРОК «Кримська весна — 2004»

Програма:

27 травня

- Концерт на майданчику перед Ялтинським культурним центром 11.30
- Урочисте відкриття ярмарку 12.00
- Прес-конференція 12.30
- Презентація книг-лідерів продажів мережі «Буква» і «Кримкнига». Зустріч із керівником Всеукраїнської мережі «Міжнародна книга», письменником **Світланою ЗОРІНОЮ** 13.00
- Зустріч із майстром детективного жанру **Андрієм КУРКОВИМ** 14.00
- Відкриття виставки книг-переможців V Всеукраїнського рейтингу «Книга року» і зустріч з організатором проекту, директором центру рейтингових досліджень «Еліт-профі» **Галиною РОДІНОЮ** 15.00
- Підведення підсумків дитячого конкурсу «Кращий читач Криму» 17.00
- Підведення підсумків конкурсу «Історична спадщина» 17.30

28 травня

- Круглий стіл «Взаємодія книговидавців, книгопоширювачів і засобів масової інформації» 11.00
- Нові видання про Крим: книга **А.Мальгіна «Російська Рив'єра»** 13.00
- Альбом «Пейзажі і визначні пам'ятки Криму в малюнках Карла Бассолі», відзначений дипломом Міжнародної Франкфуртського книжкового ярмарку 14.00
- Зустріч із дитячим письменником — дипломантом конкурсу ім. Г.Х.Андерсена **Є.Білоусовим** 15.00

29 травня

- Круглий стіл «Сучасна українська книга: що очікувати?» 11.00
- Підведення підсумків благодійної акції «Подаруй дітям книгу» 13.00

27-29 травня

- Розширений роздрібний продаж книг за гуртовими цінами видавництв 9.00-19.00

ДУХ ЗЕРОВИХ НАГАДУЄ СМАК ЧАЮ

Перша оцінка збірки «Родинне вогнище Зерових» — упередження. Адже з видатних Зерових найбільше відомо лише про неокласика професора Миколу Зерова, відтак виникло закономірне (насправді, хибне) міркування: Боже, невже М.З. судилося аж таке забронзовіння, яке поширилося й на його родичів?

Артемій ДЕМИДОВ

Та й спогади дружини М.З. Софії та його кохання Людмили Курилової мимохіть викликають сарказм: ось, мабуть, пані Соня пише, як кохала й допомагала чоловікові (хоча добре знаємо, що кохала вона Віктора Петрова-Домонговиця, з яким зраджувала чоловіка й отруювала йому життя), а саме цього й не подарує пані Люда. А якщо врахувати, що за спогадами С.Зерової та Л.Курилової одразу йдуть спогади В.Петрова... Не знаю — як вам, а мені чомусь не дуже баглося порпатися в цьому багатокутникові на кшталт «вони любили одних, були одружені з іншими, й усі були однаково нещасними».

Проте збірка виявилася справжнім психо-соціальним одкровенням, певною українознавчою сенсацією. Навіть важко собі уявити, що вихідець із місця, де межують Україна, Росія й Білорусь (Новозибковський район Брянщини), вчитель історії та географії Костянтин Зеров та його дружина, уродженка Полтавщини Марія Яресько, мали одинадцять дітей — з яких імена щонайменше трьох безперечно ввійдуть до «сотні найвидатніших українців ХХ сторіччя», якщо такий реєстр хтось колись складатиме. Адже, окрім старшого сина Миколи, справжньою зіркою у своїй галузі був і другий син, академік Дмитро Зеров — бріолог (спеціаліст із ботаніки мохів) зі світовим ім'ям, багаторічний директор Інституту Ботаніки, професор біофаку Київського університету, редактор «Українського Ботанічного Журналу». Видатною особистістю був і четвертий син, відомий під псевдонімом Михайло Орест, — діяч повоєнної української еміграції в Німеччині, невтомний перекладач німецької та французької поезії (блізько 500 перекладених текстів), автор поезій неокласичного штибу, перший публікатор і дослідник творчості свого брата Миколи. А також п'ятий син, засекречений інженер великих військових стратегічних замовлень Георгій Зеров, який помер у Москві лавреатом Сталінської премії та інших високих урядових нагород; а ще й третій син, талановитий гідробіолог Кость Костьович Зеров... І цей перелік можна продовжувати.

Ще важче уявити, що Костянтин і Марія Зерови, яким Всешишній відпустив унікальний часопростір (з 1860-х по 1940-ті роки), пережили арешт і смерть відомого на всю Україну сина Миколи та заборону на видання його творів. Пережили кілька арештів сина Михайла та спробу самогубства під час одного з ув'язнень. Важку хворобу й врешті смерть старшої доньки Олени. Розстріл чоловіка молодшої доньки Валерії (NB: чоловік приїхав із віддаленого місця роботи до 25-річної дружини й 2-річної доньки на Новий рік, тут-таки був заарештований й цього ж новорічного вечора розстріляний). Пережили смерть своїх чотирьох дітей у ранньому віці та десятирічного онука-улюблена. Не кажучи вже про 1932-33 роки.

Подиву гідна й географія вісімдесятирічного життя родоночальників видатного грома — Зіньків на Полтавщині, Глухів на Чернігівщині, Переяслав на Київщині, Кролевець на Сумщині й нарещі Дашибів на кордоні Вінниччини й Черкащини — ціла енциклопедія містечково-селищної української культури. Там народжувалися інні талановиті діти. А ось географія останніх притулків цих дітей: Соловки та околиці Медвеж'єгорска в Карелії, Київ (Байкове кладовище) та Київ (ординарні цвинтарі), Одеса, Августбург у Західній Німеччині, Москва-Хімкій Москви-Люберці — теж показова енциклопедія векторів-протуберанців українського хронотопу ХХ сторіччя.

На противагу багатьом попереднім, ця збірка мемуарів містить небагато стандартних «текстів про метрів» — коли, наприклад, пишуть про «вічно живого в наших серцях старшого друга й вчителя» зворушливо-ідеалізовані звіти. Зовсім невеличка дециця таких статей про академіка Дмитра Зерова (на тлі переважної більшості по-справжньому цікавих матеріалів) навіть сприймається спеціальною новелою, своєрідною стилізацією, аби читач за психологією життя й творчости братів і сестер не за-

був про деякі глобальні соціально-історичні параметри. Таке собі дискурсивне уречевлення призабутого феномена «радянської науки й культури», в якій працювало так багато Зерових. Так само уречевлення іншого феномена — діаспорної графоманської балаканини — зробило б занудними спогади про Михайла Ореста, якби це не сприймалося ще однією спеціальною родзинкою-стилізацією.

А що найприємніше, у «Родинному вогнищі Зерових» практично немає ані «просвітівського» примітивного нативізму, ані вульгарних громів і близькавок з приводу більшовицького терору й багато-стражданальної Неньки. А це вже досить оптимістичний знак!

Читаючи про Зерових, подеколи згадуєш тексти Костянтина Москальця й Володимира Кашки. І не тільки тому, що Микола Зеров, очевидно, улюблений поет цих авторів. А власне, через спільній для них культ чаю. «О, як добре я потрапив саме на твій завжди такий смачний і ароматний чай, — весело заговорив Рильський», «Микола Костьович почастував мене чаєм», — через десятиліття згадував Петро Одарченко. «Він заварив свіжий і міцний чай, що він умів його заварювати артистично, своїм «зеровським» способом», — додавала Софія Зерова.

У спогадах пані Курилової також є два чаювання — поміж якими була ніч, проведена Миколою й Людмилою, людьми, що любили одне одного, на одинці. І ця ніч, даруйте патос, має ввійти до духовної скарбниці українства як великий святий символ. «Вина не пили — пили чудовий, заварений особливим «зеровським» способом, духмяний і міцний чай. А потім розглядали книги, фотографії, художні репродукції, була задушевна й тепла розмова, були, звичайно, вірші. Було багато широти, доброї глибокої одвертості, ніжності. А пізно вночі — спокійний і чистий сон у різних кімнатах: він — у кабінеті на канапі, я — в спальні, на ліжку Софії Федорівни.

Ранок випав чудово прозорий, сонячний, негарячий. На кругому столі

духмяніли троянди. Тут ми пили чай. Відчувається, що ця ніч, проведена під одним дахом, чиста я світла, ще більше нас зблизила, подарувала нам добру дружбу, дружбу-ніжність. І ми прийняли її як щедрий і радісний дар Долі...»

Цікаво, що брати Зерови мали феноменальну пам'ять. Микола все життя пам'ятав (після одного-двох прочитань) сотні віршованих текстів російською, українською та іноземними мовами, зокрема, всього пушкінського «Євгінія Онєгіна». Те ж згадують і про Михайла Зерова (який, зокрема, цитував чи не всього Козьму Проткова), про інших їхніх братів і навіть про рано померлого сина М.З. Очевидно, феноменальну пам'ять мали й деякі учні професора Зерова: найдетальніші спогади про нього відновив у 2002 році 94-річний петербуржець Абрам Гозенгуд.

Не менш цікаво, що брати й сестри Зерови виростали в російськомовному середовищі. Під час навчання в Київській 1-й Гімназії Микола, як і його однокласник Олександр Шульгін, були звичайними «київськими росіянами»; те ж стосується перебування на перших курсах Університету — тоді Микола писав цікаві пародії й епіграми ще таки російською мовою. «До Українства в ті часи Зеров не призначався, мабуть, і не знати нічого про нього (а якщо і знати — то хіба що від мене)», — стверджує Шульгін. Саме йому М.З. подарував світлину з написом «Борцу и оратору от абсолютной беспринципности». Але за кілька років уже студент-пітерець Олександр Шульгін побачився зі студентом-киянином Миколою Зеровим «і вже тоді ясно помітив, що «принципи» свої він таки знайшов, що він став глибоко свідомим українцем...»

Рівно півстоліття тому російський прозаїк Фьодор Абрамов видав перший том своєї епопеї «Брати і сестри»; рівно тридцять років тому вийшла остання, четверта книга цього роману. За відсутністю у нас своїх Абрамових, які би писали українські епопеї про наших братів і сестер, маємо для пізнання українства дбайливо зібрани мемуари.

У випадку близкочої збірки «Родинне вогнище Зерових» низький укін представникам «вогнища» — співвлакадачці й співавторці збірки Марині Зеровій, спонсору Юрієві Зерові, технічному редакторові Тетяні Зеровій, а також фаховим відновлювачам нашої історичної пам'яті Євгенові Сверстюку та Романові Корогодському.

Kr

Родинне вогнище Зерових. Сер. «Українська модерна література». — К.: Гелікон, 432 с. (о)

ПЕРСОНИ ПОЗА ЛИЧИНАМИ

«Необычный вид искусства» — так визначена в аннотации традиция створения посмертной маски, але это досить неправильное определение. Выходя из личного опыта, мы можем сказать, что это — процедура смерти, задающая вопросы о жизни и смерти, о том, как человек умирает. Это — мистическое явление, которое требует заботы и внимания. Но это не только мистическое явление, это и сакральное явление. Это — сакральное явление, которое требует заботы и внимания.

Клавдія СОХМЕТОВА

Книга є результатом співробітництва Музея Однієї Вулиці та **Павла ГЛОБИ**, і саме факт співробітництва є єдиним аргументом на користь того, щоб дві окремі роботи з'явились під однією обкладинкою. Тема посмертної маски формально об'єднує дві частини книги, проте кожен з авторів займається окремою справою. Автор статті «Сквозь мертвое лицо проступил лик» **Дмитрий ШЛЬОНСКИЙ** презентував виставку Музея Однієї Вулиці в контексті історичної традиції створення масок, Павло Глоба — себе як фізіогноміста. Та жодна з частин, на жаль, не може претендувати на повне освітлення заявленої теми.

Віправдання знайти можна. Шукати його намагається принаймні Дмитро Шльонський — у тому факті, що тема досі надто мало була досліджена, отже, йдея про царину в певному сенсі цілінну, а це, річ зрозуміла, — складно. Тим паче, що автор не визначається з тим, що власне він досліджує. Кістяком його статті є історичний екскурс в традицію зняття посмертних масок, проте на перший план висуваються то технологічні, то духовні аспекти цього акту. Це надає статті певну жвавість, безпосередність, проте й дивує нерівномірністю акцентів. Так, роздивляючись маски давнини, він обмежується загальновідомими кліше підручників, ніби вчителі в школі таки впевнили його в примітивності мітотворчих засад давніх цивілізацій. Єгипетський канон поховальної маски побіжно, без коментарів ледь згадано, хоч він є квінтесенцією вшанування форми, що, за твердженням авторки книги про інші маски, Камілли Палья, відобразилась (!) визначальним чином на становленні європейського світосприйняття.

Проте, що близче до сьогодення, то впевненіше автор береться до аналізу психологічного навантаження теми. Він вже вдається до риторичних за питань, входить на проблематику, співставлення різних підходів. Наприклад, таких діаметрально протилежних, як технологічний та ідеологічний. Можна й не погодитися зі скульптором І.Шадром, що розкритикував зроблену С.Меркуровим маску Леніна саме за те, що вона була знята

механічно, і була відображенням агонії, а не сути вождя пролетаріїв. Але це — ілюстрація того факту, що, очевидно, механічний підхід не кожного задовільний і зважить примарою об'єктивності. Сам Шльонський, принаймні, не обмежується фіксацією фактажу — вдаючись до сентиментально-поетичного нахилу, він розмірює про перехід від буття до безсмертя, часом апелюючи до Волошина й Метерлінка.

Натомість езотерик Глоба подає вилучену ним інформацію за аксіому, не розводячи туману. Він презентує себе, дає зрозуміти, що знається на визначені справжньої природі людини. «Подлинная сущность человека», за твердженням П.Глоби, розкривається на обличчі по смерті, коли розгаджуються зморшки й розслаблюються м'язи. Що ж до того, що це твердження можна підати сумніву? Чи людина своїм життям не заслуговує на певні зморшки? Чи їх візерунок не визначає життєвий доробок? Зрештою, чому б не притягнути лексикон Юнга, де маска ототожнюється з личиною, машкарою. Чи можна сподіватися скласти об'єктивну картину душевного складу людини завдяки масці, тим більш — створеній у ситуації, коли життя полишило тіло? Однаке для П.Глоби маска — не тема для медитації на зразок коану, а розсекречений архів життя. Категоричність висловів мусить упевнити читача — автору відомий певний метод, що виводить на істинну реальність попри те, як вона проявляється в житті. Навіть, якщо життя довело протилежне, певно, воно помилилось (або сучасники з їхніми трактуваннями). На те на споді позитивного знання традиційних наук є метануки, як от метафізики. Але ж розподіл компетенцій — річ суптева.

Авторство, розподілене між істориком та класиком нашої езотерики, могло б дати на виході неабиякий результат. Коли б аналіз наявного музеального матеріалу, експонатів, раціональний опис їх шов би паралельно вилученню абстрактних змістів, що ховаються під маскою, коли б фізика доповнювалася метафізикою...

Проте, вийшло навпаки.

Дмитрий ШЛЬОНСКИЙ, Павел ГЛОБА. Постмертная маска. — Л.: Центр Европы, 76 с. (о)

ФАБУЛА ДОКУМЕНТАЛЬНОСТІ

Автор книги — навпрочуд цікава й непересічна особистість. Судіть самі — полковник у відставці, колишній співробітник зовнішньої розвідки СБУ і КДБ, президент громадської організації «Системний інформаційно-аналітичний центр». Він займається питаннями оптимізації систем управління, вивчає можливості застосування нових технологій у галузі менеджменту. Валентин БАРЗИНСЬКИЙ також досліджує філософські питання побудови гармонійного співіснування та взаємовідношення людини й природи, є автором цілої низки захоплюючих книг.

Андрій МОРОЗОВ

Щодо останньої книги, то вона приваблює тим, що допомагає читачу розібратися в реальних процесах, які відбуваються у світі, готує нас до адекватного сприйняття загроз, допомагає знайти ефективні методи запобігання небезпек. Проте ловиши себе на думці, що сюжет тексту менш цікавий, ніж контекст, в якому цей сюжет розгортається. Фабула нехитра — основні події розгортаються навколо журналіста Михайла Коваленка, який пише на кримінальні теми. На одній із конференцій він знайомиться з геніальним вченім, відкриття якого могли б реально протидіяти терористичним актам із застосуванням біологічної зброї. Але скоро Михайлу доведеться проявити не лише свій писемницький талант. Над життям вченого нависла реальна загроза. У цій екстремальній ситуації Коваленко демон-

струє всі вміння та навички, які встиг здобути під час проходження служби в елітному підрозділі антитерора.

Якщо адаптувати та зробити політкоректним, то все це потягне на непоганий американський бойовик. Але, якщо без жартів, книга, насправді, доволі цікава, але її єдиною вадою є те, що вона не є художнім твором.

Коли читаєш її, то здається, що це якийсь посібник з геополітики.

Валентин Барзинський хотів, що називається, втиснути в такий невеличкий формат стільки цікавої інформації, що переобтяжив текст, наблизив його до документального (або псевдодокументального) жанру й, як результат, — втратив почуття естетичної міри. Хоча якщо згадати, що пан Барзинський не є професійним писемником, то можна закрити на це очі й спробувати знайти для себе щось корисне. Так, наприклад, з перших же сторінок читач дізнається про

проблему «золотого мільярда» — встановлену чисельність населення землі для оптимального збереження ресурсів для виживання. Виявляється, що всі, хто не вписався в цей мільярд, є недолюдьми, рабами. Дуже сміливо автор висловлюється й про світовий уряд і глобалізацію, зокрема, відчувається його серйозне невдоволення американською зовнішньою політикою, які вкладені у вуста головних героїв книги. У висновках чуються пафосні, але не безпідставні нотки про те, що решта націй та держав, що потрапили в немилість світовому уряду, підлягають знищенню. Стилістика роману подекуди нагадує витримки з посібника з конспірології (теорії заколоту), які розбавлені штучними художніми вставками. Та й власне «художні» сюжет книги не має особливого значення. Якби його не було, книга нічого б не втратила. Але особисто я із захопленням ознайомився з численними таємними протоколами та документами, якими так рясно забагачений текст. Врешті-решт, де ви ще знайдете купу нетривіальної компетентної інформації, починаючи з тероризму й закінчуючи правилами ведення зовнішнього спостереження?

Саме через їхню наявність автору можна пробачити все — навіть, брак художності та стилю. ®

Валентин БАРЗИНСЬКИЙ. Охота на гения. — К.: Радуга, 216 с. (п.)

МІЖНАРОДНИЙ СИМПОЗІУМ ВИКЛАДАЧІВ ІСТОРІЇ

«Логаний вчитель пропонує істину, добрий вчитель вчить її знаходити».

А.Д.істервег

Аналіз шкільної практики засвідчив, що останнім часом історичні дисципліни стали викладатися надто одноманітно. Випускники не здатні до оцінки подій та явищ минулого, історичного аналізу, не мають власного ставлення до минулого. Пасивно вивчаючи матеріал шкільного підручника з історії, учень не виявляє ініціативи, не має змоги продемонструвати власний погляд. Часто шкільні підручники перевантажені чужими думками й говорять чужими словами. Ми надто деспотично тиснемо на юну особистість, контролюючи знання учнів. Часто забуваємо головний принцип демократичної школи: що менше вчитель говорить, то краще навчає.

Навчання школярів самостійно знаходить істину в минулому, формування у них прагнення її пошуку в повсякденному житті було головним завданням проекту «Інновації в історичній освіті України», реалізованого Всеукраїнською асоціацією викладачів

історії та суспільних дисциплін «Нова Доба» у тісній співпраці із європейською Асоціацією вчителів історії EUROCLIO, Міністерством освіти і науки України, Інститутом історії України НАН України та видавництвом «Генеза». Фінансування здійснювалось у рамках міжнародної програми МАТРА Міністерства закордонних справ Королівства Нідерландів.

Упродовж 2001-2004 років проект об'єднав зусилля вітчизняних та іноземних колег із Австрії, Болгарії, Нідерландів, Росії, Шотландії. Наслідком такої партнерської співпраці став навчальний посібник з історії України першої половини ХХ ст. «Історія епохи очима людини. Україна та Європа у 1900-1939», який рекомендовано Міністерством освіти і науки України.

Особливостями інноваційного посібника «Історія епохи очима людини» є:

— залучення у ході вивчення історії її нових аспектів — наслідків впливу політичних, економічних, культурних і соціальних про-

цесів на життя пересічної людини, її повсякденного життя, побуту, уподобань та поглядів;

— розгляд минулого з позиції багаторакурсності і полікультурності (історія очима переможця і переможеної, різних соціальних, етнічних, політичних та ідеологічних груп, осмислення подій з різних ракурсів — європейського, національного, регіонального);

— спроба відтворити історію України наті підї та явищ європейської та світової історії;

— у центрі уваги — Людина: далека і близька, видатна і пересічна. Це дозволяє зробити історію близькою і зрозумілішою для учнів;

— у посібнику відсутній авторський текст: авторська позиція не нав'язується читачеві, є можливість розвивати зріле критичне ставлення;

— активно використано візуальні джерела (карти, карикатури, фотографії), статистика, свідчення очевидців, офіційні документи та погляди істориків.

Використання матеріалів посібника на уроках історії допоможе вчителю подолати проблеми змістового перевантаження шкільних курсів історії, сприятиме поліпшенню їх навчально-методичного забезпечення. ®

ХАЙ МОВЧАТЬ АМЕРИКИ Й РОСІЇ

А коли говорить жінка, мовчачи мусять не тільки америки й росії — зле, як правило, усім навколошнім чоловікам. Бо на кого, як не на них, глибоко упосліджені феміністками представників пост-якого там суспільства, навалюється всім своїх національним темпераментом українська жінка. Чи з веслом, чи з мечем, чи з традиційним інструментом — макогоном.

Тетяна
ШЕРБАЧЕНКО

Годі оптимізму. Минули легендарні часи, коли жінки вправно орудували макогонами. Сьогодення запропонувало звільненій феміні більш дошкольну зброю, «твірдую крицю» — слово, тобто — літературне слово. Чи ж тільки ест-радним мужам нині дозволено мавпувати чудесну половину людства, і так, і йнак вивертаючи її невинні слабкості, милі вереди, які мусили б лиш підкresловати беззахисну чуттєвість прекрасної статі?

Львів'янка **Ірина ЛЬВОВА** («НЕ псевдонім, а прізвище за чоловіком») сміливо й безапеляційно взялася за крицеву зброю й разом із видавництвом «Піраміда» поставила крапки над «ф» невдячної війни під назвою «хто крайній»: бої за те, кому не виносили сміття, хто доцільніше використовує сімейний бюджет чи кого мусять слухатися діти. Подеколи з авторки прозирають і рішучі пазурі амazonок, і народно-заслужені берегині, і хтіві кицьки гламурних обкладинок, і навіть шизоїдні фіфочки з молосними поглядами, любительки гороскопів, дешевих брязкальця та ді Капріо, — жіночий світ такий багатий!

Однак усі вони не можуть обйтися без головного (болю?) — чоловіка. Мудра жінка

9.50 ₴

обов'язково підніметь тост за боже створіння, яке розділило з нею в давноминулі часи пост'райську екзилу й ішло пліч-о-пліч от уже багато тисяч років. А не дав Бог третьої статі... Втім, що стосується третьої — часі змінилися, забагативши толерантно означеними колорами. У героїні Львової був «бойфренд кольору серпневого неба». Розумію, що ти, любий чительнику, знаєш, як липа шелестить, тож зрозумієш, що панна закохалася в парубка нетрадиційної орієнтації. О, горе! Що робити — знає письменниця. «Мої колишні бойфренди, попри різноманіття уподобань, мали спільну властивість: їх нудило від Кіркорова... А з Ним у нас відбувся душевний альянс.» Актуальна діалектика життя засвідчує, що любов зла, але ж не такою мірою! Одним словом, жили вони довго, але дітей не мали.

Відверта жіноча призма — безапеляційно сатиричний погляд на себе й навколошніх (чоловіків, звісно) — у книжчині **Мій чоловік — пінгвін**. Насолоджується персонажами кунст-камери, кривими дзеркалами й жахалочками. Жодних сенсацій.

Кр

Ірина ЛЬВОВА. Мій чоловік — пінгвін. а бойфренд кольору серпневого неба. — Л.: Піраміда, 160 с. (о)

смерти й воскресіння», Юлія Солнцева, чарівна Аеліта, з якою Довженко наважився піти до загсу лише після двадцяти двох років співжиття. Бо була ще одна історія, ще одна жінка, «з якою Сашко був одружений двадцять шість із двадцяти семи років, що він прожив із Юлією».

У своїх спогадах Солнцева пише, що за роки, які провели разом, вони лаялися лише одного разу. Втім, із цим не завжди погоджується їхні сучасники. Та слова «Мене більше немає» Довженко промовив раніше — на зустрічі зі Сталіним, коли було «засуджено» «Україну в огні», а Юлія три години сиділа на телефоні, очікуючи почути найгірше.

Про жінок, здобутки, творчість і щемке бажання мистця повернутися в Україну — у нарісі Марка Царинника (Канада), розпочатому весняним числом «KINO-KOLOm».

Кр

«ПАМ'ЯТЬ — ЦЕ МИСТЕЦТВО»

«Йому шістдесят два роки, і він понад сорок років хворіє на серце...»

Це сталося напередодні виходу перших двох його книг, переддень зйомок його найкращої кінокартини. «...він багато шукав визнання за своє письменство, і тепер друкуються його перші дві книжки... Він мучився чотири роки над сімнадцятма варіантами сценарію. Бюрократи нарешті затвердили виробництво, і завтра о дев'ятій він розпочне акторські проби.» Та майже опівночі, перед сповненим енергійних сподівань робочим понеділком 25 листопада 1956 року **Олександра ДОВЖЕНКА** не стало.

Говорять, смерть настала він уколів двох різних препаратів, і один із них зробила... його «Персефона, його чорноволоса богиня

ПЕРІОДИЧНЕ ЖИТТЯ

КНИЖКА РОКУ '2004: НОМІНАЦІЯ «КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО»

день

ТЕМА ДЛЯ МЕДИТАЦІЇ

Леонід КОНОНОВИЧ — про специфіку вітчизняної жанрової літератури: «Через психологію середньостатистичного громадянина, котрий згоден буквально на все, аби лише не було війни, просто не можуть існувати такі жанри масової літератури як, наприклад, бойовик... Відомо, що повноцінний детективний роман розвивається лише у вільних суспільствах, де кожен громадянин готовий захищати свої права, — і не лише через суд, але й за допомогою зброї, якщо рішення суду йому раптом не сподобається». Про свій новий твір **Тема для медитації**: «Це роман про епоху — як, наприклад, «Смерть героя» Річарда Олдінтона, «Чорний обеліск» Ремарка чи «Ходіння по мухах» Алексея Толстого». Про країцький український твір останнього десятиріччя: «Єдиним сильним твором був, як на мене, роман Пашковського «Щоденний жезл», — тільки він і височить, мов скеля, посеред нашого літературного болота».

КОМЕНТАР

ГАЗЕТА ПОЗА ЧАСОМ

Світлана МАТВІЄНКО публікує перший фрагмент із циклу статей про феномен газети «Літературна Україна», котра «є, безперечно, унікальним комфортним простором для тих самих шести тисяч людей, що нездатні уявити собі інше, що вони його або сліпо ігнорують, або заперечують... В цьому безчасовому просторі шпалти рятуються люди, заскочені сучасністю... На шпалтах «Літературної України» — тисячі тих наших сучасників, з ким ніколи не асоціюватиметься сучасна українська література ні назовні, ані всередині; кого зігнорувала Історія... Не здатна пришипдити ходу, газета дивиться сучасності у спину. А зі спини — все однакове».

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

ХТО НАМ ПОКАЗУЄ УКРАЇНУ?

Олександр РОДНЯНСЬКИЙ розмірковує про відповідальність інтелектуальної еліти за «артикулювання основних характеристик бренду під назвою Україна»: «У прайм-таймі українського телебачення — проекти, програми чи серіали, зроблені не в Україні... А дуже невелика кількість людей — не більше як 4% — здатна відрізити реальність справжню від реальності телевізійної».

ДАЙДЖЕСТ

Кр

29

КНИГА — ПОШТОЮ

ВІ ШУКАЄТЕ КНИГУ?

Скористайтесь допомогою служби «Книга — поштою».

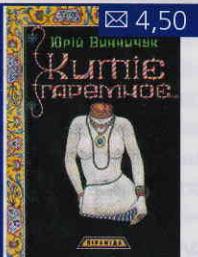
Будь-яку книжку з розміщених на наших сторінках із позначкою ☐ Ви можете замовити в нас та отримати на пошті післяплатою.

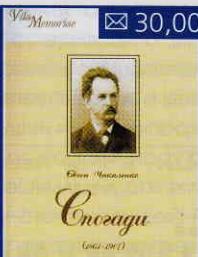
Для цього треба **надіслати нам замовлення**, в якому обов'язково **вказати**: автора книги, назву книги, назву видавництва.

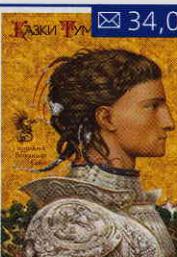
Адреса для замовлення: ТОВ «Редакція газети «Книжник-review», а/с 135, Київ-70, 04070.

Повний праїс наших книжок Ви також **можете замовити** за адресою:

olga@elitprofi.com.ua або ознайомитися з ним на сайті www.review.kiev.ua

 <p>☐ 13,50 ₴ Л.: Піраміда Юрій АНДРУХОВИЧ. Рекреації.</p>	 <p>☐ 8,00 ₴ Л.: Піраміда Марія МАТІОС. Бульварний роман.</p>	 <p>☐ 13,50 ₴ Л.: Піраміда Юрій ВІННИЧУК. Місце для дракона.</p>	 <p>☐ 17,50 ₴ Л.: Піраміда Віктор НЕБОРАК. Введення у БУ-БА-БУ.</p>	 <p>☐ 4,50 ₴ Л.: Піраміда Юрій ВІННИЧУК. Житіє гаремного...</p>
--	--	---	---	--

 <p>☐ 41,50 ₴ К.: Софія Янн МАРТЕЛ. Жизнь Пи.</p>	 <p>☐ 18,50 ₴ К.: Софія Софія АНДРУХОВИЧ. Літо Мілени.</p>	 <p>☐ 13,00 ₴ К.: Книжник-review Сергій НАБОКА. Увага №0.</p>	 <p>☐ 8,00 ₴ К.: Книжник-review Український BEST. Книжка року'2003</p>	 <p>☐ 30,00 ₴ К.: Темпора Євген ЧИКАЛЕНКО. Спогади (1861—1907)</p>
--	--	---	---	--

 <p>☐ 34,00 ₴ К.: А.БАБА-ГАЛА-МАНА Казки Туманного Альбіону.</p>	 <p>☐ 37,00 ₴ К.: А.БАБА-ГАЛА-МАНА Улюблені вірші-2.</p>	 <p>☐ 34,50 ₴ К.: А.БАБА-ГАЛА-МАНА Джоан РОЛІНГ. Гаррі Поттер і орден Фенікса.</p>	 <p>☐ 30,00 ₴ К.: Махаон Андрій КУРКОВ. Пригоди пустомеліків.</p>	 <p>☐ 25,00 ₴ Л.: Каменій Кінашолько. Казки села Городиловичі</p>
--	---	---	---	--

 <p>☐ 16,00 ₴ К.: Основи Джером, Джером К. Трос в одному човні (як не рахувати собаки).</p>	 <p>☐ 16,00 ₴ К.: Основи Оноре де БАЛЬЗАК. Баламутка.</p>	 <p>☐ 16,00 ₴ К.: Основи Вільям ШЕКСПІР ГАМЛЕТ</p>	 <p>☐ 16,00 ₴ К.: Основи Герман ГЕССЕ. Степовий вовк.</p>	 <p>☐ 73,00 ₴ К.: Основи Енциклопедія постмодернізму.</p>
---	--	---	---	--

19 травня

«Що сказати, я вперше в житті розмовляю з отакою-от штукою. Добранич»

(Перший виступ Томаса Едісона по радіо)

1125 Помер власник найвизначнішої Шапки у всій вітчизняній історії — Великий князь Київський Володимир Мономах. За князювання бив половців, аж дим стояв, а в історію літератури увійшов завдяки «Повчанню...», вміщенному невідомим переписувачем до Лаврентіївського літопису. Між іншим, владцем він став швидко й жорстоко: 113-го прийшов до Києва й придушив повстання місцевого люду.

1568 Англійська королева Єлизавета I наказала кинути до в'язниці колишньою королеву Шотландії Марію Стоарт, коли та заявила про свої права на корону.

1762 Народився німецький філософ Йоган Готліб Фіхте.

1825 Помер французький мислитель та публіцист, представник утопічного соціалізму Анрі-Клод Сен-Сімон.

1861 У Сумах відкрито першу недільну школу.

1890 Народився Микола Євшан (Федюшка) — секретар Наукового товариства ім. Т.Шевченка та літературний критик, що найбільші набутки української літератури пов'язував з естетичним досвідом Кобилянської, Лесі Українки та Коцюбинського.

1918 Гетьман Скоропадський уперше публічно виступив як голова Української держави. Він зазначав, що основою його політики будуть принципи демократизму та державної незалежності, себто — самостійності України. Але він і соціалісти самостійність розуміли по-різному, а тому втратили й незалежність, і... Варто лише згадати, що саме сприяннями колишнього Гетьмана з фашистських таборів було звільнено С.Бандеру, А.Мельника та Я.Стецька.

1921 США впровадили еміграційні квоти.

1922 Було засновано Всесоюзну піонерську організацію.

1925 Помер український етнограф та історик, автор фольклорних та історичних праць з історії Запоріжжя та Півдня України Яків Новицький.

1928 У Калаверасі (Каліфорнія) пройшли перші ігрища Жаб зі стрібків у довжину. І тепер кожного травня Жаби зі всього світу єднаються в широму прагненні перестрибнути одна одну на окружному ярмарку Калавераса.

1952 Письменниця Ліліан Гелман відмовилася давати свідчення проти своїх

друзів в сенатській Комісії, що провадила розслідування антисамериканської діяльності: «Я не можу й не буду йти супроти совісти на догоду хвилинній моді!», — сказала вона.

1964 США висловили офіційний протест радянському уряду з приводу знайдених у приміщенні їхнього посольства в Москві прихованих мікрофонів.

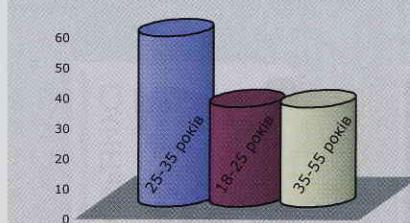
«КНИЖНИК-КАЛЕНДАРЬ»

НАШ ЧИТАЧ

За даними соціологічного опитування, здійсненого під час Х Форуму видавців у Львові (вересень 2003)

Авторітет читачів журналу «Книжник-review»

за віком

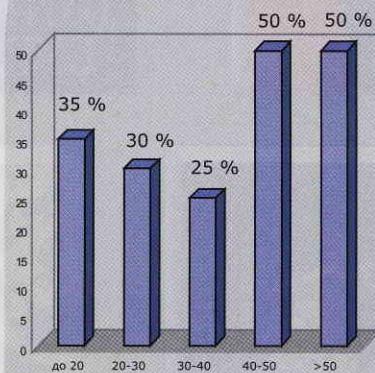
за освітою

Рейтинг літературно-книжкових видань серед покупців книжок

Відсоток читачів, які дізнаються про нові книжки переважно зі сторінок «Книжника-Review»

»» Кольорові шпалти

ЦІНИ НА РЕКЛАМУ

Kr

ЗНИЖЕНО

1-ша сторінка обкладинки	1500
2-га сторінка обкладинки	1200
1/2 шпалти	700
3-тя сторінка обкладинки	1000
1/2 шпалти	600
4-та сторінка обкладинки	1200
1/2 шпалти	700
Внутрішні шпалти	900
1/2 шпалти	500
1/4 шпалти	300
1/6 шпалти	200
Центральний розгорт (дві шпалти)	1850

Вартість (грн.) з ПДВ*

»» Двоколірні шпалти

Розміщення зображення обкладинки книги з короткою анотацією на сторінках «Книга-поштою»	— 70 грн.
1 шпалти	550
1/2 шпалти	350
1/4 шпалти	200
1/6 шпалти	120

СХЕМА ПОШИРЕННЯ ЖУРНАЛУ

ПЕРЕВАГИ

Кольорова реклама на обкладинці і вкладках формує респектабельний імідж фірми, свідчить про її готовність до співпраці з новими клієнтами, робить ваші книжки упізнаваними для продавців, покупців і читачів.

ЗНИЖКИ З ОПЛАТИ

2-х публікацій	— 5 %
3-х публікацій	— 10 %
4-5-ти публікацій	— 15 %
6-ти та більше	— 20 %

Тел. \ факс: 416-05-57

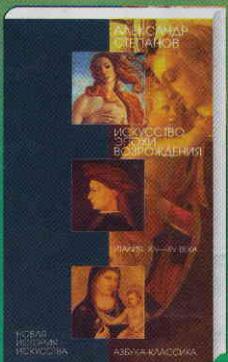
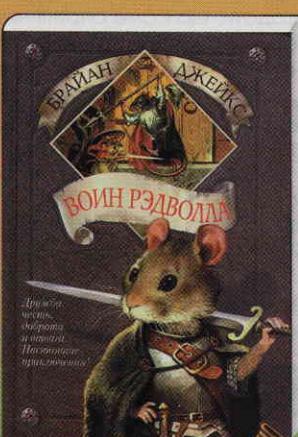
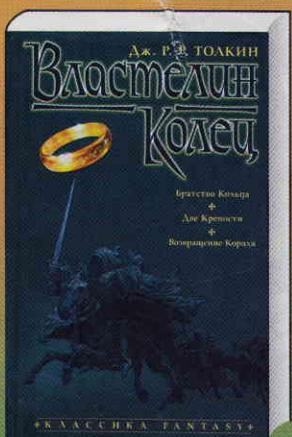
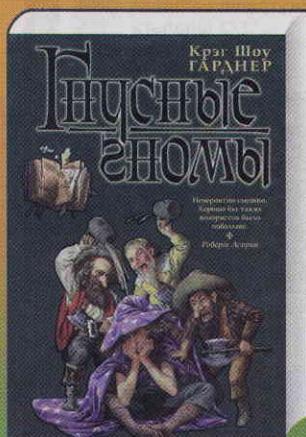
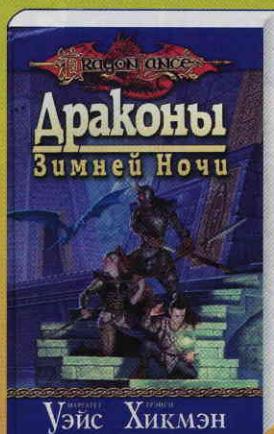
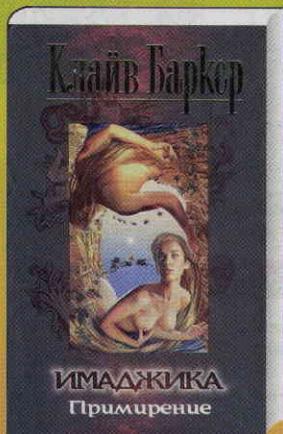
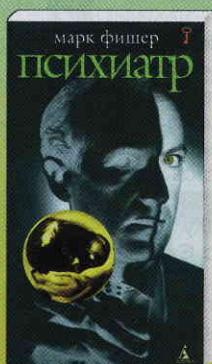
e-mail: galina2@elitprofi.com.ua

*Ціни вказано без урахування податку на рекламу

Почни домашню бібліотеку

3 «АЗБУКИ»

З питань придбання книжок видавництва «Азбука» звертатися до офіційного представника «Азбука-Україна». Адреса: 04073, м. Київ, Московський пр-т, 6 (2 поверх, к. 14) Тел./факс: (044) 490-3567